

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 48' (92) - ΤΕΥΧΟΣ 2 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γεωραδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακρινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό **ΕΚΚΛΗΣΙΑ:** periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό **ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ:** efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό **ΘΕΟΛΟΓΙΑ:** theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 2^ο,
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	84
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	85
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Μήνυμα τῆς Ἱεραῆς Συνόδου πρὸς Μαθητὲς καὶ Ἐκπαιδευτικούς γιὰ τὸν Ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν	87
ΕΚΔΗΜΙΑΙ	
Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος (Καλαφατάκη)	89
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ Διονυσίου Μπιλάλη - Ἀνατολικιώτου, Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ νυχθημέρου εἰς τὴν παράδοσιν τῶν Ἀκοιμήτων μοναχῶν, καὶ εἰς τὴν σαββαίτικὴν, σπουδιτικὴν καὶ νεοσαββαίτικὴν παράδοσιν.....</i>	93
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	109
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	154
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	156
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	160

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Φεβρουαρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὰ μηνύματα τῆς Ἱεραῆς Συνόδου πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς μαθητές γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τὸ βιογραφικὸ τοῦ ἐκδημήσαντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος (Καλαφατάκη) καὶ τὸν Ἐπικήδειο λόγο, τὸν ὁποῖο ἐκφώνησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης.

Στὴν ἐνότητα τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων θὰ διαβάσετε τὴν εἰσήγηση τοῦ κ. Διονυσίου Μπιάλλη-Ἀνατολικιώτου στό ΙΕ΄ Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο, τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως στὴν Καισαριανή (22-24 Σεπτεμβρίου 2014).

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μὲ τὰ συνήθη ὑπηρεσιακὰ κείμενα τοῦ Πίνακος Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατεῖαν, τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρῦξεων, καθὼς καὶ μὲ τίς εἰδησεογραφικὰς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων-Διεκκλησιαστικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Προκαταρκτικός Πίναξ Ὑποψηφίων
πρὸς ἈρχιερατείανΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 254
Ἀριθμ. Ἀθήνησι 19η Ἰανουαρίου 2015
Διεκπ. 122

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρο 19 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» ὑποψηφίων δι' ἐγγραφήν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, δύναται νὰ ἀσκηθῆ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἔνστασις ἐντὸς ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραμματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Ἰωαννίκιος Ἀθανασιάδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
2. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Γαβριήλ Ἀσπρολοῦπος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως.
3. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Αὐγουστῖνος Αὐξωνίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
4. Ἀρχιμ. κ. Σέργιος Βαρέλιας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ.
5. Ἀρχιμ. κ. Δαμασκηνός Γαβαλάς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.
6. Ἀρχιμ. κ. Προκόπιος Γεωργίου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας.
7. Ἀρχιμ. κ. Εὐθύμιος Θεοδωρόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.
8. Ἀρχιμ. κ. Φιλόθεος Θεοχάρης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
9. Ἀρχιμ. κ. Χριστόδουλος Κατσαντωνόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
10. Ἀρχιμ. κ. Θεολόγος Κωστάκης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.
11. Ἀρχιμ. κ. Βαρθολομαῖος Μαργαριτόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.
12. Ἀρχιμ. κ. Θεόκλητος Ντούλιας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.
13. Ἀρχιμ. κ. Ἀμφιλόχιος Παπανδρέου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.
14. Ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος Παρισίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
15. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος Παφίλης, κληρικός τῆς Ἱε-

- ρᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.
16. Ἀρχιμ. κ. Λεόντιος Πετρίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.
17. Ἀρχιμ. κ. Γαβριήλ Πλάκας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου.
18. Ἀρχιμ. κ. Γεώργιος Ρουσάκης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.
19. Ἀρχιμ. κ. Ἰγνάτιος Σαξαμπάνης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
20. Ἀρχιμ. κ. Στέφανος Σταυρακάκης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
21. Ἀρχιμ. κ. Προκόπιος Σμυρνῆς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.
22. Ἀρχιμ. κ. Δημήτριος Τζιαφᾶς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
23. Ἀρχιμ. κ. Αἰμιλιανός Χρήστου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
24. Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
25. Ἀρχιμ. κ. Δανιήλ Ψωίνος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Μεθόνης Κλήμης

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
πρὸς Μαθητές καί Ἐκπαιδευτικούς
γιά τόν ἑορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

(30 Ἰανουαρίου 2015)

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Πρὸς τοὺς Μαθητές καί τῖς Μαθήτριες
ὄλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων*

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Στὴν ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν τιμοῦμε τοὺς ἐξαίρετους πνευματικούς Ὁδηγούς, οἱ ὅποιοι προπορεύονται στὴν ἐξερεύνηση καὶ στὴν κατανόηση τῶν πραγμάτων τῆς ζωῆς, μὲ ἐφόδια τὴν σοφία καὶ τὴν ἀγιότητα.

Οἱ Τρεῖς Ἁγιοὶ Ἱεράρχες, ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, παραμένουν λαμπρὰ οἰκουμενικά παραδείγματα εὐσεβῶν Ἐπιστημόνων καὶ ὑπευθύνων Πνευματικῶν Πατέρων, ἐκπροσωπώντας ὡς μέγιστοι Φωστῆρες τὸ πάθος, τὸ δέος, τὴν ἔρευνα, τὴν μεθοδικότητα καὶ τὴν χαρὰ τῆς μελέτης, στοιχεῖα τὰ ὅποια συνθέτουν τῖς προϋποθέσεις τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ψυχῆς.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, μὲ τὸ κατόρθωμα τῆς ἀρετῆς τῆς ζωῆς τους, εἶναι οἱ Δάσκαλοι πού ἐμπνέουν συμπεριφορὲς ἀντίστοιχες γιὰ τὴν ἔρευνα καὶ τὴν γνώση, ὥστε μὲ πλουσιώτερο ἐσωτερικό κόσμο, νὰ διεκδικήσετε, καὶ μαζί μὲ σᾶς ὄλοι μας, ἀνώτερα νοήματα καὶ ἀκλόνητες συνθῆκες ὑπάρξεως στὴν ζωὴ, διότι κοινός στηριγμός εἶναι ἡ Ἀλήθεια.

Οἱ τιμώμενοι σήμερον Τρεῖς Ἱεράρχες, στὴν κοινή μας συνείδηση, εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν Προστάτες τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐπιστήμης, οἱ ὅποιοι ἀνέδειξαν τὴν πολιτισμικὴ ἀξία τῆς φιλοσοφικῆς γνώσης καὶ τῆς ἀποκεκαλυμμένης Εὐαγγελικῆς Ἀλήθειας, διότι ὡς δημιουργικοὶ Παιδαγωγοὶ μετέβα-

λαν τῖς συνθῆκες πού κλήθηκαν νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ μὲ τὴν ζοὴν τους νοηματοδότησαν τὸ ἐπίπεδο τοῦ νοήματος τῆς Παιδείας.

«Εἶναι ὠραῖος ὁ νοῦς, ὁ γεμάτος ἀπὸ γνώση, διότι γνώση εἶναι συμπυκνωμένης σοφίας σκέψεις πολλῶν», οἱ ὁποῖες σέ ὀδηγοῦν στὴν Ἀλήθεια ὄχι διότι ἔμαθες πολλά, ἀλλὰ διότι ἀναγεννήθηκες, ἀπέκτησες ἐσωτερικὲς βεβαιότητες, ἀγάπησες τὴν Ἐλευθερία καὶ ἔζησες τὴν Ἀλήθεια.

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὀρθόδοξα καὶ ὀρθόπρακτα, τιμᾷ, μελετᾷ, σέβεται, ἐμπνέεται καὶ προβάλλει τὴν κρουσάλλινη χριστιανικὴ πίστη, τὴν ἠθικὴ ἀρετὴ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ καταξίωση τῶν Τριῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν καὶ εὐχόμεσθε ὡς ὑπεύθυνοι πνευματικοὶ σας Πατέρες, νὰ ἀκολουθήσετε τὰ βήματά Τους, ὥστε ὡς γνήσιοι φορεῖς τοῦ Πνεύματος τῆς ἐλεύθερης ἀναζητήσεως τῆς Ἀλήθειας νὰ γίνετε καὶ σεῖς, ἡ ἐλπίδα τοῦ Γένους μας, μακριὰ ἀπὸ μονομέρειες, συνθέτοντας ἀντιθέσεις, κατὰ τὸ παράδειγμά Τους, μὲ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, φῶς γιὰ ὅλη τὴν Οἰκουμένη.

Μέ πατρικὴ ἀγάπη καὶ θεομὲς εὐχὲς
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

*Πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς
ὄλων τῶν βαθμίδων*

Ἀγαπητοὶ μας Ἐκπαιδευτικοί,

Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου εἶναι ἑορτὴ τῆς Ἑλληνορθόδοξου Παιδείας. Εἶναι εὐκαιρία γιὰ ὄλους νὰ

ἀναλογισθοῦμε τίς εὐθύνες μας ἀπέναντι στοὺς νέους καὶ στίς νέες μας. Εἶναι καλὴ ἀφορμὴ γιὰ νὰ προβληματισθοῦμε ποιὸ πρέπει νὰ εἶναι τὸ περιεχόμενο τῆς Παιδείας, ὥστε νὰ μορφώνουμε Ἀνθρώπους, νὰ διαμορφώνουμε χαρακτήρες, νὰ προσφέρουμε στὴν κοινωνία πρόσωπα καὶ ὄχι ἄτομα, συνειδητοὺς πολίτες καὶ ὄχι ἐγωπαθεῖς καὶ ὑλιστές καταναλωτές.

Οἱ Τρεῖς Μέγιστοι Φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος ἀσχολήθηκαν συστηματικὰ μέ τὰ θέματα τῆς μορφώσεως καὶ τῆς παιδαγωγίας τῶν νέων. Ὁ Μέγας Βασίλειος στό κείμενό του «Πρὸς τοὺς Νέους, ὅπως ἂν ἔξ Ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων», προτείνει στοὺς Χριστιανούς νὰ διδάσκονται ὅτι ἀγαθὸ ὑπάρχει στὰ ἀρχαιοελληνικά κείμενα, ἀλλὰ νὰ ἀποφεύγουν τίς θρησκευτικὲς δοξασίες πού περιλαμβάνονται σ' αὐτά. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας μέ τὸ τεράστιο φιλανθρωπικὸ ἔργο δείχνει σεβασμὸ πρὸς τὴν κλασικὴ παιδεία, τῆς ὁποίας ἦταν μέτοχος, ἀλλὰ παραλλήλως καλεῖ τοὺς νέους νὰ εἶναι ἐπιλεκτικοὶ καὶ νὰ ἀπορρίπτουν ὅ,τιδήποτε τοὺς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀρετή.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στὸν Ἐπιτάφιο πρὸς τὸν Μέγα Βασίλειο, πνευματικὸ ἀδελφὸ του, ἐκφράζει τὴν ἀγάπη του καὶ τὴν ἐκτίμησή του πρὸς τὴν «θύραθεν παιδεία», δηλαδή πρὸς τὴν κλασικὴ γραμματεία τῶν προγόνων μας καὶ τονίζει: «Νομίζω ὅτι ἔχει γίνεῖ παραδεκτὸ ἀπ' ὅλους τοὺς συνετοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἡ παιδεία εἶναι τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ πού ἔχουμε. Καὶ ὄχι μόνον ἡ Χριστιανικὴ, πού εἶναι ἡ ἐκλεκτότερη καὶ ἐπιδιώκει τὴ σωτηρία καὶ τὸ κάλλος τῶν θείων πραγμάτων, τὰ ὁποία μόνον μέ τὸν νοῦ συλλαμβάνονται. ... Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωχριστιανικὴ παιδεία. ... Ἀπὸ αὐτὰ πού μᾶς προσφέρει ἡ ἐξωχριστιανικὴ παιδεία παραδεχθήκαμε ὅ,τι εἶναι χρήσιμο στὴν ἔρευνα καὶ στίς θεωρητικὲς ἀναζητήσεις, ἐνῶ ἀποκρούσαμε κάθε τί πού ὀδηγεῖ στὴν εἰδωλολατρία, στὴν πλάνη καὶ στό βάθος τῆς καταστροφῆς. Μάλιστα, ἀπὸ τὴν ἐξωχριστιανικὴ παιδεία ἔχουμε

ὠφελῆθεϊ στὴν εὐσέβεια καὶ στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ, γιατί γνωρίσαμε καλὰ τὸ ἀνώτερο ἀπὸ τὸ χειρότερο καὶ ἔχουμε κάνει δύναμη τῆς διδασκαλίας μας τίς ἀδυναμίες ἐκείνης»¹.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θεωρεῖται σήμερα ἀπὸ κορυφαίους καθηγητὲς Παιδαγωγικῆς ἑλληνικῶν, εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν πανεπιστημίων ὡς σπουδαῖος παιδαγωγὸς καὶ θεμελιωτὴς τῆς σύγχρονης παιδαγωγικῆς. Δίδασκε ὅτι ὁ χαρακτήρας τοῦ παιδιοῦ διαπλάθεται κατὰ τὴν πολὺ τρυφερὴ ἡλικία καὶ ἀπὸ τότε πρέπει νὰ διδάσκουμε σέ κάθε πλάσμα νὰ σέβεται τὸν Θεὸ καὶ τοὺς συνανθρώπους του.

Τὰ διδάγματα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι ἀπαράιτητα ἰδιαίτερος σέ περίοδο οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς κρίσης. Σήμερα οἱ νέοι μας εἶναι πιὸ εὐκολο νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ φανατισμούς καὶ ὀλοκληρωτισμούς, ἀπὸ ἀπάνθρωπες, ἀντικοινωνικὲς καὶ ἀντιδημοκρατικὲς συμπεριφορές. Πολλὰ παιδιά γίνονται θύματα τῶν ναρκωτικῶν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Ἄλλα χάνουν κάθε ἐλπίδα, κάθε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ. Καὶ ἄλλα μετατρέπονται σέ κυνικούς καὶ ἐγωπαθεῖς κυνηγούς τῆς ὕλης, χωρὶς ἀρχές, χωρὶς ἀξίες, χωρὶς πρότυπα.

Ἄς δώσουμε στοὺς νέους μας Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα. Ἄς τοὺς προσφέρουμε τὴν οὐσιαστικὴ ἑλληνορθόδοξη παιδεία, ἡ ὁποία δέν παραβλέπει τὴν ἀνάγκη γιὰ ἐπαγγελματικὴ καταξίωση οὔτε ἀπορρίπτει τίς θετικὲς ἐπιστῆμες. Ἄς ἐνισχύσουμε στὰ σχολεῖα μας τὰ Ὁρθόδοξα Θρησκευτικά, τὴν Ἑνιαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ εὐρύτερα τίς Ἀνθρωπιστικὲς Ἐπιστῆμες. Ἄς ἀγωνισθοῦμε νὰ διαμορφώσουμε Ἀνθρώπους μέ προσανατολισμὸ πρὸς τὸν Θεάνθρωπο.

Προσευχόμαστε καθημερινὰ γιὰ τὸ ἔργο σας καὶ σᾶς εὐχόμεθα παρά Θεοῦ καρποφορία τῶν προσπαθειῶν σας.

Μέ πατρικὴ ἀγάπη καὶ θερμὲς εὐχὲς
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Migne, Ἑλληνικὴ Πατρολογία, τόμος 36, στήλες 508-509, νεοελληνικὴ ἀπόδοση ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Εὐάγγελο Θεοδώρου.

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος (Καλαφατάκη)

(20/1/2015)

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ βαθειά συγκίνηση ἀναγγέλλει τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος. Ὁ ἐκλιπὼν Ἱεράρχης ἐξεδήμησε σέ ἡλικία 89 ἐτῶν.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κυρὸς Σπυρίδων (Καλαφατάκης) γεννήθηκε τὸ 1926 στὸν Πειραιά. Σπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπεφοίτησε τὸ 1954. Ὑπηρετήσεν ὡς Γραμματεὺς καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης, Προϊστάμενος καὶ Ἱεροκῆρυξ τῶν Ἱ. Ναῶν Παναγίας τῆς Δεξιᾶς καὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (1954-1971), Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς, Προϊστάμενος καὶ Ἱεροκῆρυξ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς (1971-1976). Τὸ 1976 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου Τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου, διατηρῶντας τὴν θέση τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἐξελέγη στίς 2 Μαΐου τοῦ 1984.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος ἐψάλη στὸν Ἱ. Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Ἀργοστολίου τὴν Πέμπτη 22 Ἰανουαρίου 2015 καὶ ὥρα 12.00. Τοποτηρητὴς τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Κεφαλληνίας ὠρίσθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐπικήδειος Λόγος

πρὸς τὸν αἰόδιμο Μητροπολίτη Κεφαλληνίας
κυρὸ Σπυρίδωνα (Καλαφατάκη)
(1926-2015)

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Κλήμεντος, Ἀρχιεραματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἀργοστόλιον, 22.1.2015)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἡλείας,
κ. Γερμανέ, Τοποτηρητά τῆς Ἱερᾶς ταύτης
Μητροπόλεως καὶ Σεπτέ Ἐκπρόσωπε τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου
Προέδρου Αὐτῆς κ. Ἱερωνύμου,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοὶ πατέρες,
Ὅσιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχαί
Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν,
Πενθοῦντες ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ Ἁγιώτατη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κηδεύει νῦν ἐν τιμῇ καὶ συγκινήσει, προπέμπουσα κατώδυνος εἰς τὴν ἀγήρω μακαριότητα, τὸν πολυσέβαστον Αὐτῆς λειτουργόν, Μητροπολίτην Κεφαλληνίας κυρὸν Σπυρίδωνα, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσεν ἐαυτὸν καὶ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν διακονίαν καὶ εὐκλειαν Αὐτῆς, Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ καὶ ἀνεπαύθη ἐκ τῆς ἐξηκονταετοῦς διακονίας του εἰς τὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Χριστοῦ, μιᾶς σπουδαίας διαδρομῆς ἀνηλωμένης εἰς ὑπηρεσίαν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

«Ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰω. ε' 24).

Ὁ αἰείμνηστος Γέρον ἐδέχθη παιδιόθεν τὸν ζῶντα Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ εὐδοκίμως ἀφοσιώθη

εις τήν μετά σπουδῆς διακονίαν του. Ἐπέδειξεν ὀλόψυχον πιστότητα εἰς Χριστόν καί ἐσφράγισε τήν ζωὴν του, πλέον πάντων τῶν λοιπῶν ἐγνωσμένων ποιμαντορικῶν του προσόντων, διά διαθήκης ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ ὕμνον ἀναστασίμου βεβαιότητος καί χαρᾶς. Ὅσοι ἠὺλογήθησαν ἀπὸ τὸν Θεόν νὰ τὸν ἔχουν πνευματικόν Πατέρα, Γέροντα, διδάσκαλον καί συνοδοιπόρον, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ τιμηθοῦν διά τῆς ἐμπιστοσύνης του καί νὰ περιβληθοῦν τήν ἀγάπην καί τήν πείραν του, ἀναλογίζονται μέ ἰδιαίτερον σεβασμόν τὸν ἐμπνευσμένον καί ἀξιότατον Ἱεράρχην, τὸν ἰκανότατον ὀργανωτὴν, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καί ἀναπολοῦν μέ συγκίνησιν τοὺς σταθμούς τῆς γονίμου ζωῆς καί θεοφιλοῦς διακονίας του.

Ἐμφορτος συγκινήσεως ἢ στιγμή κατὰ τὴν ὁποῖα μεταφέρομεν τὴν συμπάθειαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Αὐτῆς Προέδρου πρὸς τὸν ἀπορφανισθέντα εὐαγῆ κληρὸν καί εὐσεβῆ λαόν τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, ἀποδίδοντες ἐκ μέρους τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς καί σεβασμοῦ πρὸς τὸν σεπτὸν σκῆνωμα τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ Ἱεράρχου.

«Δίκαιος δέ ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται» (Σοφ. Σολ. 4,7). Ὑπῆρξε πράγματι δίκαιος, μέ τὴν εὐρεῖα σημασίᾳ, ὁ ἀοίδιμος Γέρον. Ἄνθρωπος μέ βαθειὰ εὐσέβεια, μέ συναίσθησι τῆς ὑψηλῆς διακονίας του, μέ ὑποδειγματικὴ εὐσυνειδησία, ἀποστολικὸ ζῆλο καί ἀνυπόκριτη ἀγάπη. Ἐπορεύθη μέ σύνεση καί προσήλωσι τὴν στενὴ καί τεθλιμμένην ὁδόν, τὴν ἄγουσαν ἀπλανῶς εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καί ἀνήλωσε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὅθεν καί τώρα πού μετέστη ἀπὸ τὸν φθαρτὸ καί πρόσκαιρο ὑλικὸ κόσμον καί τίς περιδινήσεις τοῦ παρόντος καιροῦ, ἀναπαύεται ἀπὸ τοὺς μόχθους τῆς μακρᾶς καί δημιουργικῆς ἐπιγείας πορείας του στοὺς κόλπους τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ φωτὶ τῆς αἰωνιότητος, «ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος». Διότι, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος, «ἡ διακονία τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι πλήρης ἰδρώτων, πόνων, κόπων, προβληματισμῶν, κινδύνων, φροντίδων καί ἀγρυπνιῶν. Ἡ διακονία τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι συνεχῆς καί ἀδιάλειπτος ἐργασία διά τὴν προστασίαν καί τὴν προαγωγὴν τοῦ ποιμνίου του».

Γράφει ὁ ἴδιος γιὰ ὅσα ἐδιδάχθη περὶ τοῦ ἔργου καί τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀρχιερέως: «Διά τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του ὁ Ἐπίσκοπος πρέπει νὰ προσέχη εἰς τὴν ζωὴν του καί νὰ ζῆ σύμφωνα μέ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διότι κατὰ τὴν πατερικὴν ρῆσιν «ὑπὸ μυρίων ὀφθαλμῶν καί γλωσσῶν ὁ ἐκείνου βίος βασανίζεται». Δηλαδή τὴν ζωὴν τοῦ Ἐπισκόπου τὴν παρακολουθοῦν καί τὴν κρίνουν οἱ πάντες. Εἶναι δέ ἀδύνατον, ὅσος χρόνος καί ἂν περάσῃ, ὅσας ἰκανότητας καί ἂν διαθέτῃ, ὅσας προφυλάξεις καί ἂν λαμβάνῃ, εἶναι ἀδύνατον νὰ κάμῃ κάτι, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ γίνῃ φανερόν: «Οὐκ ἔστι κρυπτόν, ὃ οὐ φαβερόν γενήσεται». Τοῦτο ἰσχύει περισσότερο παντός ἄλλου διά τὴν ζωὴν τοῦ Ἐπισκόπου».

Πάντα ταῦτα ἐδιδάχθη καί ἐν τῇ πράξει, κατὰ τὴν μακρὰ πορεία του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πλησίον μειζόνων προσωπικοτήτων τῆς νεωτέρας ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Τὸ πρῶτον, ἐπὶ 17 ἔτη σὺν πλευρῷ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος. Τὸ δεύτερον, ἀπὸ τῆ μακρᾶ διακονία του στὴν Πειραικὴ Ἐκκλησία, πλησίον «τῆς ὄντως ἐκείνης πατερικῆς μορφῆς, τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Φαλήρου κυροῦ Χρυσοστόμου Ταβλαδωράκη». Καί τρίτον, ἐπὶ ἑξαετίαν πλησίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Πειραιῶς κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἐκλιπόντος, «κατασταθεῖς Ποιμενάρχος τῆς γενετείρας μου, μέ διατήρησεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πρωτοσυγγέλλου καί μέ ἐχρησιμοποίησεν, ὡς Πρωτοσύγγελλον, ὄχι ὡς βοηθόν Ἐπίσκοπον, ἀλλ' ὡς συγκυριάρχην του, μέ περιέβαλλε δέ μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης καί ἐμπιστοσύνης».

Συνηθίζεται σέ στιγμές ὅπως αὐτὴ νὰ ἐπαναφέρουμε εὐλαβῶς στὸν νοῦ μας τὴν ζωὴν καί τὴν δράσιν τοῦ κοιμηθέντος Μητροπολίτου. Ὅλοι ὁμως σεῖς πού περιβάλλετε μέ σεβασμὸ τὸ σκῆνωμα τοῦ ἀοιδίμου αὐτοῦ Ἱεράρχου, γνωρίζετε ἴσως καλύτερα ἀπὸ τὸν ὁμιλοῦντα σταθμούς τῆς ζωῆς του καί πτυχῆς τῆς ὑπηρεσίας του στὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη ὑπῆρξε σάρκα ἀπὸ τὴν σάρκα σας, κατὰ πνεῦμα γέννημα καί ἀνάθρεμμα τῆς εὐλογημένης σας νήσου, ἀφοῦ ἀπὸ τὰ πλέον τῶν ἐξήντα ἔτη τῆς ἱερατικῆς του δράσεως, τὰ τριάντα ὑπῆρξαν χρόνοι ποιμαντικοῦ

μόχθου πλησίον σας, στή νήσο του Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίου, τοῦ νέου ἀσκητοῦ καί θαυματουργοῦ, ὅπου ἡ Ἐκκλησία τόν ἔταξε, ἄξια καί δίκαια, Ποιμενάρχη. Δέν θά ἦταν δυνατόν, ὡστόσο, νά παραλείψουμε τήν πρέπουσα ἀναδρομή στή ζωή καί τό ἔργο τοῦ ἐκλιπόντος Γέροντος.

Ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κυρός Σπυρίδων ἐγεννήθη τό 1926 ἐν Πειραιεῖ. Ἐσπούδασεν εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τό 1954. Διάκονος ἐχειροτονήθη τόν Μάρτιον τοῦ 1951. Ὡς Διάκονος ὑπηρέτησεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Βασιλείου Ἀθηνῶν ἀπό τοῦ ἔτους 1951 καί τόν Ἱανουάριον τοῦ ἔτους 1954 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, ὑπό τῶν τότε Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Εὐρύπου κ. Ἀλεξίου καί Ρωγῶν κ. Διονυσίου, σεπτῇ Ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σπυρίδωνος.

Ἀκολούθως ὑπηρέτησεν, ἀπό τοῦ ἔτους 1954 ἕως τοῦ 1971, ὡς Γραμματεὺς καί Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὑπηρετῶν ταυτοχρόνως, πρῶτον μὲν ὡς Προϊστάμενος καί Ἱεροκῆρυξ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Παναγίας Δεξιᾶς, τοῦ ὁποίου ἐγένετο καί κτίτωρ, ἐν συνεχείᾳ δέ ὡς Προϊστάμενος καί Ἱεροκῆρυξ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Τό 1972 ἐπέστρεψεν εἰς τήν γενέτειράν του, τόν Πειραιᾶ, διακονήσας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελιστρίας, ὡς Προϊστάμενος καί Ἱεροκῆρυξ αὐτοῦ, κληθεὶς μετ' ὀλίγον ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κυροῦ Χρυσοστόμου (Ταβλαδωράκη) νά ἀναλάβει τήν Πρωτοσυγκελλίαν καί αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁπότε καί ὁ σοφός ἐκεῖνος Ἱεράρχης τόν ἐπρότεινε ὡς βοηθόν Ἐπίσκοπον αὐτοῦ. Καί ὄντως, τό 1976 ἐκλέγεται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου. Ἡ χειροτονία του ἐγένετο τήν Κυριακήν, ἑορτήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς.

Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἐξελέγη ὑπό τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τόν Μάιον τοῦ 1984. Ἀπό τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέτει τήν χεῖρα του ἐπὶ τό ἄροτρον, κοπιῶν καί ἀγωνιζόμενος διὰ τήν πνευματικήν πρόοδον τοῦ νησιοῦ, τό ὁποῖον προστατεῦει ὁ

Θεός διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου Γερασίου. Ἀνηλώθη καθ' ἡμέραν, ὀργώνων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τήν Κεφαλληνίαν, λειτουργῶν, κηρύσσων, εὐαγγελιζόμενος τόν θεῖον λόγον, μή δίδων «τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον οὐδέ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν» ὑπὲρ τῆς στηρίξεως τοῦ ἀγαπητοῦ λαοῦ.

Ἰδρυσεν ἐκκλησιαστικό βιβλιοπωλεῖο, Πνευματικό Κέντρο, ραδιοφωνικό σταθμό καί συνέδεσε τήν Ἱερά Μητρόπολη στό διαδίκτυο. Φιλακόλουθος καί φιλομόναχος, ὁ ἐκλιπὼν Γέρον ἐκοπίασε γιὰ τήν συντήρηση καί τήν ἀνακαίνιση τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς νήσου. Μερίμνη του ἀνηγέρθησαν σέ ὄλες τίς Ἱερές Μονές νεότευκτα κτίρια, ἡγουμενεῖα, τραπεζαρίες, ἀρχονταρῖκια, ξενῶντες καί τό ἐκκλησιαστικό μουσεῖο στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ὅρισμένα μόνον ὀρόσημα πνευματικοῦ ἀναβατισμοῦ τῆς ποιμαντορίας του ἡ ἀγιοκατάταξις τοῦ Ὁσίου πατρός Παναγῆ Μπασιά τό 1987, τά ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γερασίου Ὁμαλῶν τό 1992, τά τρία ἐπιστημονικά Συμπόσια (1993, 1996 καί 1999), διὰ τῶν ὁποίων συνήχθη ἡ ταῦτις τῆς νήσου Μελίτης τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων μέ τήν Κεφαλληνία, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας καί τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τό 2002 καί 2003 ἀντιστοίχως.

Μετά σεβασμοῦ ἀναλογιζόμεθα τήν προσφορὰν του ὡς Συνοδικοῦ Συνέδρου, κατὰ τήν ὁποίαν ὑπερβαλλόντως καί ἐπαξίως ἐμόγησεν καί μάλιστα, παρά τό γῆρας του, διετέλεσε τακτικόν μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς παρουσίας περιόδου, συμμετέχων ἀνελλιπῶς ἕως καί τῶν Συνεδριῶν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Προσέτι ἐξαιρεται ἐς αἰεὶ ἐπὶ τήν λυχνίαν ἡ ἐνεργός καί φιλόστοργος πατρική του παρουσία καί ἡ ἄοκνος μέριμνα αὐτοῦ μετά τῶν καλῶν κληρικῶν του εἰς τό πλευρόν τοῦ λαοῦ κατὰ τούς πρό ἑνός ἔτους εἰς τήν νήσον ταύτην, καί ἰδιαιτέρως εἰς τήν περιοχὴν τοῦ Ληξουρίου, ἐπισυμβάντας σφοδρούς σεισμούς, ὅτε, πρῶτος ἐξ ἀπάντων, παρά τήν ἐκ τοῦ γῆρατος βεβαρημένην ὑγείαν του, ὑπῆρξεν παραστάτης, ἀρωγός καί συμπάσχων εἰς τήν δοκιμασίαν τοῦ ποιμνίου του, σπεύσας νά παράσχη πᾶσαν δυνατὴν ἠθικὴν παραμυθίαν καί ὑλικὴν ἐνίσχυσιν, μετά καί τῆς στηρίξεως τοῦ Μα-

καριωπάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καί τῆς συμβολῆς τῆς «Ἀποστολῆς», πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προκληθεισῶν ζημιῶν καί τὴν ἐπάνοδον τῆς κατ' αὐτόν Μητροπολιτικῆς περιφερείας εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον αὐτῆς πορείαν.

Διὰ πάντων αὐτῶν ἔλαμψε τὸ περισπούδαστον ἔργον τοῦ ἀριζήλου τούτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀξιομίμητος ἀρχιερατικὴ πολιτεία, ἡ θεόφρων σύνεσις καί τὰ πολυάριθμα τάλαντα δι' ὧν ἐπροικίσθη παρὰ τοῦ δωρεοδότη Κυρίου καί τὰ ὁποῖα τὸν ἀνέδειξαν ἓνα τῶν πλέον διαπρεπῶν τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένων. Ἐπὶ ὀλόκληρη τριακονταετία παρακολουθήσαμε καί θαυμάσαμε τὴν προσφορά καί ἐκδαπάνησιν, τοὺς ἀγῶνες καί τὴν ποιμαντικὴν του μέριμνα. Στόν πρόσωπό του ἅπαντες ἀναγνώρισαν τὸν ἄριστο καί πολύτιμο οἰακοστροφὸν ἐπὶ τὸ πηδάλιον τῆς νοητῆς νηὸς τῆς Κεφαλληνιακῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος κατόρθωσε τὸν ἐπὶ τὰ πρόσω εὐδρομον καί γαλήνιον πλοῦν αὐτῆς.

Εὐχαριστοῦμε καί δοξάζουμε τὸν Θεὸν πού τὸν ἀνέδειξε Ἀρχιερέα καί προσέφερε τοιοῦτον πνευματικὸν Ποιμένα στὴν Ἐκκλησίαν Του. Εὐχόμεθα νὰ κλείσετε μέσα στὴν ψυχὴ σας ζωντανὴν τὴν σεμνὴν μορφὴν τοῦ Ποιμενάρχου σας, νὰ διατηρήσετε τὴν ἀγαθὴν του ἀνάμνησιν, νὰ φωτισθεῖτε ἀπὸ τὸν λύ-

χνο τῆς διακονίας του καί νὰ προσπαθήσετε νὰ μιμηθεῖτε, κληρὸς καί λαὸς καί τὰ πνευματικὰ του τέκνα, τὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς καί τῆς εὐσέβειας πού σᾶς ἀφήνει, ἐφαρμόζοντας τὴν εὐαγγελικὴν προτροπὴν: «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν» (Ἑβρ. ιγ' 7): δηλαδή: «Νὰ ἐνθυμεῖσθε τοὺς πνευματικὸς ἡγήτορες πού σᾶς κήρυξαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καί ἐξετάζοντας τὴν πορεία τῆς ζωῆς τους, νὰ μιμεῖσθε τὴν πίστη τους».

Καί νῦν, ἀξιομακάριστε Δέσποτα, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προπέμπει τὸ σέπτόν σου σκῆνωμα εἰς χοϊκὸν μνήμα ἀναστάσεως καί ζωῆς, βῆμα ἀθανασίας. Πορεύου τὴν μακαρίαν ὁδὸν καί ἀναπαύου ἐν εἰρήνῃ. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι Κύριος ἀποδώσει σοι κατὰ τὰ ἀγαθὰ ἔργα σου καί προσευχόμεθα ὅπως κατατάξῃ σε ἐν χώρᾳ ζώντων καί σκηναῖς δικαίων, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, καθιστῶν σε πλέον λειτουργόν εἰς τὸ ἐπουράνιον θυσιαστήριον, μετὰ τῶν ἁγίων Πατέρων καί τῶν μακαρίων Ἱεραρχῶν, καί ἀποδίδων σοι τὸν ἄρρητον τῆς δικαιοσύνης «στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν» (Ἰακ. α' 12). Ἄς εἶναι αἰωνία σου ἡ μνήμη, πολυσέβαστε Γέροντα.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αί ακολουθία του νυχθημέρου
εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀκοιμήτων μοναχῶν,
καί εἰς τὴν σαββαϊτικὴν, σπουδιτικὴν
καί νεοσαββαϊτικὴν παράδοσιν

*Τοῦ Διονυσίου Μπιλάλη - Ἀνατολικιώτου
Δρος Μουσικολογίας - Τυπικολόγου*

(Εἰσήγησις¹ εἰς τὸ ΙΕ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον
Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων,
Ἱ. Ναός Ἁγίου Γεωργίου Καισαριανῆς, 22-24 Σεπτεμβρίου 2014)

Εἰσαγωγή

ἀπὸ τὸ ἐνοριακὸν εἰς τὸ μοναστηριακὸν τυπικόν

Μετά τὴν λήξιν τῆς μακρᾶς καὶ δυσχειμέρου περιόδου τῶν διωγμῶν εἰς ὀλόκληρον τὴν ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν² ἡ χριστιανικὴ λατρεία ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως, παραλλήλως δὲ ἤρχισε νὰ ἐμφανίζεται ἐπισημῶς καὶ νὰ ἀναπτύσσεται ὡς ἐκκλησιαστικὸς θεσμὸς ὁ μοναχισμὸς. Ἀπὸ τὰ τέλη περίπου τοῦ 4^{ου} αἰῶνος καὶ ἔξῃς εἰς τὰς μοναστικὰς κοινότητες αἱ προσευχαί τῶν μοναχῶν ἀπὸ ἰδιωτικαὶ καὶ ἀτομικαί³ γίνονται κοιναὶ προσευχαί μιᾶς εὐρύτερας ομάδος καὶ κατόπιν ὅλης τῆς κοινότητος καὶ σταδιακῶς λαμβάνουν τὸν χαρακτῆρα τῶν ἐν τῷ ναῷ ἀκολουθιῶν. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 4^{ου} μέχρι τῶν ἀρχῶν περίπου τοῦ 6^{ου} αἰῶνος ἔχομεν σειρὰν ἐξελίξεων καὶ μεταβολῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ τὸ ἐνοριακὸν ἢ ἁσματικὸν τυπικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πρῶτον καὶ ἀρχαιότερον λειτουργικὸν τυπικόν τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας, μεταβαίνομεν εἰς τὸ μοναστηριακόν.

Βεβαίως τὰ στάδια δημιουργίας καὶ ἐξελίξεως τοῦ νέου τυπικοῦ καὶ κυρίως τὸ πῶς ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ἐνοριακὸν προῆλθε τὸ μοναστηριακὸν τυπικόν εἶναι ἓν ἐνδιαφέρον θέμα, πού ἔχει σχεσιν σαφῶς καὶ μέ τὰ στάδια ἀναπτύξεως τοῦ μοναχισμοῦ καὶ ἰδίως μέ τὴν ἐμφάνισιν τῶν τριῶν κυριωτέρων μορφῶν του, ἐρημητικοῦ, κοινοτικοῦ (κελλιωτικοῦ) καὶ κοινοβιακοῦ συστήματος, καὶ ἠμπορεῖ προφανῶς νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον

ἰδιαιτέρας μελέτης. Τοῦτο μόνον θὰ ἀναφερθῆ ὡς παράδειγμα ἐνταῦθα, ὅτι ὁ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ 6^{ου} αἰῶνος ἀκμάσας ὄσιος Βενέδικτος ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτοῦ λαμβάνει διαφόρους πρωτοβουλίας καὶ εἰσάγει νέα προσευχητικὰ στοιχεῖα εἰς τὸν ὄρθρον καὶ τὸν ἔσπερινόν⁴. Εἰς τὸν κανονισμόν του τὸ περιγραφόμενον τυπικόν εἶναι ὑπὸ διαμόρφωσιν καὶ ὁ ὄσιος φαίνεται διαμορφωτῆς του, ἡ δὲ ἐπίδρασις (καὶ ἀντιγραφή) ἐκ τοῦ τότε ἁσματικοῦ/ἐνοριακοῦ τύπου νομίζω ὅτι εἶναι ὑπαρκτή. Αἱ ἀκολουθία τοῦ κανονισμοῦ του εἶναι μὲν κοινὴ προσευχή, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀκόμη καθιερωθῆ ὡς ἐκκλησιαστικαὶ ἀκολουθίαι· ἀπλῶς εὐρίσκονται μίαν βαθμίδα ἀνωτέρω τῆς ἀτομικῆς προσευχῆς· ἔχουν χαρακτῆρα τοπικόν, τρόπον τινὰ ἰδιωτικόν, τῆς μοναστικῆς κοινότητος. Διακόσια ἔτη ἀργότερον τῆς ἐποχῆς τοῦ Βενέδικτου, ἀρχίζει πλέον τὸ ἁσματικόν-ἐνοριακόν τυπικόν νὰ ὑποχωρῇ ἔναντι τοῦ ὀλοκληρωμένου καὶ πλήρως ἀνεπτυγμένου μοναστηριακοῦ τύπου.

Ἐπομένως ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἐν τῷ ναῷ ἐνοριακῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν προσευχῶν τῶν μοναχῶν ἀπαρτίζονται σταδιακῶς αἱ ἀκολουθία ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι κατόπιν θὰ ἀποτελέσουν τὸ λεγόμενον μοναστικόν τυπικόν⁵. Ἡ παροῦσα εἰσήγησις ἀναφέρεται ἀκριβῶς εἰς ὠρισμένας πρωίμους καὶ μεταγενεστέρας μοναστικὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας, ἥτοι εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀκοιμήτων μοναχῶν, εἰς τὴν σαββαϊτικὴν παράδοσιν, εἰς τὴν σπουδιτικὴν τοι-

αύτην και εις τήν νεοσαββαϊτικὴν. Τόσον λόγῳ τῆς πολυθεματικῆς μορφῆς τῆς εἰσηγήσεως, ὅσον και διὰ τὸν ὄγκον τῶν πληροφοριῶν ἐπὶ ἑκάστου τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων ἀλλὰ και λόγῳ τῶν περιορισμένων χρονικῶν πλαισίων παρουσιάσεως, καθὼς και διότι προηγήθησαν ἤδη ἀρκεταὶ εἰσηγήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκάλυψαν ἐπαρκῶς ἕν σημαντικόν τμήμα τῶν θεμάτων αὐτῶν, εἶναι εὐνόητον ὅτι δέν πρόκειται νά γίνη διεξοδική και ἀναλυτική ἀναφορά εἰς ὅλας αὐτάς τάς λειτουργικὰς παραδόσεις ἀλλὰ μία πολύ συνοπτική παρουσίασις των κατὰ τά κυριότερα σημεῖα των.

α) Παράδοσις ἀκοιμήτων μοναχῶν

Ἐνδεικτικὴ βιβλιογραφία

διὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀκοιμήτων μοναχῶν

Πηγαί. Κῶδιξ Παρισίων 331 (11ου αἰῶνος). Κῶδιξ Παντοκράτορος 43, Ἁγίου Ὁρους Ἄθω (τέλη 11ου αἰ.). Κῶδιξ E.B.E. 15 (12^{ου} αἰ.). Κῶδιξ M. Λαύρας B-25 (ἐπίσης 12^{ου} αἰ.). Κῶδιξ 295 τῆς μονῆς Λειμῶνος (β' ἡμῖσι τοῦ 12^{ου} αἰῶνος), πλήρες ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου εἶχα εἰς τὴν διάθεσίν μου. Ἄπαντες οἱ ἀναφερόμενοι κώδικες εἶναι «Ὁρολόγια τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν».

Βοηθήματα. Μανουὴλ Γεδεών, Ἐναγνώσεις ἐκ τοῦ Ὁρολογίου τῆς τῶν Ἀκοιμητῶν μονῆς, σειρά ἄρθρων εἰς «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν», ΚΓ' (1903), ΚΔ' (1904), ΚΕ' (1905). Joseph Sollier, *Acoemetae*, in the *Catholic Encyclopedia*, vol. 1, New York 1907. Ἰωάννου Μ. Φουντούλη, «Ἡ εἰκοσιτετράωρος ἀκοιμητος δοξολογία», διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ, Ἀθήναι 1963. Τοῦ αὐτοῦ, Ἀκοιμητῶν μονή, ἄρθρον εἰς Θ.Η.Ε. 1,1216-7. Τοῦ αὐτοῦ, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀκοιμητος, ἄρθρον εἰς Θ.Η.Ε. 2,98-99. Τοῦ αὐτοῦ, *Εἰκοσιτετράωρος ἀκολουθία*, ἄρθρον εἰς Θ.Η.Ε. 5,406-7. Τοῦ αὐτοῦ, «Λογικὴ λατρεία», Θεσσαλονίκη 1971, κεφ. *Εἰκοσιτετράωρος ἀκολουθία - Μεσῶρια*, σ. 173 κ.ε. Τοῦ αὐτοῦ, «Εἰκοσιτετράωρον Ὁρολόγιον», κείμενα λειτουργικῆς 16, Θεσσαλονίκη 1978. Τοῦ αὐτοῦ, «Λειτουργικὴ Α'», Θεσσαλονίκη 1995, κεφ. Ἡ *εἰκοσιτετράωρος ἀκολουθία*, σ. 173 κ.ε..

Ἱστορικὴ παρουσίασις

Ἀκοιμητοὶ μοναχοὶ ἦσαν οἱ διαβιοῦντες εἰς κοινόβιον εἰς τὸ ὁποῖον αἱ ἀκολουθίαι ἐν τῷ ναῷ διεδέχοντο ἢ μία τὴν ἄλλην συνεχῶς και ἀδιακόπως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἡμερονυκτίου. Εἰσηγητὴς αὐτοῦ τοῦ τρόπου λατρευτικῶν ἀκολουθιῶν ἐγένετο κατὰ τάς ἀρχάς τοῦ 5^{ου} αἰῶνος ὁ μοναχὸς Ἀλέξανδρος, ὁ διὰ τοῦτο ἐπονομασθεὶς «ἀκοιμη-

τος». Οὗτος ἦτο στρατιωτικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, γενόμενος μάλιστα και «ἐπαρχικὸς», ἀλλὰ ἐγκατέλειψε τὰ πάντα και μετέβη εἰς Συρίαν, ὅπου ἐμόνασεν ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὴν τότε περίφημον και αὐστηρὰν μονὴν τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Ἡλία. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεδόθη μετὰ πολλοῦ ζήλου εἰς τὸ ἱεροποστολικὸν ἔργον διὰ σύντομον πάντως διάστημα, και κατόπιν ἠσκήτευσεν εἰς ἔρημον ὄρος πλησίον τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἐκεῖ συνεκεντρώθησαν περὶ αὐτὸν τετρακόσιοι μοναχοὶ Ἑλληνες, Λατίνοι, Αἰγύπτιοι, και Σῦροι, και ὁ Ἀλέξανδρος ὡς πνευματικὸς πατήρ και ὁδηγὸς αὐτῶν συνέπηξε τὸ πρῶτον μοναστήριόν του. Διήρесе τὴν ἀδελφότητα εἰς 8 χορούς ψάλλοντας ἀλληλοδιαδόχως και εἰσήγαγεν εἰκοσιτέσσαρας ἀκολουθίας, μίαν δι' ἑκάστην ὥραν τοῦ ἡμερονυκτίου· ὑπῆρχαν δηλαδή 12 ὥραι διὰ τὴν ἡμέραν και 12 νυκτεριναί. Μεταξὺ τῶν 12 ὥρῶν τῆς ἡμέρας περιλαμβάνοντο προφανῶς και αἱ σήμερον γνωσταὶ ὥραι α', γ', f', και θ' (ἀρχικῶς ἴσως εἰς μίαν πρώιμον μορφήν). Αἱ εἰκοσιτέσσαρες αὗται ὥραι ἀργότερον συνεπλέκοντο μέ τάς λοιπὰς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ ἀποδείπνου, τοῦ μεσονυκτικοῦ και τοῦ ὄρθρου, ὥστε νά καλύπτεται διὰ δοξολογιῶν και ὕμνων ἐν τῷ ναῷ ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον χρονικὸν διάστημα τοῦ νυχθημέρου ἄνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπετεύχθη ἢ κατὰ γράμμα ἐρμηνεία και ἐφαρμογὴ γραφικῶν χωρίων ὅπως *Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας και νυκτός⁶ και Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε⁷*, ἀφ' ἑτέρου δέ ἢ κατ' ἰδίαν πολῶρος ἀτομικὴ προσευχὴ μοναχῶν, ἀσκητῶν και ἄλλων χριστιανῶν ἐγένετο ἀδιάκοπος δημοσία λατρεία ἐν τῷ ναῷ.

Μετὰ εἰκοσαετῆ παραμονὴν εἰς Μεσοποταμίαν ὁ Ἀλέξανδρος ἀνεχώρησε και πάλιν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ πολυπληθοῦς ὁμάδος μοναχῶν μαθητῶν του, και ἐγκατεστάθη ἀρχικῶς εἰς Ἀντιόχειαν ἀλλὰ διὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα. Περί τὸ 425 ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν μέ 24 μοναχοὺς και συνέπηξε νέαν μοναστικὴν ἀδελφότητα, ἣτις ταχέως ἐπληθύνθη εἰς τριακοσίους μοναχοὺς ἀκολουθοῦντας ἐπίσης τὸ ἀκοιμητον τυπικὸν του, διωργανωμένους δέ εἰς ὁμάδας ὄχι ὀκτώ ἀλλὰ ἕξ

χορῶν. Ἐκεῖ λόγω διαφόρων ἀντιδράσεων καί δυσκολιῶν ἢ μονή διελύθη, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀναχωρήσας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔκτισε νέον μοναστήριον⁸ ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου παρὰ τὸν Εὐξείνιον, πάλιν μὲ τριακόσιους μοναχοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ ἀκοιμήτον τυπικόν, ἔνθα μετ' ὀλίγα ἔτη (περὶ τὸ 430) ὁ Ἀλέξανδρος ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Τὸ τυπικόν τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ ἐπόμενο διαστήμα διεδόθη εὐρέως εἰς διαφόρους μονὰς ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Βασιλευούσης. Ἦδη περὶ τὰ μέσα τοῦ 5^{ου} αἰῶνος οἱ διάδοχοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ ἴδρυσαν νέαν μονήν ἐν Βιθυνίᾳ τῆς Χαλκηδόνος, ἔναντι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ νέον μοναστικόν καθίδρυμα ὠνομάζετο πλέον «ἡ τῶν Ἀκοιμήτων μονή», ἔφθασε ταχέως εἰς μεγάλην ἀκμὴν καὶ διετηρήθη ἐπὶ μακρόν, ἴσως μέχρι τοῦ 11^{ου} αἰῶνος περίπου. Ἡ περίφημος μεγάλη μονή «τῶν Στουδίου», ἰδρυθεῖσα τῷ 462 ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου πατρικίου Στουδίου, ἠκολούθει κατ' ἀρχὰς τὸ τυπικόν τῶν ἀκοιμήτων μέχρι τῶν μέσων τοῦ 8^{ου} αἰῶνος, ὅτε καὶ διελύθη προσωρινῶς λόγω τῆς εἰκονομαχίας. Μετὰ δὲ τὴν ἐπαναστάσιν τῆς εἶχεν ἄλλο τυπικόν, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ λόγος κατωτέρω. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 9^{ου} αἰῶνος πάντως ἰδρύεται ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νικηφόρου *σεμνεῖον ἀνδρῶν ἱερῶν*, ὅπου ἐπίσης ἐκράτει τὸ τυπικόν τῆς ἀκοιμήτου ἀκολουθίας. Περὶ τὸν 12^{ον} αἰῶνα μαρτυρεῖται καὶ ἄλλη μονή ἐν Κωνσταντινουπόλει, φέρουσα ἐπίσης τὴν ἐπωνυμίαν «μονή τῶν Ἀκοιμήτων» καὶ διατηροῦσα ἀναλλοίωτον τὸ ἀκοιμήτον τυπικόν. Ἴσως ἐπρόκειτο περὶ μετεγκαταστάσεως τῆς παλαιᾶς ὁμωνύμου μονῆς ἐντός τῶν τειχῶν διὰ λόγους ἀσφαλείας· ὑφίστατο δὲ τουλάχιστον μέχρι τῶν χρόνων τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1204). Ἐξ αὐτῶν τῶν μονῶν τὸ ἀκοιμήτον τυπικόν διεδόθη καὶ εἰς ἄλλα μοναστήρια τῆς αὐτοκρατορίας ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῆς.

Τὸ ἐπόμενο διάγραμμα τῶν ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀκοιμήτων ἄρχεται ἀπὸ τοῦ *λυχνικοῦ* (=ἐσπερινοῦ), διότι βιβλικῶς καὶ λειτουργικῶς τὸ εἰκοσιτετράωρον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἐσπερινοῦ. Καὶ ναὶ μὲν τὸ χειρόγραφον ὠρολόγιον Λειμῶνος 295 (σ. 1) ἄρχεται ἀπὸ τῆς προ-

οιμακῆς προσευχῆς τῆς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἀνανήψεως καὶ συνεχίζει μὲ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου, ἀλλ' εἶναι σαφές ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν ὄψιμον κώδικα ἢ διάταξις τῶν ἀκολουθιῶν εἶναι μεταγενεστέρη καὶ ὀφείλεται τόσον εἰς τὴν ἐνσωμάτωσιν νεωτέρων στοιχείων ἐντός τοῦ ἀρχαίου ἀκοιμήτου τυπικοῦ, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ρωμαϊκῆς ἀντιλήψεως περὶ ἡμερονυκτίου. Διὰ λόγους συγκρίσεως καὶ συνεπειᾶς καὶ ὅλα τὰ ἐπόμενα διαγράμματα διὰ τὰς λοιπὰς μοναστικὰς παραδόσεις ἐπίσης ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἀκολουθίας τοῦ *λυχνικοῦ*.

*Διάγραμμα ἀκολουθιῶν νυχθημέρου
κατὰ τὸ ἀκοιμήτον τυπικόν*

Λυχνικόν (=ἐσπερινός) [μετὰ τὴν τράπεζαν]
ἀκολουθία τῶν «προνονκτίων» (=μέγα ἀπόδειπνον)

- Α' ὥρα νυκτερινή⁹
- Β' ὥρα νυκτερινή
- Γ' ὥρα νυκτερινή
- Δ' ὥρα νυκτερινή
- Ε' ὥρα νυκτερινή
- Φ' ὥρα νυκτερινή

ἀκολουθία «ἡνίκα σὺν Θεῷ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἀνανήψεως»¹⁰

ἀκολουθία τοῦ Ἀμώμου (=μεσονυκτικόν)

- Ζ' ὥρα νυκτερινή
- Η' ὥρα νυκτερινή
- Θ' ὥρα νυκτερινή
- Ι' ὥρα νυκτερινή
- ΙΑ' ὥρα νυκτερινή
- ΙΒ' ὥρα νυκτερινή

Προοιμακὴ προσευχή (τῆς «ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἀνανήψεως»)

Ὅρθρος (ἄνευ τῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας)

- Α' ὥρα ἡμερινή
- «μικρά» Α' ὥρα (=μεσῶριον α' ὥρας)
- Β' ὥρα ἡμερινή
- Γ' ὥρα ἡμερινή
- «μικρά» Γ' ὥρα (=μεσῶριον γ' ὥρας)
- Δ' ὥρα ἡμερινή
- Ε' ὥρα ἡμερινή
- Φ' ὥρα ἡμερινή
- μικρά Φ' ὥρα (=μεσῶριον φ' ὥρας)

(τρισάγιον ὑπὲρ τῶν ἐν ἀναγκαις ἢ ὑπὲρ τῶν διακονούντων)

(ἔτερον τρισάγιον ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων)
ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν [ἢ μετὰ τὴν θ' ὥραν]
 Ζ' ὥρα ἡμερινή
 Η' ὥρα ἡμερινή
 Θ' ὥρα ἡμερινή
 (τρिसάγιον ὑπὲρ τῶν ἀκουσίως ἡμαρτηκῶτων
 ἡμῶν)
 μικρὰ Θ' ὥρα (= μεσῶριον θ' ὥρας)
ἀκολουθία τῆς τραπέζης [ἢ *ἀκολουθία τῶν τυ-
 πικῶν ἀναλόγως*]
 Ι' ὥρα ἡμερινή
 ΙΑ' ὥρα ἡμερινή
 ΙΒ' ὥρα ἡμερινή
 (τρिसάγιον ὑπὲρ τῶν συμβαινόντων σφαλμάτων
 δι' ὅλης τῆς ἡμέρας)

Παρατηρήσεις

Παρατηροῦμεν εἰς τὸ ἀνωτέρω διάγραμμα ὅτι ἡ εἰκοσιτετράωρος ἀκολουθία τῶν Ἀκοιμήτων συνυφαίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μετὰ τῶν λοιπῶν ἀκολουθιῶν τοῦ συνήθους μοναστηριακοῦ τυπικοῦ, ἀλλ' αὐτὴ ἢ συνύφανσις, ὡς παρουσιάζεται ἐνταῦθα, ἐκτός του ὅτι εἶναι προφανῶς πολὺ μεταγενεστέρη του 5^{ου} αἰῶνος, ἐπὶ πλέον δὲν ἦτο ὁμοία εἰς ὅλας τὰς ἀκοιμήτους μονάς· π.χ. ἀλλοῦ δὲν ἐτελεῖτο ἀπόδειπνον, ἀλλοῦ συνετέμνετο ὁ ὄρθρος, ἀλλοῦ τὸ λυχνικόν (ὁ ἔσπερινός) μετέθετεν ἢ ἀντικαθίστα τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμερινὰς ὥρας κ.λπ.. Ἐπίσης ἀναμέσον τῶν δώδεκα ὥρῶν τῆς ἡμέρας μαζί με τὰς καὶ σήμερον γνωστὰς ὥρας α', γ', f', καὶ θ' περιλαμβάνονται καὶ τὰ μεσῶρια των, τὰ ὁποῖα διακρίνονται σαφῶς ἀπὸ τὰς ὁμωνύμων κυρίας ὥρας, διότι καλοῦνται «μικραὶ ὥραι». Τὰ μεσῶρια πάντως ἐκ τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν στοιχείων φαίνεται ὅτι εἶναι μεταγενέστερα τοῦ 9^{ου} αἰῶνος¹¹.

Τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἀκοιμητὸν τυπικόν ἔχει προφανῶς ἐπιδράσει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν καὶ σήμερον ὑπαρχόντων μεσῶριων τῶν γνωστῶν τεσσάρων ὥρῶν τῆς ἡμέρας (α', γ', f', θ'), τὰ ὁποῖα ὁμως ψάλλονται εἰς ὀλίγας μόνον μονάς καὶ πάλιν εἰς ὠρισμένας περιόδους νηστειῶν καὶ οὐχὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Ἐπίσης δὲν ἀποκλείεται κατ' ἐπίδρασιν τῆς εἰκοσιτετράωρου ἀκολουθίας νὰ συνετέθησαν εἰς μεταγενεστέρην ἐποχὴν αἱ ὑπάρχουσαι εἰς ὠρισμένας ἐκδόσεις προ-

σευχηταριῶν σύντομοι «εὐχαὶ κατὰ τὸ μέτρον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τοῦ νυχθημέρου».

β) *Ἀκολουθία εἰς τὴν σαββαϊτικὴν παράδοσιν*

Βιβλιογραφία. Ἐκτός τῆς ἤδη ἀναφερθεῖσης βιβλιογραφίας, σχετικῶς μετὰ τὴν ἀρχέγονον ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν τοῦ μοναστηριακοῦ τυπικοῦ καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν σαββαϊτικὴν τοιαύτην ἀναφέρονται ἐνδεικτικῶς καὶ τὰ κάτωθι.

Πηγαί. Κυρίλλου Σκυθοπολίτου (514-560 περ.), *Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα* εἰς «Μοναχικαὶ ἱστορίαι», ἔκδοσις Ἐ. Σβάρις (Λειψία 1939). «Ἐρολόγιον κατὰ τὸν κανόνα τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα», Συναϊτικόν χφ. 863, 9^{ου} αἰῶνος, ἔκδοσις Mateos J, *Un Horologion inedit de Saint-Sabas*, σὺ «Studi e testi» 233, vol. 3, 1964, σ. 48-55· ἐπίσης Συναϊτικόν χφ. 864, 9ου-10ου αἰῶνος. Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ (τέλη 10ου αἰ.), «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσ. Σάβα τοῦ ἡγιασμένου», ἔκδοσις Κλεόπα Κακουλίδου, Ἱεροσόλυμα 1905. Ἀωνύμου, *Τύπος καὶ παράδοσις καὶ νόμος τῆς σεβασμίας λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα*, ἐκ χειρογράφου του 11ου αἰῶνος, εἰς Δημητρεῦσκη 1,222.

Βοηθήματα. Καλλίστου Μηλιαροῦ, ἀρχιμανδρίτου, *Ἱστορικὴ διαμόρφωσις τοῦ τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας*, εἰς «Νέα Σιών», τ. 17, ἔτος 1922, σ. 370-371. Ἰωάννου Σπ. Ῥάμφου, ἱερέως, *Ὁ ἅγ. Σάββας ὁ ἡγιασμένος*, εἰς «Ἀγιολογικὰ Μελετήματα Δ'», σ. 14-20, ἐν Ἀθήναις 1949. Π. Ν. Τρεμπέλα, «Λειτουργικοὶ τύποι Αἰγύπτου καὶ Ἀνατολῆς», Ἀθήναι 1961. Τοῦ αὐτοῦ, «Ἀρχαὶ καὶ χαρακτὴρ τῆς χριστιανικῆς λατρείας», Ἀθήναι 1962. Δημ. Ν. Μωραΐτου, λήμμα *Ἐσπερινός*, εἰς Θ.Η.Ε. 5,913-4. Γ. Μπεκατώρου, *Τυπικόν*, ἄρθρον εἰς Θ.Η.Ε. 11,900-4. Τοῦ αὐτοῦ, ἄρθρα *Ἀγρυπνία*, *Ἀκολουθία*, *Ἐσπερινός (τάξις λατρείας)*, *Μεσονυχτικόν*, *Μεσῶδια*, *Μεσῶρια*, *Ὁρθρος*, *ᾠραι*, εἰς Θ.Η.Ε. Χαριλ. Σ. Τζώγας, *Μοναχισμός*, εἰς Θ.Η.Ε. 9,18-35. Ἀωνύμου, λήμμα *Λαῦρα*, εἰς Θ.Η.Ε. 8,154-5. Κ. Α. Μανάφης, *Μοναστηριακὰ τυπικά - διαθῆκαι*, μελέτη φιλολογικὴ, Ἀθήναι 1970. - Ἀλκιβιάδου Κ. Καλυβοπούλου, «Χρόνος τελέσεως τῆς θ. λειτουργίας», Θεσσαλονίκη 1982. Ἐμ. Θεοδωράκη, *Τὸ παλαιότερον ὠρολόγιον*, εἰς «Συμβολή» 16,53 [2006]¹². Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ἱερέως, «Σύστημα Τυπικοῦ», κυρίως τὰ προλεγόμενα, Ἀθήναι 2006. Francisco Ja Vier Garcia Bóveda, «Πάθος καὶ ἀνάστασις - Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς βυζαντινῆς ὑμνογραφίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, διδακτορικὴ διατριβή, Θεσσαλονίκη 2007. Δοσιθέου Κανέλλου, ἀρχιμανδρίτου, *Εἰσαγωγή εἰς τὸ Τυπικόν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα*, Ἀθήναι 2010. Νικοδήμου Σκρέττα, ἀρχιμανδρίτου, *Εἰσαγωγή εἰς τὸ Τυπικόν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα*, ἐν Ἱεροσολύμοις (ἐν Θεσσαλονίκη) 2012.

Διαμόρφωσις καί ἐξέλιξις

Ἡ περιώνυμος Λαύρα Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἱδρῦθῃ πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων περί τά τέλη τοῦ 5^{ου} αἰῶνος ὑπό τοῦ ἐν Παλαιστινῇ ἀσκητοῦ ὀσίου Σάββα (ἢ Σάβα, 439-5/12/532), ὁ ὁποῖος ἀπήλαυε μεγάλου σεβασμοῦ τόσον διά τόν πολυετή καί θαυμαστόν ἀσκητικόν βίον αὐτοῦ ὅσον καί διά τούς ὑπέρ τῆς ὀρθοδοξίας ἀγῶνάς του· ἴδρυσε δέ καί ἄλλας μονάς εἰς τήν περιοχὴν, ὥστε τό τυπικόν τῆς Λαύρας διεδόθη ἀρχικῶς εἰς τὰς πέριξ τῶν Ἱεροσολύμων μονάς καί κατόπιν εἰς ὅλον τόν ὀρθόδοξον κόσμον. Πλήν τῆς ἐν λόγῳ Λαύρας ἐκπρόσωποι τῆς αὐτῆς παραδόσεως πρέπει νά θεωρηθοῦν καί αἱ λοιπαὶ ἐν Παλαιστίνῃ μοναί, αἱ λαῦραι καί σκῆται ἐν Νιτρία καί Αἰγύπτῳ, καθὼς καί αἱ ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει μοναί τῶν πρώτων αἰῶνων.

Ἀπό τὰς διαφόρους μαρτυρίας διά τήν τάξιν τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυκθήμερου κατά τήν πρώτην περιόδον τοῦ σαββαϊτικοῦ τυπικοῦ, ἥτις διήρκεσε τουλάχιστον μέχρι τὰ τέλη τοῦ 8^{ου} αἰῶνος περίπου, πληροφοροῦμεθα ὅτι τό ἀρχικόν τυπικόν συντάγη μὲν (ἢ μᾶλλον παρεδόθη) ὑπό τοῦ ὀσίου Σάββα, συντόμως ὁμως ἐγένετο λεπτομερέστερον μερίμνη ἐπίσης πεφημισμένων ἀνδρῶν τῆς αὐτῆς λαύρας, ὡς ἦσαν Ἀνδρέας ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος ἐν Κρήτῃ, Σωφρόνιος ὁ μετέπειτα πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Στέφανος ὁ Σαββαΐτης, καί ἄλλοι. Ἀπό τὰς μαρτυρίας τῶν πηγῶν καί τῆς λοιπῆς βιβλιογραφίας εἶναι ἴσως εὐχερέστερον καί πλέον ἐνδιαφέρον νά διακρίνωμεν ποῖαι ἀκολουθίαι δέν ἐτελοῦντο εἰς τήν Λαύραν τοῦ ἀγίου Σάββα παρὰ τό ἀντίθετον. Παραδείγματος χάριν δέν ἐτελεῖτο τό ἀπόδειπνον, διότι ἡ Λαύρα δέν ἦτο κοινόβιον ἀλλά τρόπον τινα κελιωτική μονή (ἡκολούθει δηλαδή τόν κοινοτικόν καί ὄχι τόν κοινοβιακόν μοναχισμόν), ὅποτε τό ἀπόδειπνον ἐθεωρεῖτο ἀτομική προσευχή καί ἀνεγινώσκετο ἐν τοῖς κελίοις. Ὡς κοινή ἀκολουθία τό μέγα ἀπόδειπνον προσετέθη εἰς τὰς λοιπὰς μονάς τῆς Παλαιστινῆς, πρᾶγμα πού ἴσως νά ὑποδηλώνη ἐπίδρασιν ἐξ ἐτέρων περιοχῶν (ἴσως ἐκ τῶν περιοχῶν Ἀντιοχείας Συρίας καί Μεσοποταμίας). Ἐπίσης δέν ἐτελεῖτο καθημερινῶς ἡ λειτουργία, ὅπως ἄλλωστε καί εἰς τήν παράδοσιν τῶν ἀκοιμή-

των δέν προεβλέπετο ἡ συχνή καί τακτική τέλεισις τῆς, διά τοῦτο δέν περιλαμβάνεται εἰς τὰς διατάξεις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῶν πρώτων αἰῶνων τοῦ μοναχισμοῦ. Ὅσακις δέ ἔχομεν τέλεισιν λειτουργίας πρέπει νά θεωρηθῇ μᾶλλον βέβαιον ὅτι αὕτη κατελάμβανε τήν θέσιν τῆς ἀκολουθίας τῶν Τυπικῶν, τὰ ὁποῖα καί ἀντικαθίστα.

Εἶναι πιθανόν ὁ ἀρχικός ὄρθρος τῶν ἀναχωρητῶν νά ἦτο ἡ ἀργότερον λεγομένη α' ὥρα εἰς τήν πρωταρχικὴν μορφήν αὐτῆς (διότι εἰς τὰ κείμενα ἀναφέρεται ὅτι ἐγένετο σύναξις προσευχῆς εἰς τόν ὄρθρον καί κατόπιν εἰς τήν γ' ὥραν). Βασική ἀκολουθία ἀσφαλῶς θά ἦτο καί ἡ ἀγρυπνία, ἡ ὁποία κατέχει δεσπόζουσαν καί κεντρικὴν θέσιν καί εἰς τήν μεταγενεστέραν σαββαϊτικὴν παράδοσιν μέχρι σήμερον. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τὰς περιόδους ἀκμῆς τοῦ σαββαϊτικοῦ μοναχισμοῦ αἱ τελούμεναι ἀγρυπνίαι δυνατόν νά ἔφθαναν ἀκόμη καί τό 1/3 τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους.

Κατά ταῦτα ἐν πιθανόν (διά τήν πρόωμον τουλάχιστον μορφήν) διάγραμμα, κατά τό προσφιλές καί σύνηθες σχῆμα τῶν ἑπταδικῶν μοναστικῶν ἀκολουθιῶν βάσει τοῦ βιβλικοῦ χωρίου *Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε*¹³, θά ἦτο δυνατόν νά εἶναι τό ἀκόλουθον·

*Διάγραμμα ἀκολουθιῶν**κατά τό πρῶτον σαββαϊτικόν τυπικόν***Πιθανή πρόωμος μορφή (ἀρχαί βου αἰ.)**

Λυχνικόν (=ἐσπερινός)

Μεσονυκτικόν ἢ Ἀγρυπνία¹⁴

Α' ὥρα (=μοναστικός ὄρθρος) (ἄνευ μεσωρίου)

Γ' ὥρα »

F' ὥρα »

Θ' ὥρα »

Ἀκολουθία *μεταλήψεως* (=ἀκολουθία τῶν τυπικῶν)**Ἀνεπτυγμένη μορφή (7^{ος}-8^{ος} αἰ.)**ἀκολουθία «εἰς τὰ ἐσπερινά»¹⁵ (=ἐσπερινός)
ἀκολουθία «εἰς τήν α' ὄψε»¹⁶ (=ἀπόδειπνον μέγα)

[Ἀγρυπνία;]

«ἀκολουθία» τῶν 8 πρώτων ψαλμῶν (=α' καθίσματος) τοῦ ψαλτηρίου πρὸ τῆς α' ὥρας (ἀνάγνωσις τῆς ἀγρυπνίας)¹⁷

ἀκολουθία τῶν μεσονυκτινῶν¹⁸ (=μεσονυκτικόν)

[Ὁρθρος (;)]

Α΄ ὥρα (ἄνευ μεσσηρίου)

Γ΄ ὥρα »

Ε΄ ὥρα »

Θ΄ ὥρα »

[ἀκολουθία 12 ψαλμῶν (;)]

ἀκολουθία «εἰς τὴν μετάληψιν»

Ἑρμηνευτικά παρατηρήσεις

Μία τοιαύτη διάταξις τῶν ἀκολουθιῶν («μεσονυκτικόν ἢ ἀγρυπνία») θά ἤμποροῦσε νά ἐξηγήσῃ ἐν μέρει πῶς καθιερώθη νά παραλείπεται τό μεσονυκτικόν κατὰ τὰς ἀγρυπνίας. Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν μεταγενεστέραν καί μέχρι σήμερον ἰσχύουσαν μοναστικὴν τάξιν καί τό ἀπόδειπνον τελεῖται μετὰ τὸν μικρόν ἑσπερινόν καί πρὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ τῆς ἀγρυπνίας, δηλαδή κατ' οὐσίαν καί αὐτό δέν ἐντάσσεται εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀγρυπνίας. Ἡ ἀνωτέρω παρατεθεῖσα δευτέρα μορφή τοῦ σαββαϊτικοῦ τύπου, ἐλαφρῶς ἀνεπτυγμένη ὡς πρὸς τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας, προφανῶς εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία διεδόθη εὐρύτατα ἐντός καί ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Κατὰ τό διασωθέν Ὁρολόγιον κατὰ τὸν κανόνα τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα (συναϊτικόν χφ. 863, θ΄ αἰῶνος), ἡ ἀκολουθία εἰς τὴν μετάληψιν εἶναι μία πρῶτος μορφή τῆς ἀκολουθίας τῶν Τυπικῶν, ἄνευ ὁμως τῶν δύο ψαλμῶν *Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καί Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*, καί ἄνευ τοῦ τροπαρίου Ὁ μονογενὴς Υἱός, ἀλλὰ μέ στοιχεῖα τῆς μεταγενεστέρας προηγουμένης ἀπὸ τό *Πάτερ ἡμῶν καί ἐξῆς*. Συγκεκριμένως ἡ ἀκολουθία ἄρχεται ἐκ τῶν μακαρισμῶν ἄνευ τροπαρίων μέ μόνον ἐφύμνιον τό *Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε*, ἐν συνέχεια τό σύντομον τροπάριον *Χορός ὁ ἐπουράνιος*, ἐπαναλαμβανόμενον μετὰ τοῦ στίχου *Προσέλθετε πρὸς αὐτόν καί φωτίσθητε*, εἶτα τό *Πιστεύω καί τό Πάτερ ἡμῶν*. Μετὰ τὴν κυριακὴν προσευχὴν ἀκολουθεῖ τό *Εἷς ἅγιος*, κατόπιν τό γνωστὸν κοινωνικόν τῆς προηγουμένης Γεύσασθε καί ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, τό ὁποῖον ἀρχικῶς πρέπει νά ἦτο γενικόν κοινωνικόν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν, ἀλλὰ τελικῶς παρέμεινεν ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν προηγουμένην ἐστιχολο-

γεῖτο δέ κατὰ μίαν ἀποψιν ὅλος ὁ 33^{ος} ψαλμός μέ ἐπαναλαμβανόμενα ἐφύμνια τὸν στίχον Γεύσασθε καί τό ἀλληλουῖα ἐναλλάξ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψαλμωδῆσεως τοῦ κοινωνικοῦ ἐλάμβανε χώραν προφανῶς ἡ μετάληψις, μαρτυροῦνται δέ μετ' αὐτὴν αἱ ἐξῆς τρεῖς εὐχαί, αἱ μὲν δύο πρῶται εἰς ἐνικόν ἀριθμόν (ἀρχικῶς διὰ μετάληψιν ἐν τῷ κελλίῳ)¹⁹ ἡ δέ τρίτη εἰς πληθυντικόν (διὰ μετάληψιν ἐν τῷ ναῶ).

Εὐχὴ μετὰ τὴν μετάληψιν

Μετέλαβον τό σῶμά σου τό ἅγιον ὁμοῦ καί τό αἷμά σου τό τίμιον εἰς ἄφεισιν πάντων ὧν ἤμαρτόν σοι, μόνε φιλόανθρωπε.

Πλήρωσον τό στόμα μου αἰνέσεως, Κύριε· αὐτός γάρ ὑπάρχεις ἡ ὕμνησίς μου καί σῶσόν με.

Εὐχὴ μεταλήψεως

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων ἐπὶ ἀφέσει καί ἰλασμῷ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ἄξιωσον ἡμᾶς τυχεῖν τοῦ ἐλέους σου μετὰ πάντων τῶν ἁγίων σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

γ) Ἀκολουθία εἰς τὴν σπουδαικὴν παράδοσιν

Ἑνδεικτικὴ βιβλιογραφία διὰ τὴν μονὴν τῶν Στουδίου, ἐκτός τῶν ὄσων ἤδη ἀνεφέρθησαν. *Διδασκαλία χρονικὴ τῆς μονῆς τῶν Στουδίου*, PG 99,1693. Ὑποτύπωσις σὺν Θεῷ καταστάσεως τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῶν Στουδίου²⁰, PG 99,170· καί χφ Βατοπεδίου 322 (13ου αἰ), Δημητριάδου 1,224-257. Eugene Marin, «De studio coenobio Constantinopolitano», Paris 1897. R. Janin, *Στουδίου μονή*, εἰς Θ.Η.Ε. 11,492-3. Κωνσταντίνου Καραϊσαρίδη, ἱερέως, *Ἀσματικὸ καί μοναχικὸ τυπικὸ καί ἡ σπουδαικὴ μεταρρύθμισις*, εἰς «Πρόσωπα καί σταθμοί, ὁρόσημα στὴν διαμόρφωσι τῆς θ. λατρείας», πρακτικὰ ἰβ' λειτουργικοῦ συνεδρίου, Βόλος 27-29 Σεπτεμβρίου 2010.

Τυπικὰ σπουδαικῆς παραδόσεως. *Συναξάριον τῆς μονῆς Εὐεργέτιδος*, EBE 788 (12ου αἰ.), Δημητρ. 1,256-656. *Τυπικόν Ἰσαακίου Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τῆς μονῆς Θεοτόκου τῆς Κοσμοσωτείρας* (1151/52), ἔκδοσις Γ. Κ. Παλάζογλου, Κομοτηνὴ 1994. *Τυπικόν τῆς μονῆς Χριστοῦ Παντοκράτορος*, Δημητρ. 1,656-702· καί Gautier Paul, *Le typikon du Christ Sauveur Pantocrator*, in «Revue des études byzantines», tome 32, 1974, pp. 1-145. *Τυπικόν τῆς μονῆς ἁγίου Μάμαντος*, Δημητρ. 1,702-715. *Τυπικόν τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου τῶν Ἠλίου Βωμῶν*, Δημητρ. 1,715-769. *Τυπικόν τῆς μονῆς τοῦ*

ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, Δημητρ. 1,769-795. *Συναξάριον ἡγουν τυπικόν, κανονάριον, τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος* (Μεσσήνης), κώδιξ Μεσσήνης gr.115 ἔτους 1131, ἔκδοσις Miguel Arranz S. I., Roma 1969. *Τυπικόν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τῶν Κασούλων*, Δημητρ. 1,795-836. *Τυπικόν τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου τοῦ Μήλι*, Δημητρ. 1,836-893.

Κυριότεροι ἐκπρόσωποι καί κοινά στοιχεῖα

Ὅπως ἐλέχθη καί προηγουμένως, ἡ μονή τῶν Στουδίου ἀπό τῆς ἰδρύσεώς της τῷ 462 μέχρι τῶν μέσων του 8^{ου} αἰῶνος ἠκολούθει τό τυπικόν τῶν ἀκοιμητῶν, ἕως ὅτου κατά τό 765 ἠρημώθη λόγῳ τῶν εἰκονομαχικῶν ἐρίδων καί διωγμῶν. Ἀπό τοῦ ἔτους 798 ὅμως ἡ μονή ἐπωκίσθη καί πάλιν μέ νέον ἠγούμενον αὐτῆς τόν περιώνυμον Θεόδωρον τόν ἐφ' ἑξῆς ἐπωνυμούμενον «Στουδίτην». Ὁ Θεόδωρος ἀναδιωργάνωσε τό κοινόβιον τοῦτο καθ' ὑποδειγματικόν τρόπον, ὥστε ἐγνώρισεν ἡμέρας μεγάλης δόξης καί ἀκμῆς ἄνευ προηγουμένου. Εἰς τās νέας ὅμως διατάξεις οὐδέν ἴχνος παρουσιάζεται ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀκοιμητοῦ τυπικοῦ καί τῆς ἀδιαλείπτου ἐν τῷ ναῷ ὑμνωδίας. Τό νέον τυπικόν ἠκολούθει τās βασικάς διατάξεις τῆς σαββαίτικῆς παραδόσεως, ἀλλά εἶχαν ἐνσωματωθῆ εἰς αὐτό καί πολλά στοιχεῖα τῆς λατρευτικῆς ζωῆς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῶν καί τῆς Μεγάλῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι βεβαίως ἀληθές ὅτι μέχρι σήμερον δέν ἔχει ἀνευρεθῆ τό λειτουργικόν τυπικόν αὐτῆς ταύτης τῆς μονῆς τῶν Στουδίου²¹, ὅπως δέν διασφύζεται ἄλλωστε τό τυπικόν καί πολλῶν ἄλλων μονῶν τῆς βασιλευούσης. Ἐπειδή ὅμως ὡς κέντρον γραμμάτων ἀλλά καί ἐκκλησιαστικῶν ὑπέρ τῆς ὀρθοδοξίας ἀγώνων ἡ μονή ἀπέκτησε σπουδαίαν αἴγλην εἰς ὅλην τήν αὐτοκρατορίαν, διά τοῦτο καί τό τυπικόν της ἐχρησίμωσεν ὡς πρότυπον διά τὰ τυπικά πολλῶν ἄλλων κοινοβίων ὄχι μόνον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀλλά καί πολύ εὐρύτερον, ἕως τοῦ Ἄθωνος καί τῶν Ἀθηνῶν καί τῶν ὀρθοδόξων μονῶν τῆς Κάτω Ἰταλίας καί τῆς Σικελίας. Ὡς ἐκ τούτου διεσώθησαν μέχρι σήμερον ὑπέρ τά δέκα τοιαῦτα τυπικά ἄλλων μονῶν (Εὐεργέτιδος, Παντοκράτορος, Κοσμοσωτείας, Σωτήρος Μεσσήνης, Κασούλων, κ.λπ.)²², αἱ ὁποῖα κατά τό μᾶλλον ἢ ἥττον ἠκολούθησαν τό σπουδιτικόν πρόγραμμα λατρευτικῆς ζωῆς· καί οὕτω δυνάμεθα νά σχηματίσωμεν μίαν

καλήν καί μᾶλλον ἐπαρκῆ εἰκόνα διά τās ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου κατά τήν σπουδιτικὴν παράδοσιν.

Εἰς τās καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας ἐντάσσεται πλέον ὄχι μόνον τό ἀπόδειπνον, ἀλλά προβλέπεται καί ἡ τακτικὴ τέλεσις τῆς λειτουργίας, ἐνῶ εἰς ὠρισμένα τυπικά τῆς σπουδιτικῆς παραδόσεως συναντῶμεν καί ἄλλας ἀκολουθίας ὅπως τῆς παννυχίδος, τῆς πρεσβείας, καί τῶν μεσωρίων. Ἐπίσης ἐκ τοῦ κωνσταντινουπολιτικοῦ τυπικοῦ λαμβάνονται ποικίλα καί ἐνδιαφέροντα λειτουργικά στοιχεῖα ὅπως λιτανεῖα πρό τῆς λειτουργίας μεγάλων ἑορτῶν (Εὐαγγελισμοῦ, Πάσχα, κ.λπ.), ἀντίφωνα λειτουργίας καί δεσποτικῶν ἑορτῶν, καί ἰδίως τό ἑορτολόγιον μέ ἀργίας ἐργασιῶν ἀλλά καί ἀκολουθιῶν (μετά μίαν ἀγρυπνίαν ἢ ἄλλην πανήγυριν παραλείπονται στιχολογία καθισμάτων, ὥραι καί μεσῶρια, καί λοιπά), ἐνῶ εἰσάγονται εἰς τās ἀκολουθίας κανόνες καί ἄλλα ὑμνολογικά στοιχεῖα, πολλά τῶν ὁποίων εἶναι ποιήματα Στουδιτῶν μοναχῶν. Πάντα ταῦτα λαμβάνουν θεσμικὴν θέσιν πλέον εἰς τήν μοναχικὴν παράδοσιν ἀκολουθιῶν, ἐνῶ εἶναι ἐξίσου σημαντικόν ὅτι τό τυπικόν τῆς Μεγάλῆς Ἐκκλησίας ἢ τοῦ τῷ ἀσματικόν ἐνοριακόν τυπικόν της ἐποχῆς ἐκείνης ἀντιμετωπίζεται ὡς σεβαστὴ πηγὴ λειτουργικῶν διατάξεων καί διά τήν κοινοβιακὴν τάξιν, ἀντίληψις ἢ ὁποῖα θά καθιερωθῆ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἀφοῦ συναντᾶται καί εἰς τό σημερινόν σαββαίτικόν τυπικόν καί εἰς τὰ σύγχρονα τυπικά τῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω, ἀλλά καί εἰς τήν σημερινὴν σιναίτικὴν παράδοσιν. Τό ἀναθεωρημένον ὑπό τῶν Στουδιτῶν τυπικόν θά παραμείνῃ εἰς ἰσχύν τουλάχιστον μέχρι τοῦ 15^{ου} αἰ., ἐνῶ ἐνωρίς θά ἐπηρεάσῃ καί αὐτὴν τήν ἱεροσολυμιτικὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα, ἀφοῦ πολλά στοιχεῖα τῆς σπουδιτικῆς συνθέσεως θά ἐνταχθοῦν πλέον μονίμως εἰς τήν νέαν σύνθεσιν τῆς μοναχικῆς λατρευτικῆς παραδόσεως.

Ἐν συνέχεια δίδεται ἐν γενικόν σχεδιάγραμμα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου κατά τήν σπουδιτικὴν παράδοσιν, ἐνῶ κατόπιν ἀμέσως δίδεται ἐν ἀκόμῃ σχεδιάγραμμα τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μονῆς Εὐεργέτιδος, διά λόγους συγκρίσεως καί δι' ἀφορμὴν σχολιασμοῦ.

*Διάγραμμα ακολουθιῶν νυκθημέρου
κατά τὴν σπουδατικὴν παράδοσιν (γενικῶς)*

Λυχνικόν ἢ ἔσπερινόν²³ (=ἔσπερινός)
(γονυκλισίαι καὶ προσκυνήσεις)²⁴
Ἄκολουθία τῆς παννυχίδος²⁵
[δεῖπνον]
Ἀπόδειπνα ἢ ἀπόδειπνον (ἀρχικῶς τό μέγα)
Ἄκολουθία τῆς «Πρεσβείας»²⁶ (ἀντί ἀποδείπνου τῆς Παρασκευῆς)
Ἄμωμος ἢ μεσονύκτιον (=μεσονυκτικόν, ἐνίστε μετὰ κανόνος)
Ὁρθρινή σύναξις=Ὁρθρος (μετὰ τῶν βασιλικῶν ψαλμῶν)²⁷
Ἄγρυπνία (εἰς κυριακάς καὶ μεγάλας ἑορτάς)
Α΄ ὥρα (ἐνίστε ἐν τοῖς κελλίοις)
Γ΄ ὥρα (ἐνίστε ἐν τοῖς κελλίοις)
Ε΄ ὥρα (ἐνίστε ἐν τοῖς κελλίοις)
μεσῶριον f΄ ὥρας (ἐν τοῖς κελλίοις) ἢ *Τυπικά*²⁸
Λιτή πρό τῆς λειτουργίας (εἰς μεγάλας ἑορτάς)
Λειτουργία (ἢ ἐνίστε μετὰ τὸν ὄρθρον ἢ μετὰ τὴν α΄ ἢ γ΄ ὥραν)
Ψαλμός τῆς τραπέζης
Θ΄ ὥρα (ἐνίστε ἐν τοῖς κελλίοις)
μεσῶριον θ΄ ὥρας (ἐν τοῖς κελλίοις)
ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν* [ἂν δέν ἐτελέσθη λειτουργία]

*Διάγραμμα ακολουθιῶν νυκθημέρου
κατά τὴν παράδοσιν τῆς μονῆς Εὐεργέτιδος*

Λυχνικόν (=ἔσπερινός)
Ἄκολουθία τῆς παννυχίδος
[δεῖπνον] (δέν μαρτυρεῖται ἰδιαίτερα ἀκολουθία δείπνου)
Ἀπόδειπνα
«Ἄκολουθία τῆς ἐσπέρας» ἐν τοῖς κελλίοις
Ἄγρυπνία²⁹ (εἰς κυριακάς καὶ μεγάλας ἑορτάς)
«Ἄκολουθία ἐν τοῖς κελλίοις»
Ἄκολουθία τοῦ ἀμώμου (=μεσονυκτικόν)
«Τό ἔσχατον μεσῶριον τῆς θ΄ »³⁰
Ὁρθρος³¹
Λιτή (πρό τῆς λειτουργίας εἰς μεγάλας ἑορτάς)
Α΄ ὥρα³²
Γ΄ ὥρα
Ε΄ ὥρα

μεσῶριον f΄ ὥρας (ἐν τοῖς κελλίοις)
Λειτουργία ἄνευ τυπικῶν (ἐνίστε μετὰ τὸν ὄρθρον ἢ μετὰ τὴν α΄ ἢ γ΄ ὥραν)
Ψαλμός τῆς τραπέζης
Θ΄ ὥρα
μεσῶριον θ΄ ὥρας (ἐν τοῖς κελλίοις)
ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν* [ἂν δέν ἐτελέσθη λειτουργία]
Αἱ ἀκολουθίαι τῆς *παννυχίδος*, τῶν *ἀποδείπνων* καὶ τῆς *πρεσβείας* εἰς τὰ σπουδατικὰ τυπικά εἶναι συναφεῖς μεταξὺ τῶν καὶ ἐνίστε ἀλληλοκαλύπτονται· παρατηροῦμεν δέ ὅτι ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῆς Εὐεργέτιδος ἀπουσιάζει ἡ ἀκολουθία τῆς *πρεσβείας*, ὑπάρχει ὁμως μία κάπως ἀκαθόριστος «ἀκολουθία τῆς ἐσπέρας» λεγομένη ἐν τοῖς κελλίοις. Περί τῶν ἀκολουθιῶν τούτων κρίνεται σκόπιμον νὰ δοθοῦν ὀλίγαι ἐπιπλέον πληροφορίες, ὅπως αὐταὶ ἀρύνονται ἐκ τῶν πηγῶν.

*Περί τῆς ἀκολουθίας τῆς «παννυχίδος»
εἰς τὰ τυπικά τῆς σπουδατικῆς παραδόσεως*

Ἡ *παννυχίς* εἶναι ἀκολουθία ὁμοιάζουσα πρὸς τὸ σήμερον τελούμενον μεσονυκτικόν τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, τελεῖται δέ σχεδόν πάντοτε μετὰ κανόνος καὶ διετηρήθη εἰς ὠρισμένα σπουδατικὰ τυπικά ἕως τοῦ 13^{ου} αἰῶνος τουλάχιστον.

Κατ' ἀρχάς εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ *παννυχίς* εἶναι ἀκολουθία τοῦ ἀσματικοῦ τύπου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ τυπικά τῶν ναῶν ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀναστάσεως Ἱεροσολύμων. Ἴδου ὠρισμένοι μαρτυρία ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας κατά τὴν ἔκδοσιν Δημητρίου³³:

– *Καὶ ἀντὶ τοῦ «Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν», ὁ διάκονος· «Σοφία», καὶ γίνεται ἡ παννυχίς κατά τάξιν* (Δημητρ. 1,34).

– *Καὶ ἀνέρχεται προανάγνωσις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ ἐτέρων πατέρων ἕως τῆς παννυχίδος* (Δημητρ. 1,36).

– *Ἐν δέ τῇ παραμονῇ ἐσπέρας εἰς τὸ λυχνικόν γίνονται ἀναγνώσματα γ΄... Καὶ εὐθέως ἀνέρχονται οἱ ψάλται ἐν τῷ ἄμβωνι καὶ ἀπάρχονται τροπάριον... Καὶ ἀπολύει ὁ ἀρχιδιάκονος καὶ λέγει· «Σοφία», καὶ εὐθέως ἀνέρχεται προανάγνωσις, καὶ μετὰ τοῦτο γίνεται ἡ παννυχίς κατά τάξιν* (Δημητρ. 1,105).

– *Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τυπικοῦ κατά τὴν ἔκδοσιν τοῦ Mateos·*

– Καί εἶθ' οὕτω γίνεται ἡ παννυχίς κατά τάξιν (Α' 4).

– Ἡ δέ ἀκολουθία γίνεται οὕτως. Εἰς τήν παννυχίδα οὐ κατέρχεται ὁ πατριάρχης. Γίνεται λυχνικόν πεπληρωμένον ἤγουν τό κατ' ἔθος, καί μετὰ τό λυχνικόν γίνεται ἡ παννυχίς κατά τάξιν (Α' 372).

– Α' ἑβδομάς νηστειῶν καί μεγάλη ἑβδομάς· Δεῖ δέ εἰδέναι ὅτι δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος αἱ συνήθειες πάννυχτοι στάσεις ἐπιτελοῦνται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ (Β' 14 καί Β' 66).

– Τῇ ε' ἤγουν τῇ ἑορτῇ τῆς ἀναλήψεως ...καί ἀνέρχεται προανάγνωσις τοῦ ἀποστόλου ἕως τῆς παννυχίδος καί λοιπόν ἡ παννυχίς κατά τάξιν» (Β' 128).

Ἐκ τοῦ τυπικοῦ τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως κατά τήν ἔκδοσιν Παπαδοπούλου-Κεραμιέως (Ἀνάλεκτα Ἱεροσ. Σταχ., τόμος 2ος, 1894).

– Μεγ. Δευτέρα· Καί εὐθύς μετὰ τήν κοινωνίαν καταβαίνει ὁ πατριάρχης καί ψάλλει τήν παννυχίδα... (σ. 51).

– Μεγ. Τρίτη· Καί εὐθύς ὁ πατριάρχης ἄρχεται τῆς παννυχίδος (σ. 66).

Παρομοίως καί εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας. Ἐκ τῶν μαρτυριῶν τούτων ἐμφαίνεται ὅτι ἡ παννυχίς τῶν σπουδατικῶν τυπικῶν προέρχεται ἐκ τοῦ ἀσματικοῦ/ἐνοριακοῦ τύπου³³.

Εἰς τό τυπικόν τῆς Εὐεργέτιδος ἡ παννυχίς εἶναι συχνή ἀκολουθία, ἣτις ψάλλεται μετὰ τόν ἑσπερινόν τῶν ἑορτιῶν ἢ ἡμιορτιῶν ἢ προεορτιῶν ἢ μεθεορτιῶν ἡμερῶν ἀντί ἀποδείπνου· ἐπίσης τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας ψάλλεται παννυχίς ὑπέρ τῶν κοιμημένων.

– Σεπτεμβρίῳ 1η· Εἰς τήν παννυχίδα, τόν κανόνα τῶν ἁγίων γυναικῶν... Εἰ δέ τύχη παρασκευῆ, ἑσπέρας καταλιμπάνεται οὕτως ὁ κανὼν καί ψάλλεται νεκρώσιμος εἰς τοὺς τάφους τοῦ ἐνεστώτος ἤχου, ὡς σύνηθες (Δημητρ. 1,257).

Ἐάν τύχη ὁμοῦς ἢ ἐν λόγῳ ἡμέρα ἐν κυριακῇ, ἀφ' ἑσπέρας τοῦ σαββάτου ψάλλεται τό ἀπόδειπνον καί ὄχι παννυχίς, διότι προφανῶς δέν θά ἐτελεῖτο ἀγρουπνία (Δημητρ. 1,258). Εἰς τὰς ἀγρουπνίας δέν προβλέπεται μικρός ἑσπερινός³⁴, ἀλλά τελεῖται ὁ συνήθης μέγας ἑσπερινός τῶν ἑορτιῶν καί εἶτα ἀπόλυσις, ἢ δέ παννυχίς τελεῖται εὐθύς πρό τοῦ ὄρθρου τῆς ἀγρουπνίας.

– Σεπτεμβρίῳ 8η· Εἰς τήν παννυχίδα τῆς ἀγρουπνίας κανόνες δύο... Μετὰ τήν ἀπόλυσιν ἢ ἀνάγνωσις εἰς τό πανηγυρικόν βιβλίον τῆς θεοτόκου..., εἶτα μετὰ τήν ἀνάγνωσιν σημαίνει καί ἀρχόμεθα τοῦ ὄρθρου» (Δημητρ. 1,263-264).

– Σεπτεμβρίῳ 14η· Εἰς τήν παννυχίδα τόν κατανυκτικόν κανόνα τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τῆς παννυχίδος εἰς Ϛ' καί τοῦ σταυροῦ ἤχος δ', Γερμανοῦ· «Ἄσομαι σοί Κύριε» εἰς δ'...» (Δημητρ. 1,271).

Ἄν προηγηθῇ ἀγρουπνία, κατά τήν ἐπομένην ἡμέραν δέν τελεῖται παννυχίς ἀλλά ἀπόδειπνον.

– Σεπτεμβρίῳ 15η· Εἰς τήν παννυχίδα οὐδέν καταλιμπάνεται γάρ ἀφ' ἑσπέρας ἡ παννυχίς, εἰ μὴ ἐστι σάββατον ὀψέ» (Δημητρ. 1,275).

– Νοεμβρίῳ 22α· Τήν παννυχίδα δέ ἀφ' ἑσπέρας καταλιμπάνομεν διά τόν κόπον τῆς ἀγρουπνίας, ἀλλά μόνα τά ἀπόδειπνα, εἰ μὴ πού τύχη κυριακῇ (Δημητρ. 1,323).

Ἐάν δέν εἶναι ἑορτή ἢ μνήμη μεγάλου ἁγίου, ἡ παννυχίς ἔχει κατανυκτικόν χαρακτῆρα.

– Νοεμβρίῳ 2α· Εἰς τήν παννυχίδα τόν συνήθη κατανυκτικόν κανόνα» (Δημητρ. 1,305).

Ἡ παννυχίς συνήθως συνάπτεται εὐθύς μετὰ τό τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ·

– Ἡ παννυχίς μετὰ τοῦ ἑσπερινοῦ συνημμένως³⁵ (Δημητρ. 1,325)·

Ἄλλ' εἰς τὰς ἡμέρας τῶν νηστειῶν ψάλλεται ἀργότερον συνημμένως μέ τό ἀπόδειπνον.

– Εἰ δέ μνημόσυνα ἀδελφοῦ, γίνεται εἰς τοὺς τάφους λειτουργία μετὰ τήν ἀπόλυσιν τῆς Ϛ' [ῥασις]· ἔπειτα σημαίνει τήν θ'. Τήν δέ παννυχίδα ψάλλομεν συνημμένως ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· τὰς γάρ λοιπὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ψάλλεται «Θεός Κύριος», μετὰ τοῦ ἑσπερινοῦ συνημμένως ψάλλομεν ταύτην, ὡς αἰεὶ (Δημητρ. 1,305).

– Καί Ἡ παννυχίς μετὰ τῶν ἀποδείπνων (Δημητρ. 1,331).

Δηλαδή εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ἡ παννυχίς δέν ἀντικαθιστᾷ τό ἀπόδειπνον, ἀλλά συνυπάρχουν καί αἱ δύο ἀκολουθίαι· ἄλλοτε δέ ἐν ταῖς ἀγρουπνίαις μετὰ τόν ἑσπερινόν ἀκολουθεῖ δειπνον, εἶτα σημειοῦνται τά ἀπόδειπνα καί κατόπιν ἡ παννυχίς.

– Δεκεμβρίῳ 25η (εἰ τύχη ἐν κυριακῇ ἢ δευτέρᾳ)· Πρὸς ὥραν δέ η', ὡς εἴρηται, σημαίνει τό

έσπερινόν και γίνεται πᾶσα ἡ ἀκολουθία... Μετά δέ τήν ἀπόλυσιν εἰσερχόμενοι εἰς τήν τράπεζαν ἐσθίωμεν... Μετά δέ τό ἀναστῆναι εὐθύς ψάλλομεν τά ἀπόδειπνα... Εἰς δέ τήν παννυχίδα λέγομεν κανόνας δύο... (Δημητρ. 1,355-356).

Κατά τήν περίοδον τοῦ Τριωδίου εἰς τήν παννυχίδα ψάλλονται οἱ καταλιμπανόμενοι κανόνες τῶν ἁγίων τοῦ μηναίου ὡς ἀκριβῶς γίνεται σήμερον εἰς τά ἀπόδειπνα.

– Εἰς τήν παννυχίδα, εἰ μὲν οὐκ ἔφθασεν ἀκμήν ἢ κυριακή τοῦ τελώνου καί τοῦ φαρισαίου, ψάλλομεν κανόνας τοῦς συνήθεις τῆς Ὀκτωήχου, εἰ δέ διήλθεν ἢ εἰρημένη κυριακή, ψάλλομεν κανόνας τῶν ἁγίων τῆς τεσσαρακοστῆς, ὡς ἐκέϊσε δηλονότι εἴρηται» (Δημητρ. 1,395).

Ἐπίσης εἰς τήν παννυχίδα ψάλλονται ἐνίοτε παρακλητικοί κανόνες ἁγίων.

– Ἰανουαρίῳ 27ῃ· Εἰς τήν παννυχίδα κανῶν παρακλητικός τοῦ Χρυσοστόμου (Δημητρ. 1,400).

Κατά τήν νηστειάν τῶν ἁγίων ἀποστόλων μόνον ὁ κανὼν τῆς παννυχίδος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

– Μετά γάρ τήν παρέλευσιν τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων, εἰσερχομένης τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς³⁶, ἀρχόμεθα πάλιν τοῦς κανόνας τῆς Ὀκτωήχου... Ὁμοίως καί ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τόν κανόνα τῆς παννυχίδος, ἐπὶ ἡμέρᾳ ἢ ἡμέρᾳ ἀλληλουάριᾳ· εἰ δέ «Θεὸς Κύριος» ψάλλομεν, οὔτε ὥρας ψάλλομεν κοινῶς οὔτε τόν κανόνα εἰς τό ἀπόδειπνον, ἀλλά ποιούμεν παννυχίδα συνημμένως τῷ ἔσπερινῷ» (Δημητρ. 1,458· πρβλ. καί 1,604).

Βλέπομεν λοιπόν ὅτι ἡ παννυχίς ἄλλοτε ἀντικαθιστᾷ τό ἀπόδειπνον ἄλλοτε ψάλλεται μετ' αὐτοῦ ἄλλοτε ψάλλεται πρὸ αὐτοῦ ἄλλοτε εὐθύς πρὸ τοῦ ὄρθρου· εἶναι σαφές ἐκ τῶν διαφορῶν θέσεών της ὅτι ἐπεῖχε κάποτε θέσιν ἀποδείπνου καί μεσονυκτικοῦ συγχρόνως.

Περί τοῦ ἀποδείπνου καί τοῦ μεσονυκτικοῦ εἰς τό στουδιτικόν τυπικόν τοῦ Σωτῆρος Μεσσήνης

Εἰς τό τυπικόν τῆς Μεσσήνης δέν ἀναφέρεται ἡ ἀκολουθία τῆς παννυχίδος, ἀλλ' οἱ κανόνες διαφόρων ἁγίων ψάλλονται συχνάκις εἰς τήν ἀκολουθίαν τοῦ μεσονυκτικοῦ, καθὼς καί τοῦ ἀποδείπνου.

– Σεπτεμβρίου 14· Καί ὁ μὲν κανὼν τοῦ ἁγίου³⁷ ψάλλεται εἰς τό μεσονυκτικόν (Τυπ. Μεσ. σ. 23).

– Σεπτεμβρίου 23· Εἰς τό ἀπόδειπνον, κανὼν τοῦ προδρομοῦ (Τυπ. Μεσ. σ. 30).

– Νοεμβρίου 12· Εἰς τό μεσονύκτιον ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου Νείλου (Τυπ. Μεσ. σ. 53).

Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τῶν νηστειῶν εἰς τά ἀπόδειπνα ἀντὶ κανόνος τοῦ ἁγίου ψάλλεται κανὼν τῆς Θεοτόκου.

– Νοεμβρίου 15 (τεσσαρακοστή Χριστουγένων)· Ἀρχή ἰα' ὥρας σημαίνει τό ἀποδείπνιον... Εἶτα τό «Ἐλέησόν με ὁ Θεός». Ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου... Τό τρισάγιον, [ἀπολυτίκιον] «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», [θεοτοκίον] «Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε Παρθένε τὰς προστασίας σου...» (Τυπ. Μεσ. σ. 56).

Ταῦτα σημαίνουν ὅτι εἰς τήν μονήν τοῦ Σωτῆρος Μεσσήνης τό μεσονυκτικόν ἦτο ἀκολουθία τελουμένη ἐν τῷ ναῷ, ἐνῶ εἰς τήν μονήν τῆς Εὐεργετίδος τό μεσονυκτικόν ἐψάλλετο ἐν τοῖς κελλίαις, ἢ περιπτώσις εἶναι ἐνδιαφέρουσα, καθὼς ὁμοιάζει μέ τήν ἀντίστοιχον περίπτωσιν τῶν νεοσαββαϊτικῶν τυπικῶν, καθ' ἃ εἰς αὐτήν ταύτην τήν σαββαϊτικὴν Λαύραν, εἰς τὰς σκήτας, καί εἰς τὰς λοιπὰς κελλιωτικές καί ἰδιορρυθμους μονὰς τό ἀπόδειπνον ψάλλεται ἐν τοῖς κελλίαις, ἐνῶ εἰς τὰ κοινόβια ψάλλεται ἀπὸ κοινῆς ἐν τῷ ναῷ (ἐν τῷ νάρθηκι).

Περί τῆς ἀκολουθίας τῆς «πρεσβείας» εἰς τινὰ τυπικά στουδιτικῆς παραδόσεως

Εἰς τὰ τυπικά ἐπίσης τῆς Μεσσήνης καί τῆς Θεοτόκου τοῦ Μῆλι ἀναφέρεται καί ἡ ἀντὶ ἀποδείπνου ἀκολουθία τῆς πρεσβείας³⁸. Ἀμφότερα τὰ τυπικά εἰς τήν παρασκευὴν τῆς α' ἑβδομάδος τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς ἔχουν διάταξιν περὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀκολουθίας σχεδόν πανομοιότυπον, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς· «Τῆ παρασκευῇ ὀψέ ἡμεῖς μὲν ἀπόδειπνον οὐ ψάλλομεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ τὴν πρεσβείαν, καί οὐ μόνον ἐν ταύτῃ καί πάσαις ταῖς [παρασκευαῖς] τοῦ ἐνιαυτοῦ, εἰ μὴ τίς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῆ κωλύσειεν». Ἐν συνέχειᾳ δίδουν τό σχεδιαγράμμα τῆς ἀκολουθίας, τό ὁποῖον ἔχει ἀδρομερῶς ὡς ἑξῆς·

– Εὐλογημένη ἢ βασιλεία (χαρακτηριστικὴ ἔναρξις τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἀσματικοῦ τύπου).

– Μεγάλη ἐκτενὴς καί ἐκφώνησις.

– Τρία διαφορετικά ζεύγη τροπαρίων (ἕκαστον ζευγος ἔχει τό σχῆμα· τροπάριον, Δόξα, Καί νῦν, θεοτοκίον) ἀκολουθούμενα ἀπό ἰσαρίθμους μικράς συναπτάς (ὡς ἐάν ἐγένετο στιχολογία ψαλτηρίου, ὅποτε μεθ' ἑκάστην στιχολογίαν ἀκολουθεῖ μικρά συναπτή καί ψάλλονται τά ὑμνολογικά καθίσματα).

– Ὁ ψαλμός *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου* (ἐπιτομή τοῦ ἑξαψάλμου τοῦ ὄρθρου).

– Θεός Κύριος, δύο θεομητορικά ἀπολυτίκια, «καί εὐθύς τόν κανόνα τῆς παναχράντου Θεοτόκου τόν παρακλητικόν».

– Μετά τήν πλήρωσιν τοῦ κανόνος τό τρισάγιον καί θεομητορικών τροπάριον.

– Ἐκτενής καί ἀπόλυσις.

Ἐν τέλει τῆς διατάξεως ἀκολουθεῖ ἡ ἐξῆς εἶδησις. *Αὕτη ἡ τάξις τῆς πρεσβείας γίνεται ὅλον τόν χρόνον. Εἰδέναι δεῖ ὅτι δύο κανόνες εἰσὶν ἀφωρισμένοι³⁹, οὓς ψάλλομεν ἐν ταύτῃ [τῇ ἀκολουθίᾳ]· ὁ εἷς εἰς ἦχον δ' καί ὁ ἄλλος εἰς ἦχον πλ. δ'. Καί τόν μὲν ἕνα ψάλλομεν τῇ μιᾷ παρασκευῇ, τόν δέ ἕτερον τῇ ἑτέρᾳ.*

Ἐκ τοῦ διαγράμματος διαπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἀκολουθία τῆς πρεσβείας, ἂν καί νυκτερινή ἀκολουθία, ψαλλομένη ἀντί ἀποδείπνου, ἐντούτοις ἔχει πολλά στοιχεῖα τοῦ ὄρθρου (ἐπιτομή ἑξαψάλμου, Θεός Κύριος, τροπάρια ἐν εἶδει ἀπολυτικίων καί καθισμάτων)· ἐπίσης περιλαμβάνει πολλά θεομητορικά τροπάρια ἀλλά καί κανόνα τῆς θεοτόκου παρακλητικόν. ἐπομένως ἡ ἐν λόγῳ ἀκολουθία ἔχει κατ' ἐξοχήν θεομητορικόν περιεχόμενον καί θυμίζει ἐντόνως τάς παρ' ἡμῖν σήμερον τελούμενας παρακλήσεις τῆς Θεοτόκου τοῦ Δεκαπενταγούστου, διότι καί τῶν σημερινῶν παρακλήσεων ἡ ἀκολουθία ἐν τοῖς Ὁρολογίοις εἶναι ὑπό μορφὴν ὄρθρου μέ τόν αὐτόν ψαλμόν Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἀντί ἑξαψάλμου, μετὰ τοῦ Θεός Κύριος καί θεομητορικῶν τροπαρίων, ἐνῶ ἔχομεν δύο παρακλητικούς κανόνες ἐναλλασσομένους ἡμέραν παρ' ἡμέραν. ἐπιπλέον δέ, ἂν καί ὑπάρχουν στοιχεῖα τοῦ ὄρθρου, ἐντούτοις καί τό σημερινόν ἰσχυόν Τυπικόν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε., Κωνσταντινούπολις 1888) ὀρίζει ὅτι αἱ παρακλήσεις πάντοτε ψάλλονται ἀφ' ἐσπέρας, καί δὴ καί συνημμένως εἰς τόν ἑσπερινόν. Βεβαίως τά θεομητορικά τροπάρια καί οἱ παρακλητικοί

κανόνες σήμερον δέν εἶναι τά αὐτὰ μέ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, αἱ διατάξεις ὁμως καί ἡ μορφή τῶν ἀκολουθιῶν ἔχουν τόσα κοινά σημεῖα καί τοιαύτας ὁμοιότητας, πού δέν ἠμποροῦν νά θεωρηθοῦν ἀπλᾶ συμπτώσεις. Ἀσφαλῶς ὑπάρχει κοινή λειτουργική παράδοσις, ἣτις διετηρήθη ἐν ταῖς βασικαῖς γραμμαῖς αὐτῆς παρὰ τούς διατρέξαντας αἰῶνας μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ἐπίσης τό τυπικόν τῆς Μεσοήνης εἰς τήν παρασκευὴν τῆς ε' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν (σ. 223-224) περιγράφει τήν διάταξιν τῆς Ἀκαθίστου ὑμνωδίας, ἡ ὁποία ψάλλεται πάλιν ἐντός τῆς ἀκολουθίας τῆς πρεσβείας.

... Ἀρχόμεθα τῆς πρεσβείας κατὰ συνήθειαν. Καί μετὰ τό πληρωθῆναι τά τροπάρια καί τό «Κύριε εἰσάκουσον» λέγει ὁ διάκονος· «Θεός Κύριος», ἦχος πλ. δ'· «Τό προσταχθέν μουσικῶς λαβῶν ἐν γνώσει»...· καί ἀκολουθοῦν ὁ καί σήμερον γνωστός κανὼν τῆς ἀκαθίστου Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον καί οἱ εἰκοσιτέσσαρες οἴκοι.

Διὰ ταύτην τήν ὑμνωδίαν τῆς ἀκαθίστου ἀναφέρει τό ἐν λόγῳ τυπικόν ὅτι ψάλλεται πρό πέντε ἡμερῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, σημειώνει ὁμως κατωτέρω ὅτι Εἰ δέ ἐστι σάββατον, ψάλλομεν τήν ἀκάθιστον τῇ ἐσπέρα ὡς προεγράφη. Τό ὅτι πάλιν κατὰ τό σύγχρονον Τ.Μ.Ε. ὁ ἀκάθιστος ὕμνος καί σήμερον ψάλλεται ἀφ' ἐσπέρας (εἴτε μετ' ἀποδείπνου ὡς συνηθῶς εἴτε μετὰ ὄρθρου σπανιώτερον) δεικνύει μίαν συνεχῆ παράδοσιν μιᾶς χιλιετίας τουλάχιστον. Γενικῶς τό ὅτι ὄχι μόνον τό Τ.Μ.Ε. ἀλλά καί τά ἀθωνικά τυπικά (μέ κυριώτερον ἐκπρόσωπον τό τυπικόν τῆς μονῆς Διονυσίου) ὀρίζουν ἑκάστην παρασκευὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς μίαν νυκτερινήν ἀκολουθίαν (σήμερον πρόκειται διὰ τό μικρόν ἀπόδειπνον) θεομητορικοῦ περιεχομένου, ἥτοι μετὰ τῶν «χαιρετισμῶν»⁴¹, πρέπει ἀσφαλῶς νά θεωρηθῇ ὡς ἐπιβίωσις καί συνέχεια καί ἐξέλιξις αὐτῆς τῆς ἀρχαίας κωνσταντινουπολιτικῆς τόσον ἀσματικῆς/ἐνοριακῆς ὅσον καί σπουδιτικῆς/μοναστηριακῆς παραδόσεως.

Τό ὅτι κατὰ τό Τ.Μ.Ε. ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἀλλά ἀκόμη καί ὁ μέγας κανὼν ψάλλονται ἀφ' ἐσπέρας εἰς τάς ἐνορίας μετὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἀποδεικνύεται ὅτι δέν εἶναι μία μεταγενεστέρᾳ κατ' οἰκονομίαν προᾶξις, ἣτις γίνεται κατὰ παρέκκλισιν τῆς αὐστηρᾶς μοναστηριακῆς νεοσαββαίτικῆς τά-

ξεως, ὡς ἐσφαλμένως καὶ ὑπερβολικῶς ἐξέλαβον τινές κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν ἐξ ἀγνοίας ὑποτιμῶντες τὸ Τυπικόν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ προβάλλοντας μονομερῶς τὸ μοναστηριακόν τυπικόν τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα, ἀλλὰ πρᾶξις ἀρχαιοτάτη καὶ ἀξία τουλάχιστον τοῦ αὐτοῦ σεβασμοῦ μέ τὴν ἄλλην μοναστηριακὴν τάξιν. σημειωτέον ἐπίσης ὅτι καὶ κατὰ τὸ σιναϊτικόν τυπικόν αἱ ἀκολουθίαι τῶν χαιρετισμῶν, τῆς ἀκαθίστου καὶ τοῦ μεγάλου κανόνος ψάλλονται πάντοτε μετ' ἀποδείχνου· πρᾶξις ἀσφαλῶς ὁμοιάζουσα μέ τὴν ἀρχαίαν σπουδιτικὴν παράδοσιν. τὸ ὅτι ἐξετάζομεν ἐδῶ μίαν τόσον παλαιάν καὶ μᾶλλον ὑπερχλιετὴ λειτουργικὴν παράδοσιν, ἢ ὅποια ἐπιβιώνει μέχρι σήμερον εἰς τὰς ἐνορίας ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς μονὰς, θεωρῶ ὅτι εἶναι κάτι τὸ σημαντικόν καὶ μεγαλειώδες.

Μία ιδιότυπος «παννυχίς» ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων εἰς τὸ σπουδιτικόν τυπικόν τῆς μονῆς Παντοκράτορος

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς πρεσβείας ἀναφέρεται ἐπίσης καὶ ἡ μουσικολόγος Εὐαγγελία Χ. Σπυράκου εἰς τὴν ἐξαιρετον διατριβὴν της⁴². Μεταξύ ἄλλων περιλαμβάνει καὶ μίαν παραπομπὴν εἰς τὸ Τυπικόν τοῦ Παντοκράτορος⁴³, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ὅτι εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τὸ ἐν λόγῳ τυπικόν ὀρίζει ἀπλῶς ὅτι ὀφείλει κατὰ τὴν παρασκευὴν ἀγρυπνίαν μετὰ παννυχίδος γίνεσθαι, ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς τὴν ἰδιαίτεραν ἀκολουθίαν τῆς πρεσβείας· τὸ δὲ ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ἀναφερόμενον σίγνον τῆς πρεσβείας δηλώνει εἰδικόν σίγνον ἢ τοι σημαίαν (λατινιστὶ signum), προφανῶς λάβαρον μεταλλικόν ἢ ἐξ ὑφάσματος ὡς τὰ σημερινὰ λάβαρα καὶ ἐξαπτέρυγα τῶν ἐκκλησιαστικῶν λιτανειῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πιθανόν εἰκονίζετο ἡ Θεοτόκος ὡς πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν πιστῶν⁴⁴.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀκολουθίαν ὑπῆρχαν καὶ ἄλλα σίγνα ἢ τοι καὶ ἕτεροι σημαῖαι-εἰκόνες, καὶ ἐγίνοντο εἰδικαί δεήσεις ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς· πρόκειται περὶ ἑτέρας μορφῆς τῆς ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων παννυχίδος (πρβλ. αὐτόθι τὴν ἐξῆς φράσιν· ...καὶ κατὰ τὴν τῆς παρασκευῆς ἐσπέραν ἐκάστης ἐβδομάδος ἐτυπώθη παρ' ἡμῶν τὸ τῆς πρεσβείας σίγνον μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγίων εἰκόνων τῶν συνεπομένων

αὐτῶ παρεκνεύειν καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις τάφοις διέρχεσθαι καὶ ἐκτενῆ δέησιν ποιεῖσθαι ὑπὲρ ἡμῶν). Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῆς συγκεκριμένης πηγῆς δὲν φαίνεται πιθανόν ἢ τοιαύτη παννυχίς νὰ ἔχη ἄμεσον σχέσιν καὶ ὁμοιότητα μέ τὴν ἀκολουθίαν τῆς πρεσβείας ἄλλων σπουδιτικῶν τυπικῶν.

Θεωρῶ πάντως ὅτι δι' ὅλης αὐτῆς τῆς ἀκροθιγοῦς ἐξετάσεως ἐν εἴδει συντόμου σχολιασμοῦ κατέστη ἐμφανῆς ἡ στενὴ συνάφεια καὶ ὁ ἀλληλοδανεισμός στοιχείων μεταξύ τῶν ἀκολουθιῶν τῆς παννυχίδος, τοῦ ἀποδείχνου, καὶ τῆς πρεσβείας τῶν περιγραφομένων εἰς τὰ διάφορα σπουδιτικά τυπικά, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ προέλευσις τῶν ἐκ τοῦ ἀσματικοῦ τύπου, ὅπως βεβαίως καὶ ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἐπιβίωσις αὐτῶν τῶν στοιχείων καὶ εἰς τὸ σύγχρονον τυπικόν τῶν ἐνοριῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερῶν μονῶν. Τελικῶς τὸ ἐνοριακόν τυπικόν κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶναι περισσότερο μοναστηριακόν ἀπὸ ὅσον θέλομεν νὰ πιστεύομεν· καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην τὸ μοναστηριακόν τυπικόν καὶ σήμερον ἀκόμη διασφύζει πολὺ περισσότερο στοιχεῖα ἐνοριακῆς τάξεως ἀπὸ ὅσα ἐκ πρώτης ὄψεως νομίζομεν.

δ) *Ἀκολουθία εἰς τὴν νεοσαββαϊτικὴν παράδοσιν*

Πηγαί καὶ βιβλιογραφία. Εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἀναφερθεῖσαν βιβλιογραφίαν, εἰδικῶς διὰ τὴν νεοσαββαϊτικὴν τυπικὴν παράδοσιν προστίθενται ἐνδεικτικῶς τὰ ἐξῆς.

Χειρόγραφα τοῦ Τ.Α.Σ.· Λαύρας Γ5 (12^{ου} αἰ.), Σιναϊτικόν 1094 (12^{ου} αἰ.), Σιναϊτικόν 1095 (12^{ου} αἰ.), Λειμῶνος 88 (14^{ου} αἰ.), Λειμῶνος 134 (15^{ου} αἰ.), μονῆς ἁγ. Σάββα 306 (16^{ου} αἰ.).

Ἐντυπα. «Τυπικόν τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα» (Τ.Α.Σ.), ἔντυποι ἐκδόσεις Βενετίας τῶν ἐτῶν 1545, 1615, 1643, 1685, 1691, 1692, 1771, Ἀθηνῶν ἔτους 2010, Ἱεροσολύμων/Θεσσαλονίκης ἔτους 2012. *Τυπικόν Ἀθωνικόν μονῆς Διονυσίου*, χφ ὑπ' ἁρ. 850, ἔτους 1909. *Τυπικόν Ἀθωνικόν μονῆς ἁγίου Παύλου*, χειρόγραφον ὑπ' ἁρ. 372, ἔτους 1850. *Τυπικόν μονῆς Ξενοφῶντος ἐν Ἄθῳ*, χφ ὑπ' ἁρ. 344, ἔτους 1906. Γεωργίου Ρήγα «Τυπικόν», συνταχθέν τῷ 1908, ἐκδοθέν τῷ 1994, ἐν Θεσσαλονίκῃ. Δημητρίου Δεσφίτου, «Περιγραφή λειτουργικῶν χειρογράφων» - τόμος 1^{ος}, *Τυπικά*, Κίεβον 1895· τόμος 2^{ος}, *Εὐχολόγια*, Κίεβον 1901· τόμος 3^{ος}, *Τυπικά καὶ Εὐχολόγια*, Πετροῦπολις 1917.

Μελέται. «Συμβολὴ εἰς τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου λατρείας», ἐπιθεώρησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τυπικοῦ, τεύ-

χη 1-24, Ἀθήναι 2003-2008. Δ. Ἀνατολικιώτου, «Ἄρθρα καί μελετήματα γιά τό Τυπικόν τοῦ ἁγ. Σάββα», Ἀθήναι 2013. Τοῦ αὐτοῦ, *Σιναϊτικόν Τυπικόν ἔτους 2015* (μοναστηριακόν), ὑπό ἔκδοσιν.

Ἱστορική ἐξέλιξις

Μετά τήν διασκευήν τοῦ πρωίμου σαββαϊτικοῦ τυπικοῦ ὑπό τῶν Στουδιτῶν μοναχῶν, τήν προσαρμογήν του εἰς τό κωνσταντινουπολιτικόν ἑορτολόγιον καί τόν ἐμπλουτισμόν του μέ ἐπιλεγμένα στοιχεῖα τοῦ ἐνοριακοῦ/ἁσματικοῦ τυπικοῦ, ἔχομεν τήν ἐμφάνισιν μιᾶς νέας καί τελικῆς μορφῆς τοῦ σαββαϊτικοῦ λειτουργικοῦ τύπου. εἰς τήν νέαν παράδοσιν συντίθενται ἄρμονικῶς στοιχεῖα ἱεροσολυμιτικῆς καί κωνσταντινουπολιτικῆς τάξεως, ἀλλά διατηρεῖται ὡς βασικός κορμός ἡ σειρά τῶν μοναστικῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἱερᾶς Λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Ἡ ὅλη διαδικασία λαμβάνει χώραν περί τόν 11^{ον} καί 12^{ον} αἰ., ὅποτε καί σχεδόν ὀλοκληροῦται· ὑπάρχουν διάφοροι ἐπί μέρους μορφαί προσαρμογῆς τοῦ τυπικοῦ εἰς τās ἰδιαιτέρας ἀναγκας ἐκάστης μονῆς, ἀλλά αἱ μεταξύ τῶν διαφοροποιήσεις εἶναι μικρᾶς ἐκτάσεως καί μᾶλλον ἀμελητέαι. ἡ τελική αὐτή μορφή παγιώνεται ἤδη ἀπό τόν 13^{ον} αἰ., ἐνῶ μέχρι τόν 15^{ον} αἰ. τό νέον σαββαϊτικόν τυπικόν ἔχει ἐπικρατήσει σχεδόν καθολικῶς ὄχι μόνον εἰς τόν μοναχικόν χώρον ἀλλά καί εἰς τās ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν.

Μέ τήν πρώτην ἱστορικήν ἔντυπον ἔκδοσιν τοῦ σαββαϊτικοῦ τυπικοῦ τῷ 1545 αἰ διατάξεις τοῦ σταθεροποιοῦνται μέχρι λεπτομερείας. Ἡ τυπογραφία διέσωσε τό ἀρχαῖον αὐτό τυπικόν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου καί ἐκ τῶν συνεχῶν μετασηματισμῶν πού ὑφίστατο διά τῆς ἀντιγραφῆς ἀπό κοινοβίου εἰς κοινόβιον καί ἐκ τῆς μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας εἰς τήν ἄλλην. Τό Τυπικόν τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα (Τ.Α.Σ.) γίνεται πλέον κτῆμα ἐς αἰεὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καθίσταται δέ τό ἐπίσημον τυπικόν ἀπάσης τῆς ὀρθοδόξου λατρείας καί καθιεροῦται ὡς μοναδικόν πανορθόδοξον λειτουργικόν κείμενον-ὀδηγός διά 5 περίπου αἰῶνας, ἀπό τόν 14^{ον} μέχρι τά μέσα σχεδόν τοῦ 19^{ου}.

Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς νεοσαββαϊτικῆς παράδοσεως εἶναι βεβαίως αὐτή αὐτή ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις Λαύρα τοῦ ἁγίου Σάββα ἡ μέχρι σήμερον

ὑπάρχουσα καί λειτουργοῦσα, τά ἐν Ἁγίῳ Ὁρειῷ Ἄθῳ ἱερὰ κοινόβια μετά τῶν σκητῶν καί τῶν κελλιῶν αὐτῶν, ἡ ἱερὰ μονή τοῦ Θεοβαδίστου Σιναίου ὄρους, ἡ ἐν Πάτμῳ μονή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί πολλάί ἄλλαι ἀρχαῖαι καί ὀργανωμένοι μοναί.

Πλέον αἱ ἀκολουθίαι τοῦ νυχθημέρου ἔχουν παγιωθῆ καί τελοῦνται πᾶσαι ἢ εἰς τόν νάρθηκα ἢ εἰς τόν κυρίως ναόν. Αἱ ἀγρυπνίαι ἔχουν περιορισθῆ κατά πολύ, ἀναλόγως μέ τό κάθε κοινόβιον. Διατηροῦνται ὀρισμένοι ἔκτακτοι ἀκολουθίαι καί τελεταί (παννυχίδες, λιτανεῖαι, ἀρτοκλασίαι, «παρηρησία»⁴⁵ κ.λπ.), αἱ ὅποια ὁμως συνάπτονται εἰς τās τακτικᾶς ἀκολουθίας, ἐνῶ ἡ τέλεισις τῆς λειτουργίας εἶναι πλέον καθημερινή καί βασική, ἔστω καί ἂν ἡ συμμετοχή τῶν μοναχῶν εἰς τήν θ. μετάληψιν δέν εἶναι καθημερινή ἀλλά συνήθως περιορίζεται τρίς τῆς ἑβδομάδος (ἐκάστη τρίτη πέμπτη καί σαββάτῳ) καί εἰς τās ἐν τῷ μεταξύ παρεμπιπτούσας ἑορτάς καί πανηγύρεις.

Τό σχεδιάγραμμα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου εἰς τήν νεοσαββαϊτικὴν παράδοσιν, περιλαμβάνον ἐν τῇ πράξει καί τήν καθημερινῶς τελουμένην λειτουργίαν, ἔχει κατά βάσιν τήν ἑξῆς μορφήν.

Διάγραμμα ἀκολουθιῶν νυχθημέρου κατά τήν νεοσαββαϊτικὴν παράδοσιν

Μικρός ἔσπερινός (τελεῖται μόνον εἰς ἀγρυπνίας)

Λυχνικόν (=μέγας ἢ συνήθης ἔσπερινός)

(λιτή ἔσπερινου)

(ἀρτοκλασία εἰς ἀγρυπνίας καί ἑορτάς)

[ἀκολουθία τοῦ δείπνου]

Ἀπόδειπνον (μέγα ἢ μικρόν)

Παννυχίς (σπανίως, εἰς τό πάσχα, εἰς τās σάββατα μέ ἀλληλοῦα καί εἰς τās κτητορικά μνημόσυνα)

Μεσονυχτικόν (παρλείπεται ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις)

Ἀγρυπνία (εἷς τίνας κυριακάς καί μεγάλας ἑορτάς)

Ὁρθρος (+ λιτή ὀρθρου)

Α΄ ὥρα (+ μεσῶριον α΄ ὥρας)

Γ΄ ὥρα (+ μεσῶριον γ΄ ὥρας)

Ε΄ ὥρα (+ μεσῶριον ε΄ ὥρας)

ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν [ἢ μετά τήν θ΄ ὥραν]

Λειτουργία (+κόλλυβα εἰς ἑορτήν ἢ μνήμην ἁγίου)

Θ΄ ὥρα (+ μεσῶριον θ΄ ὥρας)

ἀκολουθία τῆς τραπέζης [ἢ ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν ἀναλόγως]

Τέλος πρέπει νά λεχθῆ ὅτι εἰς πάσας τὰς προειρημένους μοναχικὰς παραδόσεις αἱ ἀκολουθίαι συμπληροῦνται ἢ διανθίζονται ἢ ἐπιμηκύνονται μέ πολλές ἀναγνώσεις πατερικῶν κειμένων, ἐρμηνευτικῶν εἰς τὴν Βίβλον ὁμιλιῶν, συναξαρίων, κατηχήσεων, καὶ ἄλλων ἀγιολογικῶν, πνευματικῶν καὶ ἀσκητικῶν κειμένων.

Ἐπίλογος· συμπεράσματα

– Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας μετὰ τοὺς διωγμούς ἀνεπτύχθη ὁ μοναχισμός καὶ ἐνεφανίσθησαν διάφοροι μοναστικάι λειτουργικάι παραδόσεις μέ ὁμοιότητος καὶ διαφορὰς ἀλλὰ καὶ μέ ἀλληλοδανεισμούς στοιχείων μεταξὺ των.

– Αἱ μοναστικάι παραδόσεις προσέλαβαν ἐνίστε ἱκανὰ στοιχεῖα ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀσματικοῦ/ἐνοριακοῦ τυπικοῦ, τὰ ὅποια διέσωσαν καὶ ἔστιν ὅτε τὰ ἀνέπτυξαν καὶ τὰ προέβησαν περισσότερο ἀπὸ τὰς ἐνορίας.

– Πολλὰ στοιχεῖα τῶν προΐμων καὶ ἀρχαίων μοναστικῶν παραδόσεων διεσώθησαν μέχρι σήμε-

ρον, ἄλλοτε μέν ὡς στοιχεῖα τοῦ ἐπικρατοῦντος νεοσαββαϊτικοῦ τυπικοῦ ἄλλοτε δέ ὡς ἰδιαίτερα τυπικά ἐκάστης μονῆς.

– Διαπιστοῦμεν ὅτι τό σήμερον ἰσχύον τυπικόν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἀκολουθούμενον κατὰ βάσιν εἰς τὰς ἐνορίας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας ἐν τῷ κόσμῳ ἱεράς μονάς διασώζει πολλά στοιχεῖα ἐκ τῆς σπουδατικῆς μοναστικῆς παραδόσεως μέ μίαν καταπλήσσοσαν σταθερότητα καὶ συνέχειαν, πού ἐνδεχομένως εἰς πολλές περιπτώσεις ὑπερβαίνει τὴν χιλιετίαν συνεχοῦς λειτουργικῆς τάξεως.

– Ἐκ τῆς παρουσιάσεως ταύτης ἀναδεικνύεται ὁ δυναμικός χαρακτήρ τῆς χριστιανικῆς λατρείας καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τυπικοῦ. Ἡ ἐκκλησία ἔχει τὴν δυνατότητα νά προσαρμόζη τὴν λατρείαν τῆς εἰς τὰς κρατούσας εἰς ἐκάστην ἐποχὴν καὶ περιοχὴν συνθήκας, ὥστε νά βοηθῆ τὸν πιστόν νά μὴ παραλείπη τό κύριον ἔργον τοῦ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ κοινῆς λατρείας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ καὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ εἰς τὰς ἐορτὰς καὶ λοιπὰς ἁγιαστικὰς τελετὰς καὶ καθημερινὰς ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πρόκειται διὰ τὴν πλήρη μορφήν τῆς εἰσηγήσεως, καθόσον εἰς τό ΙΕ' Πανελλήνιον Συμπόσιον παρουσιάσθη εἰς συντετηγμένην μορφήν λόγῳ περιορισμένου χρόνου.
2. Νίκη Κωνσταντίνου ἐπὶ τοῦ Λικινίου, ἔτει 324 (πλείονα στοιχεῖα βλέπε εἰς τὰ συγγράμματα τῆς Ἱστορίας, εἰς ἐγκυκλοπαιδείας, καὶ εἰς Κωνσταντίνου Σιαμάκη, « Ἐξωχριστιανικὴς μαρτυρίαι γιὰ τὸν Χριστό καὶ τοὺς Χριστιανούς», Θεσσαλονίκη 1995).
3. Αἱ ἰδιωτικάι ἢ ἀτομικάι προσευχαὶ νοοῦνται πάντοτε κατὰ τὴν βιβλικὴν φράσιν *ἀνέβη εἰς τό ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι* (Μθ 14:23).
4. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ κυριακὴ προσευχὴ δέν ὑπῆρχεν εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ ἀσματικοῦ-ἐνοριακοῦ τύπου πλήν τῆς λειτουργίας, ἀπαντᾶται ὅμως (προφανῶς δέ τότε καὶ εἰσάγεται ἐν ταῖς κοιναῖς ἀκολουθίαις τῶν μοναζόντων) εἰς τοὺς πρώτους μοναχικούς κανόνας τοῦ μεγάλου Παχωμίου [347] (Β.Ε.Π.Ε.Σ., τ. 40, σ. 116), τοῦ μοναχοῦ Βενεδίκτου [543] («Κανονισμός ὀρθόδοξου μοναχικοῦ βίου», σ. 72-73, 75), Νείλου τοῦ Σιναΐτου [584-594] («Γερροντικόν τοῦ Σινᾶ», σ. 290, 292), καθὼς καὶ εἰς τό «Ὁρολόγιον κατὰ τὸν κανόνα τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα» (Σιν. χφ. 863, 9^ο αἰῶνος, ἔκδοσις Mateos J., *Un Horologion inedit de Saint-Sabas*, στό «Studi e testi» 233, vol. 3, 1964, σ. 48, 50, 55).
5. Σημεῖον ἐπαφῆς καὶ βάσις ἐπιδράσεως πρέπει νά θεωρηθῆ κυρίως ἡ κατ' ἐξοχὴν μοναχικὴ ἀκολουθία «τῶν τυπικῶν», ἢ τίς ὡς ὑποκατάστατον τῆς θείας λειτουργίας διὰ τὴν ἄνευ ἱερέως κοινωνίαν τῶν μοναχῶν κεῖται μεθόριον μεταξὺ ἰδιωτικῆς προσευχῆς καὶ λατρευτικῆς ἀκολουθίας, ἴδια καθ' ἣν μορφήν ἔχει διασωθῆ εἰς τὸν προαναφερθέντα Σιναΐτικόν κώδικα 863 (9ου αἰῶνος) κατὰ τὴν τάξιν τῆς σαββαϊτικῆς λαύρας τῶν Ἱεροσολύμων.

6. Ψα 1:2.
7. Α΄ Θε 5:17.
8. Ἴδρυσεν αὐτό ἐν Γομῶνι· ἐκαλεῖτο δέ «ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου μονή».
9. Δι' ἀραιῶν γραμμάτων σημειοῦνται αἱ ἰδιαιτερά ἀκολουθία ἐκάστης παραδόσεως.
10. Διὰ πλαγίων γραμμάτων σημειοῦνται ἀκολουθία αἱ ὁποῖαι δέν εὐρίσκονται εἰς σταθεράν θέσιν, ἀλλ' εἶναι δυνατὸν ἀναλόγως τῶν τυπικῶν διατάξεων νά μετατεθοῦν εἰς ἄλλην θέσιν ἢ ἐνδεχομένως καί νά παραλειφθοῦν.
11. Μεσῶρια ἀναφέρονται ἐπίσης εἰς τό κανονάριον Νίκωνος τοῦ Μαυροορείτου (περὶ τό 1085) καθὼς καί ὑπὸ τοῦ Νικήτα Στηθάτου (περὶ τό 1090). Μὲ δεδομένον ὅτι καί τὰ ἀρχαιότερα διασωθέντα χειρόγραφα Ὁρολόγια τῶν ἀκοιμήτων εἶναι ἐπίσης τοῦ 11^{ου} αἰῶνος εἶναι μᾶλλον δύσκολον πρὸς τό παρόν νά προσδιορισωμεν τήν ἐμφάνισιν τῶν μεσῶριων εἰς ἐποχὴν παλαιότεραν τοῦ 10^{ου} αἰῶνος.
12. Χρήσιμοι ὄχι μόνον διὰ τό παρόν σημείον ἀλλά καί γενικῶς δι' ὅλην τήν παροῦσαν εἰσήγησιν ὑπῆρξαν αἱ γενικώτεραι πληροφορίαί τοῦ ἐρευνητοῦ Ἑμ. Θεοδώρακη, τόσον αἱ δημοσιευθεῖσαι κατὰ καιροῦς εἰς τήν ἔντυπον καί διαδικτυακὴν «Συμβολήν» (www.symbola.gr), ὅσον καί τινές προφορικαὶ ὑποδείξεις αὐτοῦ, δι' ὃ καί τὸν εὐχαριστῶ καί ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης.
13. Ψα 118,164.
14. Σημειοῦται «μεσονυκτικὸν ἢ ἀγρυπνία» μέ τήν ἔννοιαν ὅτι πρὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ προηγεῖτο κατάκλισις, ὅποτε μετὰ τήν ἀφύπνισιν «περὶ τό μέσον τῆς νυκτός» ἐτελεῖτο ἡ ἐνδιάτακτος ἀκολουθία. εἰς τὰς περιπτώσεις ὁμως τῶν ἀγρυπνιῶν δέν ὑπῆρχε κατάκλισις, ἀλλά ἐσυνεχιζέτο ἡ ἀκολουθία μέ διάταξιν τελείως διάφορον τοῦ μεσονυκτικοῦ.
15. Πιθανόν ἐννοεῖται «εἰς τὰ ἑσπερινὰ ἀντίφωνα».
16. Δηλαδή ἀκολουθία εἰς τήν α΄ ὥραν τῆς νυκτός. Ὁ Mateos εὐλόγως ὑποθέτει ὅτι ἴσως νά ὑπῆρχαν καί ἄλλαι νυκτερινὰ ὥραι.
17. Ἀκόμη καί ὁ Mateos δέν γνωρίζει τί ἀκριβῶς εἶναι τό ἐν λόγῳ κάθισμα εὐρισκόμενον πρὸ τῆς α΄ ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὕτη καί ἡ κατωτέρω ἀναφερομένη τῶν 12 ψαλμῶν (μετὰ τήν θ΄ ὥραν) ἴσως νά ἐντάσσονται ὡς κοιναὶ ἀκολουθίαί ἐν τῷ ναῷ μετὰ τὸν 8ον αἰῶνα, ἐνῶ πρότερον θά ἐτελοῦντο «ἐν τοῖς κελλίοις».
18. Ἐννοεῖται πιθανόν «τῶν μεσονυκτικῶν ἀντιφῶνων»· ἐκ τοῦ Συναϊτικοῦ κώδικος 864.
19. Πιθανόν ἡ συμπερίληψις τῶν δύο πρώτων εὐχῶν ἐν τῷ συγκεκριμένῳ Ὁρολόγιῳ νά σημαίη ὅτι τὰς ἀπήγγειλεν ἕκαστος ἀδελφός ἐν ἑαυτῷ ὑποψιθυρίζων μετὰ τήν προσέλευσιν του εἰς τήν θεῖαν μετάληψιν, τήν δέ τρίτην εὐχὴν ἴσως νά ἀπήγγειλεν ἐκφώνως ὁ προεστώς μετὰ τό πέρας τῆς κοινωνίας πάντων.
20. Ἡ Ὑποτίπωσις διασφύζεται εἰς κώδικα τοῦ 13^{ου} ἢ 14^{ου} αἰ. καί συμφώνως μέ τούς ἐρευνητάς ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς εἰς τὸν Θεόδωρον εἶναι προφανῶς ἐσφαλμένη. Ἄλλωστε εἰς τήν ἀρχὴν αὐτοῦ τοῦτο τό κείμενον αὐτοπροσδιορίζεται ὡς ἡ καθ' ἡμᾶς κρατοῦσα παράδοσις, ἣν παρειλήφαμεν παρὰ τοῦ μεγάλου πατρὸς καί ὁμολογητοῦ Θεοδώρου. ἐπομένως εἶναι κείμενον μεταγενέστερον αὐτοῦ.
21. Γενικώτερον δέν ἔχουν διασωθῆ τὰ παλαιότερα καί ἀρχέτυπα μοναστικά τυπικά, ἂν γίνη δεκτόν ὅτι οἱ ἱδρυταὶ τῶν πρώτων μοναστηριῶν καί τῶν ἐν λόγῳ παραδόσεων, παρέδωκαν ἐγγράφως λεπτομερές καί πληρὲς σύνολον λειτουργικῶν ὁδηγιῶν διὰ τὰς ἐν τῷ ναῷ ἀκολουθίας τῶν μοναχῶν. Οὕτω δέν ἔχει διασωθῆ οὔτε τό τυπικόν τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκοιμήτου (ἐάν ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ) οὔτε τοῦ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου (ἂν καί περισσότερον γίνεται λόγος περὶ παραδόσεων αὐτοῦ) οὔτε τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, παρ' ὅτι εἰς ἕτερα κείμενα αὐτοῦ ἔχομεν ἀναφοράς τινὰς μέ χρησίμους πληροφορίας.
22. Βλέπε καί τήν ἀνωτέρω βιβλιογραφίαν τῆς παρουσίας ἐνότητος.
23. «Λυχνικὸν ἢ ἑσπερινόν» ἐννοεῖται ἀντίφωνον.
24. Μαρτυροῦνται γενόμενα εἰς τό τέλος τοῦ λυχνικοῦ, τῶν ὠρῶν, τοῦ ἀποδείπνου καί ἄλλων ἀκολουθιῶν.
25. Περὶ ταύτης βλέπε σχόλια κατωτέρω.
26. Καί περὶ ταύτης τῆς ἀκολουθίας βλέπε σχόλια κατωτέρω.
27. Τυπικόν μονῆς Παντοκράτορος, Δημητρ. 1,658.
28. Σύμφωνα μέ ὠρισμένα τυπικά ὅπως τό τῆς Μεσσήνης.
29. Ἡ ἀγρυπνία περιλαμβάνει μὲν παννυχίδα, ἀλλά τήν ἐπομένην τῆς ἀγρυπνίας ἡμέραν ἢ παννυχίς παραλείπεται.
30. Ἀξιοσημείωτος ἀναφορὰ εἰς θ΄ ὥραν νυκτός, ἔχουσαν μάλιστα καί μεσῶριον, τό ὁποῖον ἐτελεῖτο (τρόπον τινά κατ' ἐξαίρεσιν) εἰς τήν κοινήν σύναξιν κατὰ τήν περίοδον τῆς νηστείας τῶν ἀποστόλων. Ἐκ τούτου δυνάμεθα νά εἰκάσωμεν ὅτι ἡ νυκτερινὴ «ἀκολουθία τῶν κελλίων» περιελάμβανε καί ὥρας νυκτερινάς, λεγομένας ἐν

τοῖς κελλίοις εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἀκολουθίαν τῶν μοναχῶν. Ὡς α' ὥραν πρέπει μᾶλλον νά θεωρήσωμεν τό ἀπόδειπνον, τό ὁποῖον ἐψάλλετο εἰς τὴν κοινήν σύναξιν μετά τοῦ «μεσωρίου» αὐτοῦ (δέν διασφύζεται σήμερον, ἀλλά περιγράφεται εἰς τό ἐν λόγῳ τυπικόν). Ἐπομένως πρέπει νά ὑπῆρχαν καί νυκτεριναί ὥραι τουλάχιστον αἱ γ' ε' καί θ', ἡ ὁποία καί μαρτυρεῖται ἐνταῦθα, ἐνδεχομένως πᾶσαι μετά μεσωρίων. στοιχεῖα τῶν ἐν λόγῳ νυκτερινῶν ὥρῶν θά ἦτο δυνατόν νά ἐνταχθοῦν εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου καί τοῦ μεσονυκτικοῦ· ἐπί παραδείγματι τό μέχρι σήμερον διασωζόμενον μεσῶριον τοῦ μεσονυκτικοῦ, θά ἦτο δυνατόν νά προέρχεται ἐξ αὐτῶν τῶν νυκτερινῶν ὥρῶν.

31. Μετά τῶν 2 βασιλικῶν ψαλμῶν· ἐνίοτε ἐν ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἀγίου ὑπάρχουν τροπάρια ὅχι εἰς τούς αἶνους ἀλλ' εἰς τόν στίχον τῶν αἶνων.
32. Αἱ ὥραι τελοῦνται ἐν τοῖς κελλίοις ὁσάκις ψάλλεται *Θεός Κύριος*, ἀλλ' ἐν περιόδοις νηστειῶν τελοῦνται ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰς κοινὰς συνάξεις. Τά μεσῶρια τῶν ἡμερινῶν ὥρῶν μνημονεύονται ὡς τελούμενα πάντοτε ἐν τοῖς κελλίοις.
33. Τὴν ἀσματικὴν παννυχίδα ἀποκατέστησαν εἰς τούς καθ' ἡμᾶς χρόνους ὡς πρὸς μέν τὴν τάξιν τῆς ἀκολουθίας ὁ μακαριστός καθηγητής Ἰ. Φουντούλης, ὡς πρὸς δέ τό μουσικόν μέλος ὁ καθηγητής Γρ. Στάθης.
34. Καί σήμερον ἐν τῇ ἱερᾷ καί μεγάλῃ μονῇ τοῦ θεοβαδίστου Σιναίου ὄρους ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις δέν τελεῖται μικρός ἑσπερινός· ὁμοίως καί εἰς ἄλλας μονὰς ἐκτός Ἀθῶνος.
35. Ἀλλά καί σήμερον κατὰ τό σιναιτικόν τυπικόν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποδείπνου, ἡ ὁποία ἀπό τοῦ 15^{ου} αἰῶνος ἀντικατέστησε παντοῦ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχαίας παννυχίδος, τελεῖται ἀμέσως μετά τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ. Αἱ ὁμοιότητες μέ τὴν παλαιάν σπουδιτικὴν μοναστικὴν παράδοσιν εἶναι ἐμφανεῖς.
36. Ἡ περίοδος τῆς νηστείας τῶν ἀποστόλων καλεῖται συχνάκις εἰς τὰ παλαιότερα κείμενα τεσσαρακοστή, διότι κατὰ τό τότε πανταχοῦ ἰσχύον παλαιόν ἡμερολόγιον οὐδέποτε κατελιμπάνετο καί εἶχε συνήθως μεγάλην διάρκειαν, ἐνίοτε καί πλέον τῶν 40 ἡμερῶν· συνήθης δέ εἶναι ἡ φράσις *αἱ τρεῖς τεσσαρακοσταί*, ἢ τοι ἡ μεγάλη νηστεία τοῦ πάσχα, ἡ τεσσαρακονθήμερος πρὸ τῶν χριστουγέννων, καί ἡ τῶν ἀποστόλων.
37. Πρόκειται δι' ἀναφορὰν εἰς κανόνα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ὁποίου ἡ κοίμησις συνέπεσε τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου. Τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ καί μόνον εἰς τό μεσονυκτικόν ἐψάλλετο ὁ κανὼν τοῦ ἀγίου κατὰ τό ἐν λόγῳ τυπικόν. Ἀργότερον καί τοῦτο ἔπαυσε νά τελῆται μεταφερθείσης τῆς μνήμης τοῦ ἀγίου εἰς τὴν 13ην Νοεμβρίου.
38. Τυπικόν Μεσσήνης, σ. 210-211. Τυπικόν τῆς Θεοτόκου τοῦ Μῆλι, Δημητρ. 1,876-7. ἐπίσης Εὐαγγελίας Χ. Σπυράκου, «Οἱ χοροὶ ψαλτῶν κατὰ τὴν βυζαντινὴν παράδοσιν», Ἀθήναι 2008, σ. 199, ὑποσημ. 241.
39. «Ἀφωρισμένοι», δηλαδή ξεχωρισμένοι, ἀφιερωμένοι γι' αὐτὴν τὴν χρῆσιν.
40. Ὑπενθυμίζεται ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τούς πρώτους αἰῶνας ἕως τοῦ 14^{ου} αἰ. περίπου τὰ τυπικά τῶν ἀθωνικῶν μονῶν προήρχοντο ἐκ τῆς σπουδιτικῆς παραδόσεως ὁποθεν καί ἔλαβον τῆς ἀρχὴν τῆς συντάξεώς των.
41. Συμφώνως μέ προφορικὴν πληροφορίαν τοῦ καθηγητοῦ Π. Σκαλτοῦ διὰ τό ἔθος τῶν ψαλλομένων χαιρετισμῶν κατὰ τὰς παρασκευὰς τῆς τεσσαρακοστῆς ὑπάρχουν σαφεῖς μαρτυρία μόνον ἀπὸ τοῦ 14^{ου} αἰῶνος. περισσοτέρας πληροφορίας θά ἀναφέρῃ ὁ ἴδιος εἰς ἐτοιμαζομένην πρὸς δημοσίευσιν ἐργασίαν του.
42. Εὐαγγελίας Χ. Σπυράκου, «Οἱ χοροὶ ψαλτῶν κατὰ τὴν βυζαντινὴν παράδοσιν», Ἀθήναι 2008, σ. 199, ὑποσημ. 241. Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νά συναντηθῶ μέ τὴν κ. Σπυράκου κατὰ τό ἔτος 2014 καί νά συζητήσω μαζί της πολλὰ ἐνδιαφέροντα θέματα τυπικοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό παρόν, καί τὴν εὐχαριστῶ διὰ τὰς διευκρινίσεις τῆς.
43. Δημητρ. 1,679.
44. Παράβαλε· *Ἐν δέ τῷ σίγῳ τῆς ἀγίας εἰκόνας τῆς Ἐλεούσης*, αὐτόθι 1,677.
45. *Αἱ παρρησίαι* εἶναι εἶδος λιτανειῶν διατηροῦνται εἰς τό τυπικόν τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί εἰς τὴν Σιναιτικὴν λειτουργικὴν παράδοσιν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τροποποίηση Κανονισμού περί συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

3) Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 61/14.1.2015 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 77/15.1.2015 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3/2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6) Τὴν ἀπὸ 3.2.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

Τροποποιεῖ καὶ κωδικοποιεῖ τὸν ὑπ' ἀριθμ. 3924/-2310/14.11.2013 (Φ.Ε.Κ. 3224/18.12.2013/τ. Β') Κανονισμόν περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», ὡς ἑξῆς:

Κανονισμὸς Βιβλιοθήκης
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἄρθρον 1

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μέ τὴν ἐπωνυμίαν «Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», τὸ ὁποῖο συνεστήθη δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. πρῶτ. 3924/ διεκπ. 2310/14.11.2013 Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νομίμως δημοσιευθείσας στὴν

Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 3224/2013) ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μετατρέπεται καὶ θά ἀποτελεῖ σὺ ἐξῆς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, μέ αὐθύπαρκτη νομικὴ προσωπικότητα, τὸ ὁποῖο ἐπικουρεῖ τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέ διακριτικὸ τίτλο «Β.Ι.Α.Α.». Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ὡς ἔδρα τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ στεγάζεται σὲ κτίριο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Ἐλεούσης ἀρ. 4 καὶ Κακουργιοδικείου. Σὲ περίπτωσιν ἀλλοθῆς τῆς ἔδρας ἢ τοῦ κτιρίου στεγάσεως τοῦ Ἰδρύματος, μέ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν θά ἀπαιτεῖται τροποποίηση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» σκοπὸ ἔχει τὴ δημιουργία καὶ ἀνάπτυξιν ἑνὸς πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ κεντρικοῦ μέ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργία Βιβλιοθήκης στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία θέτει ὡς εἰδικότερους στόχους:

α) Τὴ συγκέντρωσιν, καταγραφήν, ταξινόμησιν, συντήρησιν, κατάλληλην ἐκθεσιν καὶ διαφύλαξιν ἀπὸ κινδύνους φθορᾶς καὶ ἀπώλειας, βιβλίων καὶ ἐγγράφων μέ περιεχόμενον ἐκκλησιαστικόν, θεολογικόν, φιλοσοφικόν, νομικόν, φιλοσοφικόν, ἐκπαιδευτικόν, ιστορικόν, ἔθνικόν, πολιτιστικόν καὶ καλλιτεχνικόν.

β) Τὴ διαμόρφωσιν κατάλληλης ὑποδομῆς πού διευκολύνει τὴν πρόσβασιν ἐνδιαφερομένων ἀτόμων (ἐρευνητῶν, σπουδαστῶν, μελετητῶν κ.ἄ.) στὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα καὶ τὸ ψηφιακὸ ὕλικόν, πού βρίσκεται στὴ Βιβλιοθήκην.

γ) Τὴ διοργάνωσιν ἡμερίδων, σεμιναρίων, συνεδρίων, ὁμιλιῶν μέ πολιτιστικόν, κοινωνικόν καὶ ψυχαγωγικόν χαρακτῆρα, φροντιστηρίων καὶ παρουσιάσεων βιβλίων καθὼς καὶ τὴ φιλοξενία τέτοιων δραστηριοτήτων.

δ) Τὴν πραγματοποιήσιν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκδόσεων, καθὼς καὶ τὴν προβολὴν τῶν δράσεων τῆς Βιβλιοθήκης ἀπὸ τὸν Τύπον, τὰ ἠλεκτρονικὰ Μ.Μ.Ε καὶ τὸ Διαδίκτυο.

Άρθρον 3
Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο
του Ίδρύματος

1. Το Ίδρυμα τελεί υπό την πνευματική και διοικητική έποπτεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από:

α) Τόν εκάστοτε Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ως Πρόεδρο.

β) Από ένα βοηθό Επίσκοπο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ως Αντιπρόεδρο. Σέ περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος αναπληρώνει αυτόν και θά προεδρεύει του Δ.Σ.

γ) Από τόν Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

δ) Από τόν Διευθυντή της Βιβλιοθήκης, ο οποίος εισαγείται επί των προς συζήτηση θεμάτων της ήμερησίας διατάξεως και έκτελει χρέη Ταμιά και Υπεύθυνου γιά τήν τήρηση και φύλαξη των Πρακτικών των Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

ε) Από ένα άτομο, κληρικό ή λαϊκό, πού κατοικεί εντός της περιφέρειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και διακρίνεται γιά τήν ευσέβεια, τό ήθος, τήν πνευματική κατάρτιση και τό ενδιαφέρον του γιά τή ζωή και τό έργο της Εκκλησίας.

2. Τά μέλη του Δ.Σ. διορίζονται γιά τριετή θητεία από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος και μπορούν νά επαναδιορισθούν. Η προσφορά τους στό Δ.Σ. είναι άμισθη.

3. Μέλη του Δ.Σ. πού παραιτούνται ή δέν ανταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ή δέν συμμετέχουν σέ περισσότερες από τέσσερις (4) συνεχείς συνεδριάσεις ή προβαίνουν σέ ενέργειες πού έρχονται σέ αντίθεση μέ τό σκοπό του Ίδρύματος, παύονται και αντικαθίστανται μέ νέα μέλη από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

4. Τό Δ.Σ. συγκροτείται σέ σώμα κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του και συνέχεται τακτικά κάθε δύο (2) μήνες και έκτάκτως όταν παρίσταται ανάγκη, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, ή οποία έμπεριέχει τά θέματα της ήμερησίας διατάξεως ή σέ περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του νόμιμου αναπληρωτή του.

5. Τό Δ.Σ. βρίσκεται σέ άπαρτία όταν παρίσταται όπωσδήποτε ο Πρόεδρος ή σέ περίπτωση απουσίας ή κωλύματος αυτού ο αναπληρωτής του και δύο (2) μέλη του, οι δέ αποφάσεις αυτού λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων μελών. Σέ περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου ή σέ περίπτωση απουσίας ή κωλύματος αυτού, του νομίμου αναπληρωτή του.

6. Κατά τίς συνεδριάσεις του Δ.Σ. τηρούνται πρακτικά, στά όποια καταχωρούνται οι αποφάσεις πού λαμβάνο-

νται, άλλα και οι απόψεις των μειοψηφούντων μελών. Τά πρακτικά αυτά υπογράφονται από όλα τά παρόντα μέλη.

Άρθρον 4
Άρμοδιότητες

του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος

1. Τό Δ.Σ. του Ίδρύματος αποφασίζει γιά κάθε υπόθεση, πού άφορά στή λειτουργική άποδοτικότητα του Ίδρύματος.

Ειδικότερα:

α) Αποφασίζει γιά κάθε θέμα πού άφορά στήν όργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση και άξιοποίηση των έν γενεί περιουσιακών στοιχείων και στή διάθεση των οικονομικών πόρων του Ίδρύματος, καθώς και γιά κάθε ενέργεια πού σχετίζεται μέ τήν έκπληρωση του σκοπού αυτού. Δύνεται δι' άποφάσεως νά αναθέτει στον Διευθυντή του Ίδρύματος ειδικά καθήκοντα και τομείς εϋθύνης.

β) Μελετά τρόπους και μεθόδους επίτευξης των σκοπών της Βιβλιοθήκης, καθώς και επιλέγει από αυτούς τους πλέον άποδοτικούς.

γ) Συντάσσει τόν έσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας, ο οποίος έγκρίνεται από τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, και ρυθμίζει λεπτομερώς τήν όργάνωση και λειτουργία του Ίδρύματος (π.χ. τήν κατανομή της εργασίας και των καθηκόντων του έμμισθου προσωπικού, τυχόν άμοιβές και μισθούς, τήν όργάνωση του Ίδρύματος, ώράριο ύποδοχής κοινού, προϋποθέσεις δανεισμού βιβλίων, άλλαλληλογραφία κ.λπ.).

δ) Έγκρίνει τόν έτήσιο προγραμματισμό των δραστηριοτήτων του Ίδρύματος.

ε) Καταρτίζει τόν έτήσιο προϋπολογισμό των έσόδων και έξόδων του Ίδρύματος και ψηφίζει τόν έτήσιο άπολογισμό του, τους όποιους υποβάλλει στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

στ) Μεριμνά γιά τήν έξεύρεση οικονομικών πόρων, ώστε ή λειτουργία του Ίδρύματος νά είναι πιό άποτελεσματική.

ζ) Έγκρίνει τίς συμβάσεις έργου και αποφασίζει γιά όποιαδήποτε πρόσληψη αναγκαίου προσωπικού στή Βιβλιοθήκη.

θ) Αποφασίζει γιά κάθε άλλο θέμα, τό όποιο προκύπτει κατά τήν τήρηση του παρόντος Κανονισμού και δέν προβλέπεται ρητά σέ αυτόν.

2. Τό Ίδρυμα εκπροσωπείται ένώπιον πάσης άρχης σέ όλες τίς έννομες σχέσεις, καθώς και σέ όλες του τίς σχέσεις μέ άλλα Ίδρύματα, Όργανισμούς, νομικά ή φυσικά πρόσωπα, από τόν Πρόεδρο ή από μέλος αυτού, ειδικά έξουσιοδοτημένο γιά αυτόν τόν σκοπό.

3. Ο Πρόεδρος ή ο αναπληρωτής αυτού όταν δέν δύναται νά παραστεί, επιβλέπει και καθορίζει τίς εργασίες του Δ.Σ., καθώς και υπογράφει τή σχετική άλλαλληλογραφία.

4. Προτείνει προς τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος τόν διορισμό τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βιβλιοθήκης, ὁ ὁποῖος συντονίζει τό ὄλο ἐργο τοῦ Ἰδρύματος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 5

Ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι:

α) Ἐτήσια οικονομική ἐπιχορήγηση ἀπό τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, τίς Ἐνορίες καί τίς Ἱερές Μονές τῆς περιφέρειᾶς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅπως αὐτή κανονίζεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί ἀναγράφεται στόν προϋπολογισμό αὐτῶν.

β) Παροχές προερχόμενες ἀπό κρατικούς φορεῖς, εἰσφορές Δήμων καί Ὄργανισμῶν.

γ) Συμμετοχή σέ σχετικά Εὐρωπαϊκά Προγράμματα, τά ὁποῖα προβλέπουν τήν ἐνίσχυση ἀναλόγων δράσεων.

δ) Δωρεές, εἰσφορές, σέ εἶδος ἢ σέ χρῆμα φίλων τῆς Βιβλιοθήκης, χορηγίες ἀπό ζῶντες, κληρονομίες, κληροδοσίες κινητῶν καί ἀκινήτων φυσικῶν καί νομικῶν προσώπων, καθώς καί τά ἔσοδα πού τυχόν προέρχονται ἀπό αὐτά.

ε) Ἔσοδα προερχόμενα ἀπό διάφορες ἐκδόσεις τῆς Βιβλιοθήκης, ἀπό ἐκθέσεις βιβλίων, καθώς καί ἀπό τήν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων καί δραστηριοτήτων μέ γενικότερο πολιτιστικό καί μορφωτικό περιεχόμενο.

στ) Κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μέ τό ὀρθόδοξο χριστιανικό πνεῦμα καί μέ τόν μή κερδοσκοπικό χαρακτήρα τῆς Βιβλιοθήκης πού προέρχεται ἀπό κάθε εἶδους δραστηριότητα τῆς Βιβλιοθήκης καί κάθε νόμιμη πηγή καί δέν κατονομάζεται ρητά στόν παρόντα Κανονισμό.

2. Διάθεσις τῶν Πόρων τοῦ Ἰδρύματος.

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιά τούς σκοπούς αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι καθορίζονται στό ἄρθρο 2, καθώς καί γιά τή διασφάλιση τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας του, ἰδίως δέ γιά:

α) Τήν κάλυψη τῶν παγίων καί ἐκτάκτων δαπανῶν λειτουργίας του.

β) Τήν κάλυψη τῶν δαπανῶν προμήθειας, συντήρησης καί βελτίωσης τῶν ἐγκαταστάσεων καί τοῦ ἐν γένει ἐξοπλισμοῦ του.

γ) Τίς ἀμοιβές καί τίς ἀσφαλιστικές εἰσφορές τοῦ ἐμμίσθου προσωπικοῦ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

δ) Τήν παροχή οικονομικῆς ἐνίσχυσεως σέ ἀπόρους μαθητές καί φοιτητές γιά τήν συνέχιση καί ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν τους καί σέ ἀνέργους γιά τήν συμμετοχή τους σέ προγράμματα κατάρτισεως καί ἀπόκτησης ἐργασιακῆς ἐμπειρίας.

ε) Τήν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης τῆς Βιβλιοθήκης, ἡ ὁποῖα προβλέπεται στόν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος καί οἰασδήποτε ἐκτάκτως ἀνακύπτουσας

δαπάνης, ἡ ὁποῖα ἀποσκοπεῖ στήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 6

Τηρούμενα Βιβλία τοῦ Ἰδρύματος

Στήν Βιβλιοθήκη τηρεῖται ἀρχεῖο καί τά ἐξῆς διαχειριστικά βιβλία μέ ἴδια ἀρίθμηση τό καθένα κατά φύλλο καί θεωρημένα γιά κάθε νόμιμη χρήση ἀπό τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, δηλαδή:

α. Βιβλίο Πρακτικῶν καί Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

β. Βιβλίο Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας.

γ. Τά προβλεπόμενα ἀπό τόν Κώδικα Βιβλίων καί Στοιχείων λογιστικά βιβλία (π.χ. Βιβλίο Ταμείου καί ἀριθμημένα κατ' αὐξοῦ ἀριθμό διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καί ἐντάλματα πληρωμῆς, τά ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστά ἐφ' ὅσον φέρουν τήν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καί τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος/Ταμῆα).

δ. Βιβλίο Κτηματολογίου, στό ὁποῖο θά καταγράφονται ὅλα τά ἀκίνητα περιουσιακά στοιχεῖα πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Βιβλίο Ὑλικοῦ, στό ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τά κινητά περιουσιακά στοιχεῖα πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

στ. Κάθε ἄλλο διαχειριστικό βιβλίο πού κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπό τό Δ.Σ. γιά τήν ὁμαλή καί εὐρυθμῆ λειτουργία τῆς Βιβλιοθήκης.

ἄρθρον 7

Προσωπικό - Σύσταση θέσεων ἐργασίας

Τό προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἔμμισθο καί προσλαμβάνεται μέ πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέν εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν κατοχή θέσεως προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ ἐκάστοτε Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀσκήντας καί τά καθήκοντα πού τοῦ ἀνατίθενται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Γιά τήν εὐρυθμῆ καί ἀποτελεσματική λειτουργία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν συνιστῶνται οἱ κάτωθι θέσεις προσωπικοῦ:

α) Μία (1) θέση Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

β) Δύο (2) θέσεις Βιβλιοθηκονόμου.

γ) Μία (1) θέση Λογιστοῦ.

δ) Μία (1) θέση γενικῶν καθηκόντων (Κλητῆρα).

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ

Ὁ Διευθυντής τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπί θτεία καί ἀσκεῖ τά προβλεπόμενα διευθυντικά καθήκοντα στό Ἴδρυμα, ἰδίως:

α. Ἀσκεῖ τήν διεύθυνση τοῦ Ἰδρύματος, ὀργανώνει, συντονίζει καί κατανέμει τίς δράσεις καί ἐργασίες τοῦ

προσωπικού του Ίδρυματος με γνώμονα τήν αποδοτικότερη και αποτελεσματικότερη επίτευξη τών σκοπών του Ίδρυματος.

β. Εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρυματος και εκπληρώνει τά ειδικά καθήκοντα πού του έχουν δι' αποφάσεως ανατεθεί.

γ. Εισηγείται επί ὄλων τών θεμάτων πού τίθενται πρὸς τό Διοικητικό Συμβούλιο.

δ. Επιλύει κάθε πρακτικό ζήτημα πού ανακύπτει κατά τή λειτουργία του Ίδρυματος ἐν σχέσει μέ τρίτα πρόσωπα.

ε. Μεριμνά γιά τή χρηστή διαχείριση τών οικονομικῶν καί περιουσιακῶν στοιχείων του Ίδρυματος.

στ. Εκδίδει ἐγκυκλίουσ εἰς ἐφαρμογή αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

ζ. Σέ περίπτωση προσφορᾶς δωρεῶν, χορηγιῶν ἢ ἐν γένει ἄλλων νομίμων προσόδων ἐνημερώνει τό Διοικητικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἀποφασίζει γιά τήν ἀποδοχή ἢ ἀποποίηση.

η. Ἐγκρίνει τήν πραγματοποίηση προμηθειῶν καί δαπανῶν καί τήν ἀνάληψη ποσοῦ μέχρι 7.000,00 Εὐρώ ἐντός τών ἐγκεκριμένων πιστώσεων του προϋπολογισμοῦ.

θ. Φυλάσσει καί διαχειρίζεται τήν σφραγίδα του Ίδρυματος.

ι. Φροντίζει γιά τήν ἄμεση ἐπίλυση θεμάτων τῆς τρέχουσας λειτουργίας του Ίδρυματος.

ἄρθρον 9

Καθήκοντα του ἑοιοῦ προσωπικοῦ

Βασικό καθήκον του προσωπικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης ἀποτελεῖ ἡ καταλογογράφηση καί ἡ ταξινόμηση του ἔντυπου καί ψηφιακοῦ ὑλικοῦ, καθῶς καί ἡ ψηφιοποίηση μέρους αὐτοῦ. Ἐπιπροσθέτως, μεριμνά διά τήν ὁμαλή καί εὐρυθμη λειτουργία τῆς Βιβλιοθήκης, ἐνῶ παραλλήλως ὑποχρεοῦται νά παρέχει τήν κατάλληλη βιβλιοθηκονομική καί τεχνολογική ὑποστήριξη, μέ σκοπό τήν ἐγκυρη καί ἐγκαιρη ἐξυπηρέτηση του κοινοῦ.

ἄρθρον 10

Τροποποίηση του Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπό

πρόταση του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, κατόπιν ἀποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ίδρυματος.

ἄρθρον 11

Κατάργηση του Ίδρυματος

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅταν καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία τῆς ἢ ὅταν δέν ἐκπληρώνει τήν ἀποστολή καί τό σκοπό τῆς ἢ παρεκκλίνει αὐτῶν, καταργεῖται. Ἡ κατάργηση διενεργεῖται μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προτάσεως του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος. Στήν περίπτωση αὐτή προηγείται αἰτιολογημένη ὁμόφωνη ἀπόφαση του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ίδρυματος.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περί καταργήσεως δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ". Μετά τήν κατάργηση του Ίδρυματος ὅλα τά περιουσιακά στοιχεῖα αὐτοῦ καταγράφονται καί περιέρχονται αὐτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 12

Ἐναρξη ἰσχύος του Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης καί διά του ἐπίσημου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

ἄρθρον 13

Κάλυψη δαπάνων

Ἀπό τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος του Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Οἰαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά ἐγγράφεται στόν οἰκείο Προϋπολογισμό.

Ἀθῆναι, 3 Φεβρουαρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Κέντρου “Εἰδική Παιδεία” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ ὄψει:

1. Τά ἄρθρα 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α΄ 146/1977), ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μέ τό ἄρθρο 68 τοῦ Ν. 4235/2014.

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικάς ἐπιταγάς, τούς Ἱεροῦς Κανόνas καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τās ὑφισταμένας κοινωνικάs καί πνευματικάs ἀνάγκas τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας.

4. Τήν ὑπ’ ἀριθμ. πρωτ. 581/21.1.1994 Ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου (ΦΕΚ 295/Β’/1994).

5. Τήν ὑπ’ ἀριθμ. πρωτ. 6/21.9.2006 Ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου (ΦΕΚ 1506/Β’/2006).

6. Τήν ὑπ’ ἀριθμ. 2016/4.7.2006 Ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Βοιωτίας: «Χορήγηση ἀδείας ἵδρυσης φροντίδας γιά ἄτομα μέ Εἰδικές Ἀνάγκes».

7. Τήν ὑπ’ ἀριθμ. 52/30.7.2014 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ’ ἀριθμ. 833/1.8.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεωργίου.

8. Τήν ἀπό 3.10.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλιου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

9. Τήν ἀπό 16.10.2014 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

10. Τό γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρούσης ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη,

Ἀποφασίζει

Α. Τροποποιεῖ καί κωδικοποιεῖ τόν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Εἰδική Παιδεία», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας (ΦΕΚ 295/Β’/1994) ὡs ἐξῆs:

Κανονισμός Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Κέντρου “Εἰδική Παιδεία”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας

ἄρθρον 1

Τό Ἐκκλησιαστικό κέντρο *Εἰδική Παιδεία*, συσταθέν διά τῆς ὑπ’ ἀριθμ. 581/21.1.1994 Ἀποφάσεως τοῦ Μη-

τροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου (ΦΕΚ. 295/Β’/1994), σκοπό ἔχει νά προσφέρει φροντίδα, ἐξυπηρέτηση, ἀγωγή καί ἐκπαίδευση σέ ἀνθρώπους μέ εἰδικές ἀνάγκes καί πῶς συγκεκριμένα σέ ἄτομα προσχολικῆς, σχολικῆς καί μετασχολικῆς ἡλικίας, τῶν ὁποῖων ὁ δείκτηs νοημοσύνης ὑπολείπεται τοῦ κανονικοῦ καί παρουσιάζουν διάφορα προβλήματα στήν ἔκφραση, στήν κίνηση, στήν ἀντίληψη.

ἄρθρον 2

Πρόεδρος τοῦ Κέντρου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας ἀναπληρούμενος ἀπό τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του. Τά λοιπά ἔξι μέλη, ἐκ τῶν ὁποῖων τρεῖς γονεῖs, διορίζονται ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μητροπολίτου γιά θτεία τριῶν ἐτῶν δυναμένη νά ἀνανεωθεῖ. Ἡ ὑπηρεσία ὄλων εἶναι τιμητική καί ἄμισθη, ὁ δέ διορισμός αὐτῶν δέν ἐπιβαρύνει τόν Κρατικό Προϋπολογισμό, τήν Ἱερά Μητρόπολη καί τό Νομικό Πρόσωπο τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 3

Τό Κέντρο εἶναι αὐτοτελές Ν.Π.Ι.Δ. καί τελεῖ ὑπό τήν ἄμεσο ἐξάρτηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας, τῆς ὁποῖας τό φιλιανθρωπικό ἔργο ἐπικουρεῖ.

ἄρθρον 4

Τό Διοικητικό Συμβούλιο, σέ συνεργασία πάντοτε μέ τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας καί Πρόνοιας καί μέ τήν συμπάρασταση εἰδικῶν ἐπιστημόνων, καταρτίζει προγράμματα στό πλαίσιο τῆς γενικότερης Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς γιά τά πρόσωπα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος. Ἐπιδίωξή του εἶναι νά δημιουργήσει, πρός κάλυψη τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ξενῶνα φιλοξενίας, οἰκοτροφεῖο, Εἰδικό Σχολεῖο, ἐργαστήρια καί ὅ,τι συντελεῖ στήν κατά τό δυνατόν ἔνταξη τῶν ἀτόμων αὐτῶν στήν κοινωνία καί τήν ἀγορά.

ἄρθρον 5

Τό Διοικητικό Συμβούλιο, συγκαλούμενο μέ πρόσκληση τοῦ Μητροπολίτου, ἀποφασίζει ἐπί παντός ζητήματος ἀφορῶντος στήν ὀργάνωση καί λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, στήν πρόσκτηση καί διαχείριση τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Συντάσσει καί ψηφίζει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό καί ἀπολογισμό τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλεται πρός ἔλεγχο καί ἔγκριση στό Μητροπο-

λιτικό Συμβούλιο. Έγκρινε τον έσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του.

Άρθρον 6

Ο Πρόεδρος του Κέντρου ή ο αναπληρωτής του εκπροσωπεί το κέντρο ενώπιον των Δικαστηρίων και πάσης άλλης Αρχής Δημοσίας ή μη και παντός φυσικού ή νομικού προσώπου και υπογράφει τα πάσης φύσεως έγγραφα και συμβάσεις.

Άρθρον 7

Τά του προσωπικού ρυθμίζονται με απόφαση του Δ.Σ. κατά τα προβλεπόμενα από τους Νόμους και τις ανάγκες του Κέντρου.

Άρθρον 8

Τό Κέντρο έχει δική του σφραγίδα πού φέρει τον τίτλο της Ιεράς Μητροπόλεως, τό όνομα του Κέντρου και στό κέντρο τον Σταυρό.

Άρθρον 9

Πόροι του Κέντρου είναι:
Οικονομικές ενισχύσεις Ιερών Μονών και Ιερών Ναών.
Επιχορηγήσεις κρατικές ή άλλων νομικών προσώπων.
Τροφεία ή τυχόν προσφορές γονέων και συγγενών.
Δωρεές, κληρονομίες.

Άρθρον 10

Όλα τά γραμμάτια εισπράξεων και τά έντάλματα πληρωμών ως και κάθε τί πού αφορά στη διαχείριση του Κέντρου υπογράφονται από τον Πρόεδρο.

Άρθρον 11

Διά πᾶν θέμα τό όποιο δέν προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό, αποφαινεται τό Δ.Σ. του Ίδρύματος.

Άρθρον 12

Ο παρών Κανονισμός δύναται να τροποποιηθεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σε συνεδρία στην οποία θα συμμετέχει και ο Πρόεδρος. Η ως άνω απόφαση στέλνεται αρμοδίως (άρθρ. 29 παρ. 2 Ν. 590/1977) στην Ιερά Σύνοδο διά τά κατ' αυτήν.

Άρθρον 13

Από την δημοσίευση του Κανονισμού αυτού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών

και Λεβαδείας. Κάθε μελλοντική δαπάνη θα έγγραφεται στον οικείο Προϋπολογισμό.

Άρθρον 14

Η ισχύς του Κανονισμού αυτού αρχεται από της δημοσίευσής του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, δημοσιεύεται δέ και στο περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Τό παρόν έκκλησιαστικό ίδρυμα διαλύεται όταν καθίσταται αδύνατη ή λειτουργία του. Η απόφαση διαλύσεως αυτού λαμβάνεται από την Ιερά Σύνοδο, κατόπιν προτάσεως του Σεβ. Μητροπολίτου και ύστερα από σχετική απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος. Τό Ίδρυμα διαλύεται από της δημοσίευσής της αποφάσεως της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο Περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Στην περίπτωση αυτή, κάθε κινητή και ακίνητη περιουσία αυτού περιέρχεται αυτοδικαίως στην Ιερά Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Β. Τροποποιεί την υπ' αριθμ. 6/2006 απόφαση του τότε Μητροπολίτου Θηβών (ΦΕΚ 1506/Β' 12.10.2006) ως προς την επωνυμία του Κέντρου, η οποία θα αναγράφεται παντού ως εξής: «Κέντρο Διημέρευσης και Ήμερησίας Φροντίδας για Άτομα με Ειδικές Ανάγκες» και Συμπληρώνει και αντικαθιστά τό άρθρο 2 αυτής ως εξής:

«Άρθρον 2

Σκοπός του Κέντρου Διημέρευσης και Ήμερησίας Φροντίδας είναι η απασχόληση ατόμων των δύο φύλων με νοτική υστέρηση ηλικίας 15 ετών και άνω, καθώς και η προσφορά φροντίδας, η επαγγελματική κατάρτιση, η δημιουργική απασχόληση μέσω ειδικών προγραμμάτων πού θα προσφέρει τη δυνατότητα βελτιώσεως της ποιότητας ζωής των ατόμων αυτών. Επίσης η παροχή υποστήριξης προς τους γονείς των ατόμων αυτών ή σ' αυτούς πού έχουν την επιμέλεια και την φροντίδα τους καταρτίζοντάς τους για την αποτελεσματική επανένταξη των ατόμων αυτών στην κοινωνία μέσω προγραμμάτων και κατάρτισης των γονέων και κηδεμόνων των ατόμων αυτών. Τέλος, η παροχή πρακτικής εξάσκησης σε τελειόφοιτους σπουδαστές συναφών προς τό Ίδρυμα γνωστικών αντικειμένων».

Γ. Η ισχύς της αποφάσεως αυτής αρχεται από της δημοσίευσής της στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο Περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Αθήναι, 16.10.2014

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεός

Ο Μεθώνης Κλήμης

**Κανονισμός Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν
«Παναγία ἡ Πονολύτρια - Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον
καί Ἐνοριακά τοιαῦτα»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 146), ὅπως τροποποιήθηκαν μέ τό ἄρθρο 68 τοῦ ν. 4235/2014.

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τούς Ἱεροῦς Κανόνas καί τούς νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τās ὑφισταμένας κοινωνικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης.

4. Τόν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης (Φ.Ε.Κ. 972/Β/2006) καί τās τροποποιητικὰς αὐτοῦ Ἀποφάσεις (Φ.Ε.Κ. 2123/Β/2001 καί 496/Β/2013).

5. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 1370/5.11.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεοδόγου.

6. Τήν ἀπό 4.12.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τήν ἀπό 11.12.2014 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Κωδικοποιεῖ εἰς ἐνιαῖον κείμενον τόν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν
«Παναγία ἡ Πονολύτρια - Γενικόν Φιλόπτωχον
Ταμεῖον καί Ἐνοριακά τοιαῦτα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
Σύστασις - Ἔδρα - Σκοπός

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται εὐαγές Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Παναγία ἡ Πονολύτρια - Γενικόν Φιλόπτω-

χον Ταμεῖον καί ἐνοριακά τοιαῦτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης».

Τό Ἰδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπό τήν διοίκησιν καί τήν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν Ὑπηρεσίαν αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ἔχει ἔδραν τήν πόλιν τῶν Σερρών καί στεγάζεται εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2

Οἱ σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ οικονομική ἐνίσχυσις καί ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καί ἀπόρων οἰκογενειῶν καί προσώπων.

2. Ἡ ἰατροφαρμακευτική περίθαλψις ἀσθενῶν παρεχομένη τόσον διά τό ἐσωτερικόν ὅσο καί διά τό ἐξωτερικόν.

3. Ἡ οικονομική ἐνίσχυσις ἀπόρων ὀρφανῶν ἀριστούχων μαθητῶν καί σπουδαστῶν καί τέκνων πολυτέκνων.

4. Ἡ ἐνίσχυσις φιλανθρωπικῶν καί εὐαγῶν Ἰδρυμάτων τὰ ὁποῖα ἤδη ὑφίστανται ἢ πρόκειται νά συσταθοῦν εἰς τό μέλλον.

5. Ἡ ἐνίσχυσις Σὺλλόγων ἀτόμων τὰ ὁποῖα πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (π.χ. Σὺλλογοὶ ἀτόμων μέ κινητικά προβλήματα, νεφροπαθῶν, κωφῶν κ.τ.ἄ.).

6. Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀπαραιτήτων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καί λοιπῶν συνεργατῶν οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διά τήν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου στηρίξεως προβλημάτων νέων καί οἰκογένειας καθὼς καί ἡ ἐν γένει οικονομική στήριξις αὐτοῦ.

7. Ἡ λειτουργία τῆς τυχόν ἰδρυθσομένης κεντρικῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» καί τῶν ἐνοριακῶν «Τραπεζῶν τῆς Ἀγάπης».

8. Ἡ οικονομική ἐνίσχυσις τοῦ Βρεφονηπιακοῦ ἢ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

9. Ἡ πνευματική καί οικονομική στήριξις ἱεραποστολικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ διά παροχῆς ὑποτροφιῶν, ἐνισχύσεως διά τήν ἀνοικοδόμησιν Ἱερῶν Ναῶν κ.τ.ἄ.

10. Ἡ σέ εἶδος (τροφήμα, εἶδη ἐνδύσεως καί ὑποδήσεως) ἐνίσχυσις τῶν ἀναξιοπαθούντων μέσα ἀπό τήν δημιουργίαν κοινωνικοῦ παντοπωλείου ἢ ἄλλων παρεμπερῶν δράσεων.

11. Ἡ δημιουργία καί λειτουργία ξενῶνος φιλοξενίας, ἀστέγων, ἀπόρων καί συγγενῶν ἀσθενῶν, καθῶς καί ἡ λειτουργία γηροκομείου.

12. Ἡ οικονομική ἐνίσχυσις, διά τῆς κατ' ἔτος παροχῆς ὑποτροφῶν εἰς φοιτητάς-τρίαις οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν εἰς Α.Ε.Ι. ἢ Α.Τ.Ε.Ι. εἰς τήν Ἑλλάδα καί κατάγονται ἀπό τήν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, οἱ ὁποῖοι λόγῳ ἀντικειμενικῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν οικονομικῶν πόρων ἀδυνατοῦν νά ἀντιμετωπίσουν τό κόστος τῶν σπουδῶν των καί διακρίνονται διά τήν φιλομάθειαν, τό ἦθος, τήν προσήλωσιν καί πρόδόν των εἰς τὰς σπουδὰς των. Εἰς ἐξαιρετικάς περιπτώσεις ἀποδεδειγμένης ἀδυναμίας, λόγῳ οικονομικῆς δυσπραγίας, δύναται νά χορηγοῦνται ὑποτροφίαι - βοηθήματα καί εἰς μαθητάς - τρίας τῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως, ὡστε νά ὀλοκληρώσουν τόν κύκλον τῶν μαθημάτων των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ Διοίκησις

ἄρθρον 3

1. Τό Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμεῖον (Γ.Φ.Τ.) διοικεῖται ὑπό Πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.) ἀποτελουμένου ἐκ τῶν: α) τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης, ὡς Προέδρου, β) τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) ἐνός Κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως καί δ) δύο λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διοριζομένων ὑπό τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, τό ἀξίωμα τῶν τιμητικῶν καί ἄμισθον καί δύναται νά ἐπαναδιορισθοῦν μετὰ τήν λήξιν τῆς θτείας των. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον πρό τῆς λήξεως τῆς θτείας του ἀντικαθίσταται ὑπό τοῦ Μητροπολίτου. Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογίτως ἐκ τριῶν συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. δύναται νά ἀντικατασταθῇ ὑπό τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 4

Πρόεδρος - Ἀντιπρόεδρος

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τό Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμεῖον ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καί διά τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρῶναι τόν Πρόεδρο, ὅταν αὐτός ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται νά παρευρεθῇ.

ἄρθρον 5

1. Ὁ Ταμίας καί ὁ Γραμματεὺς ἐκλέγονται κατὰ τήν πρώτην Συνεδρίασιν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου ἀπό τό Διοικητικόν Συμβούλιον.

2. Ὁ Γραμματεὺς φυλάσσει ὅλα τὰ βιβλία Διοικήσεως, τήν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὰ πρακτικά

τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τήν ἀλληλογραφίαν, τήν ὁποίαν συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρον.

3. Ὁ Ταμίας κρατεῖ τὰ διαχειριστικά βιβλία καί τό ταμεῖον τοῦ Γ.Φ.Τ., εἶναι δέ ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Δ.Σ. Οἱ εἰσπράξεις τοῦ Γ.Φ.Τ. κατατίθενται ὑπό τοῦ Ταμίου εἰς τραπεζικόν λογαριασμόν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, κρατεῖ δέ εἰς χεῖρας του μέχρι τό ποσόν τῶν χιλίων (1.000) εὐρώ διά τὰς τρεχούσας ἀνάγκας.

ἄρθρον 6

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς ἀνά τρίμηνον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δέ ὅταν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθῇ ἐγγράφως ἀπό τρία τουλάχιστον μέλη, ἀναφέροντος τὰ θέματα διά τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρευρίσκωνται τουλάχιστον τὰ τρία ἀπό τὰ πέντε μέλη αὐτοῦ.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται μέ ἀπλήν πλειοψηφίαν, σέ περίπτωσιν δέ ἰσοψηφίας κατισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Τὰ πρακτικά ἀναγιγνώσκονται καί ὑπογράφονται ὑπό τῶν παρόντων εἰς τήν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου.

4. Τό Συμβούλιον ἀποφασίζει δι' ὁποιοδήποτε θέμα ἀφορῶν εἰς τό Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμεῖον καί δέν περιλαμβάνεται εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν, ὡς καί διά τὰ ἀνακύπτοντα προβλήματα τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμεῖων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Οἰκονομική Διαχείρισις

ἄρθρον 7

1. Ἡ Διαχείρισις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου ἐνεργεῖται βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας συμφώνως πρός τό σύστημα τῆς λογιστικῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων. Τὰ βιβλία διαχειρίσεως ὡς καί τὰ ἐντάλματα εἰσπράξεων καί πληρωμῶν θεωροῦνται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἐλέγχονται ἀπό τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον εἰς τό τέλος ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων ὡς καί ἡ ἐκποίησης τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καί ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Διά πᾶσαν εἰσφοράν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται γραμμάτιον εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπό τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου, διά πᾶσαν δέ εἰσφοράν τρίτων εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς, ὑπογράφεται ὑπό τῶν ἰδίων καί ἀκολουθεῖ σχετική καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεία βιβλία.

Άρθρον 8
Πόροι του Γ.Φ.Τ.

1. Πόροι του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου είναι:
- Οι υπέρ αυτού εκάστοτε επιχορηγήσεις διαφόρων φορέων, διά της Ίερῆς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης.
 - Τά ἐκ τῶν ἱεροπραξιῶν αὐτοπροαιρέτως διδόμενα «φιλότιμα» τοῦ Μητροπολίτου.
 - Ποσοστόν τριάντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (30%) ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.
 - Τό ἐφ' ἅπαξ καταβληθόμενον ὑπό τῶν Ἱερῶν Ναῶν ποσόν ὡς εἰσφορά, βάσει τοῦ ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένου ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν.
 - Πάσα προσφορά ἰδιωτῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κληρονομίες, κληροδοσίες καί τόκοι καταθέσεων.
 - Οἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν τῶν πιστῶν εἰς τήν κεντρικήν «Τράπεζαν τῆς Ἀγάπης».
 - Ποσοστόν πενήντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (50%) ἐκ δυσκοφίας, διενεργουμένης δύο φορές κατ' ἔτος, εἰς τοὺς Ἱεροῦς Ναοὺς διά τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Ἰδρύματος.
 - Ἐκ δυσκοφίας διενεργουμένης εἰς τοὺς Ἱεροῦς Ναοὺς εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτων ἀναγκῶν ἢ περιστατικῶν καί πρὸς ἐκπλήρωσιν συγκεκριμένου σκοποῦ φιλάνθρωπιας.
 - Ποσοστόν ἑβδομήντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (70%) ἐπί τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐτησίου «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης».
 - Πάν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς.
2. Οἱ πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διατίθενται διά τήν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, τῶν ἀναφερομένων εἰς τό ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'
ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Άρθρον 9
Διοίκησις

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου δύναται νά συσταθῆ παρ' ἐκάστη Ἐνορία, ἄνω τῶν πενήντα οἰκογενειῶν, Εἰδικόν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «Ἐνοριακόν Φιλοπτώχων Ταμείον» (Ε.Φ.Τ.), μέ ἔδραν τόν κεντρικόν Ναόν τῆς Ἐνορίας.

Άρθρον 10

Ἐκαστον Ἐνοριακόν Φιλοπτώχων Ταμεῖον, τό ὁποῖον στερεῖται ἰδίᾳ νομικῆς ὑποστάσεως, διοικεῖται ὑπό Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) ἀποτελουμένης ἐκ: α) τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, β) ἐνός Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὡς Ἀντιπροέδρου καί γ) τριῶν κυριῶν ἢ δεσποινίδων, διοριζομένων ὑπό τοῦ Μητροπολίτου κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐφημερίου. Ταμίαν καί

Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγει ἡ Δ.Ε. κατά τήν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

Άρθρον 11

Τά μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διορίζονται ἐπί τριετεί θτεία ὑπό τοῦ Μητροπολίτου, τούτου δυναμένου καί πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτῶν νά ἀντικαταστήσῃ τά μέλη, ἅτινα διά λόγους ἀπασχολήσεως ἢ ὑγείας ἢ ἄλλης τινός αἰτίας δέν δύναται νά προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Μετά τήν λήξιν τῆς τριετοῦς αὐτῶν θτείας, τά μέλη τῶν Ε.Φ.Τ. δύναται νά ἐπαναδιορίζωνται.

Άρθρον 12

Ἡ Διαχειριστική Ἐπιτροπή τῶν Ε.Φ.Τ. συνέρχεται τακτικῶς μέν ἅπαξ τοῦ μηνός καί ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτήν ὑποθέσεων, ἐκτάκτως δέ συγκαλεῖται ὅταν κληθεῖ ὑπό τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ ζητήσῃ τοῦτο τά δύο ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐάν παρίστανται τρία τουλάχιστον μέλη καί ἀποφασίζει διά σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δέ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Πάν ἔγγραφον τῆς Δ.Ε. ὑπογράφεται ὑπό τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 13
Πόροι τῶν Ε.Φ.Τ.

- Πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι:
- Αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ ἀπό τό κυτίον τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.
 - Αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ ἀπό τοὺς περιαγομένους εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν δίσκους τῆς πρώτης Κυριακῆς ἐκάστου μηνός.
 - Αἱ δωρεαὶ εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ὑπό τῶν πιστῶν, ὡς καί πάσης φύσεως ἐπιχορηγήσεις.
 - Τά εἰσπραττόμενα ποσά ἀπό φιλάνθρωπικὰς ἀγοράς ἢ ἄλλης ἐκδηλώσεως.
 - Ποσοστόν πενήντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (50%) ἐκ δυσκοφίας διενεργουμένης δύο φορές κατ' ἔτος εἰς τοὺς Ἱεροῦς Ναοὺς ὡς ἀνωτέρω.
 - Ποσοστόν τριάντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (30%) ἐπί τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐτησίου «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης».
 - Πάν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς.

Άρθρον 14

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

- Πρὸς περίθαλψιν καί ἐνίσχυσιν ἐνδεῶν τῆς Ἐνορίας διά παροχῆς εἰς αὐτοὺς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου βοηθήματος, εἰδῶν ἐνδύσεως, ἰατρικῆς περιθάλψεως, φαρμάκων κτλ.
- Δι' ἀγοράν βιβλίων, σχολικῶν εἰδῶν καί διά τήν παροχήν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους μαθητὰς τῆς Ἐνορίας.

γ) Δι' επισκέψεις εις φυλακισμένους καί διαβιούντας εις ευαγή ιδρύματα πρὸς ἐνίσχυσίν των.

δ) Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἓνα Ἱερὸν Ναὸν δὲν ὑφίστανται ἀνάγκαι καί δὲν χορηγοῦνται βοηθήματα, δύναται τὸ προῖόν των πόρων νά ἀποσταλῆ εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ἄρθρον 15
Διαχείρισις τῶν Ε.Φ.Τ.

Ἡ διαχείρισις τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐνεργεῖται διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἑξῆς:

α) Διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεων καί Πληρωμῶν, δεόντως ἠριθμημένων καί τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Φακέλιου διαφυλάξεως τιμολογίων, ἀποδείξεων καί λοιπῶν διαχειριστικῶν στοιχείων.

γ) Βιβλίου Πρακτικῶν, τεθεωρημένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Βιβλίου Κτηματολογίου.

ε) Βιβλίου κινήτων πραγμάτων.

στ) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν κυτίων καί ἐκ τῶν δίσκων θά καταμετρῶνται εἰς εἰδικὸν Πρακτικὸν Καταμετρήσεως, τὸ ὁποῖον θά ὑπογράφεται τουλάχιστον ὑπὸ δύο μελῶν τῆς Δ.Ε. Οἱ ἐκδιδόμενες ἀποδείξεις διὰ δωρεᾶς ἢ προαιρετικᾶς εἰσφορᾶς θά ὑπογράφωνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου.

1. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου ἐνδεοῦς ἐνορίτου πρέπει νά γίνεται τὸ ταχύτερον δυνατόν καί μετὰ μεγίστης προσοχῆς. Τὸν βαθμὸν ἀπορίας καί τὸ ἀναλογοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν ποσὸν ἐγκρίνει ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου ἐφημερίου. Τὴν πληρωμὴν καί τὴν εἰσπραξὶν ἐκάστου ποσοῦ ἐνεργεῖ ὁ Ταμίας, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου, ἐκδίδεται δέ σχετικὸν ἔνταγμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ἐξ αὐτῶν. Δι' ὁ,τιδήποτε εἰς εἶδος χορηγούμενον, ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

2. Ἐάν τὸ πρὸς ἐνίσχυσιν ποσὸν, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ τὸ Ἑνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) Εὐρώ, ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου τῆς Ἑνορίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ δικαιούχος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
«Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

ἄρθρον 16

1. Εἰς τὸ πλῆσιον λειτουργίας τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐντάσσεται καί ἡ λειτουργία τῆς κεντρικῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» καί ἀντιστοίχως εἰς τὸ πλῆσιον τῆς λειτουργίας τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐντάσσεται ἡ λειτουργία τῶν Ἑνοριακῶν «Τραπεζῶν τῆς Ἀγάπης», αἱ ὁποῖαι ὡς ἔσσοδα ἔχουν ἐκουσίας εἰσφορᾶς τῶν πιστῶν καί ὡς στόχον τὴν παροχὴν στίσεως εἰς ἄτομα τὰ ὁποῖα εἴτε ἔχουν

οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν νά σιτιστοῦν, εἴτε πραγματικὴν ἀδυναμίαν διὰ τὴν συντήρησίν των.

2. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀποδείξεων κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Ἡ ἐπιλογή τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα παρέχεται ἡ σίτισις καί ἡ ἐξόφλησις τῶν προμηθευομένων ἀγαθῶν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ σιτιστοῦ γίνεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 17
Γενικὴ Συνέλευσις καί Λογοδοσία

Ἄπαξ τοῦ ἔτους συγκαλεῖται κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου Γενικὴ Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καί τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων καί προγραμματισμός τῶν περαιτέρω δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσεται δέ σχετικὸν Πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καί ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

ἄρθρον 18
Προϋπολογισμός - Ἀπολογισμός

1. Ὁ Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων «Περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν - Ἀπολογισμῶν Ἱερῶν Ναῶν».

2. Ὁ Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καί ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ἄρθρον 19
Ἐλεγχος Ἐτήσιας Διαχειρίσεως

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτήσιας διαχειρίσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 163/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ἄρθρον 20
Περιουσία μετὰ τὴν διάλυσιν

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Γ.Φ.Τ. ἅπαντα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα αὐτοῦ περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών

καί Νιγρίτης καί διατίθενται πρὸς εκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

2. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ε.Φ.Τ. ἅπασα ἡ περιουσιακὴ κατάστασις αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ἄρθρον 21
Σφραγίς

Ἐκαστον Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον φέρει σφραγίδα μὲ τίτλο: «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ...» τὸ δὲ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡῶΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ», εἰς τὸ κέντρον δὲ αὐτῶν φέρουν παράστασιν τῆς «Παναγίας Πανοητρίας».

ἄρθρον 22

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 23

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 24
Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη, εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καί Νιγρίτης, κάθε δὲ μελλοντικὴ δαπάνη θὰ ἐγγράφεται εἰς τὸν οἰκεῖον προϋπολογισμόν.

ἄρθρον 25
Παραρτήματα

Διὰ τοῦ παρόντος προβλέπεται ἡ δημιουργία παραρτημάτων τοῦ Ἰδρύματος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καί Νιγρίτης διὰ τὰς ἀνάγκας ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, εἰς χώρους οἱ ὁποῖοι θὰ κριθοῦν κατὰ περίπτωσιν ἀναγκαῖοι.

Ἀθῆναι, 11 Δεκεμβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός λειτουργίας ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (Γ.Φ.Τ.) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), ὅπως τροποποιήθηκαν μὲ τὸ ἄρθρο 68 τοῦ ν. 4235/2014.

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7/3.12.2014 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 987/9.12.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου,

4. Τὴν ἀπὸ 21.12.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

5. Τὴν ἀπὸ 14.1.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Λειτουργίας

Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (Γ.Φ.Τ.)
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Φωκίδος φιλανθρωπικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλέγχον αὐτῆς.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἀντίληψις, προστασία καὶ ἀνακούφισις τῶν ἐνδεῶν καὶ ἀναξιοπαθούτων συν-

ανθρώπων, ἰδίᾳ κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ τῆς παροχῆς παντοειδοῦς ὑλικῆς ἢ οικονομικῆς βοθηείας. Εἰδικώτερον:

α) Ἡ οικονομικὴ συνδρομὴ καὶ ἡ περιθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, εἴτε ἡ παροχὴ ἀγαθῶν πρὸς αὐτοὺς.

β) Ἡ κάλυψις τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἀσθενῶν, παρεχομένης τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς ἐξωτερικόν, καὶ εἰς δημόσια Νοσοκομεῖα ἢ Κλινικάς.

γ) Ἡ ἔκτακτος καταβολὴ τελῶν ἠλεκτρισμοῦ, ὑδρεύσεως ἢ ἐνοικίου, εἰς ἀπόρους οἰκογενείας.

δ) Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων, ἀλλῆλα καὶ ἀριστούχων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν καὶ παιδιῶν πολυτέκνων.

ε) Ἡ ἐνίσχυσις φιλανθρωπικῶν καὶ εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα, ἤδη, ὑφίστανται ἢ πρόκειται νὰ συσταθῶν εἰς τὸ μέλλον εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Φωκίδος.

στ) Ἡ ἐνίσχυσις συλλόγων καὶ ἀτόμων, τὰ ὁποῖα πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (ἐνδεικτικῶς: σύλληγοι ἀτόμων μὲ κινητικὰ προβλήματα, σύλληγοι σχολειῶν, καρκινοπαθῶν, καρδιοαγγειοπαθῶν, νεφροπαθῶν, κωφῶν κ.τ.λ.).

ζ) Ἡ παροχὴ «γευμάτων ἢ συσσιτίου Ἀγάπης» εἰς ἀναξιοπαθοῦντας.

η) Ἡ καταβολὴ ἐξόδων διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὡς καὶ ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀποφυλακισομένων δι' ἐνδυσιν καὶ διὰ μεταβάσιν αὐτῶν εἰς τὸν τόπον κατοικίας των.

θ) Ἡ παντοειδῆς συνδρομὴ πηλγόντων ἐξ ἐκτάκτων φυσικῶν φαινομένων (πλημμυροπαθεῖς, σεισμόπηκτοι, κ.ἄ.).

Ἄρθρον 3

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Ἀμφισσα καὶ συγκεκριμένως τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος. Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος τούτου δύνανται νὰ ἰδρῶνται καὶ νὰ λειτουργοῦν εἰς ἐκάστην Ἑνορίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, ἐδρεύοντα καὶ στεγαζόμενα εἰς τοὺς οἰκείους Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

Ἄρθρον 4

1. Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (ἐφ' ἑξῆς Γ.Φ.Τ.) διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.), ἀποτελουμένου: α) Ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος, ὡς Προέδρου καὶ β) τεσσάρων (4) προσώπων Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, μετά των αναπληρωτών αυτών.

2. Τό Συμβούλιον του Ίδρύματος διορίζεται επί τριετεί θητεία. Παραιτούμενα ή έκλειποντα δι' οιονδήποτε λόγον μέλη του Δ.Σ., ως και μέλη τά όποία άπουσιάζουν άδικαιολογήτως επί τρείς (3) συνεχείς συνεδριάσεις του Δ.Σ. ή παραβαίνουν τό καθήκον έχεμυθείας και τής αρχής προστασίας προσωπικών δεδομένων των εύρισκομένων εις ένδειαν, νόσον ή πενίαν κ.ά., αντικαθίστανται υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

3. Εισηγήσει του Προέδρου και έγκρίσει του Δ.Σ., δύναται νά αντικαθίσταται μέλος αυτού και πρό τής λήξεως τής θητείας του, έφ' όσον συντρέχουν λόγοι σοβαροί ως άνωτέρω. Ώσαύτως, τά μέλη του Δ.Σ. δύνανται νά έπαυαδιορισθοϋν.

Άρθρον 5

1. Καθήκοντα Άντιπροέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου αναλαμβάνει Κληρικός εκ των Μελών του Δ.Σ. ό όριζόμενος υπό του Σεβ. Μητροπολίτου και καθήκοντα Γραμματέως - Λογιστού ό όριζόμενος υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύπάλληλος τής Ίερής Μητροπόλεως ή εις εκ των μελών του Δ.Σ.

2. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει προσκλήσει του Προέδρου ή αιτήσει τριών (3) τουλάχιστον μελών αυτού, αναγραφόντων εν τή αιτήσει των τό θέμα συγκλήσεως.

3. Αι άποφάσεις του Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν και εν περιπτώσει ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψηφος του Προέδρου.

Άρθρον 6

Τό Δ.Σ. του Ίδρύματος άποφασίζει περί παντός θέματος άφορώντος εις τήν όργάνωσιν και λειτουργίαν αυτού και των παραρτημάτων του. Ειδικώτερον:

α) Άσκει διά του Προέδρου αυτού τήν έποπτείαν επί τής καθόλου λειτουργίας του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου και των κατά Ένορίας παραρτημάτων αυτού.

β) Άναθέτει τόν έλεγχον των παραρτημάτων εις επί τούτω όριζόμενα πρόσωπα.

γ) Μελετά και άποφασίζει περί των ληπτέων μέτρων διά τήν υλικήν ένίσχυσιν και ευόδωσιν των σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Καταρτίζει και ψηφίζει τόν έτήσιον προϋπολογισμόν και άπολογισμόν του Γ.Φ.Τ. και των παραρτημάτων αυτού, τούς όποιους υποβάλλει προς έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

Άρθρον 7

1. Ό εκάστοτε Μητροπολίτης Φωκίδος, ως Πρόεδρος του Ίδρύματος, έχει τήν άνωτάτην κανονικήν και διοικητικήν έποπτείαν του Ίδρύματος. Είναι αρμόδιος νά άποφασίζει περί πάσης υποθέσεως άφορώσης εις τήν όργάνωσιν και λειτουργίαν του Γενικού και των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, πλήν των περιπτώσεων, περί των όποιων όρίζει άλλως ό νόμος ή ό παρών Κανονισμός.

2. Ό Πρόεδρος ή ό αναπληρωτής αυτού έκπροσωπεί τό Ίδρυμα και τά παραρτήματα αυτού ένώπιον πάσης δικαστικής, διοικητικής ή εκκλησιαστικής Άρχής, και συμβάλλεται εκ όνόματος αυτών.

3. Ούτος ή, έντολή αυτού, ό Άντιπρόεδρος ή ό Γραμματέυσ του Δ.Σ., καθορίζει τās έργασίας του Δ.Σ. του Ίδρύματος, καταρτίζει τήν Έμπερσιάν Διάταξιν των θεμάτων και υπογράφει τήν εν γένει άλληλογραφίαν αυτού.

4. Τόν Πρόεδρον, άπόντα ή κωλυόμενον, αναπληροΐ ό Άντιπρόεδρος του Ίδρύματος, έξουσιοδοτούμενος έγγράφως εκάστοτε επί τούτω.

Άρθρον 8

1. Ό Ταμίας εισπράττει τά πάσης φύσεως έσοδα του Ίδρύματος και ενεργεί όμοίως τās πληρωμάς, συμφώνως προς τās άποφάσεις του Δ.Σ. και κατόπιν έντολής του Σεβ. Προέδρου ή του αναπληρωτού αυτού. Καταθέτει εις τραπεζικόν λογαριασμόν, άνελληπώς, τās ενεργουμένης εισπράξεις, κρατών εις χείρας αυτού μέχρι του ποσού των 1.000,00 € διά τήν κάλυψιν των τρεχουσών άναγκών του Ίδρύματος.

2. Ό Λογιστής εκδίδει, έντολή του Σεβασμιωτάτου Προέδρου, τά Γραμμάτια Εισπράξεως και τά Έντάλματα πληρωμών, καταχωρών ταύτα εις τό οικείον Βιβλίον Ταμείου.

3. Τά έσοδα και έξοδα προσδιορίζονται εκ του καταρτισθέντος έτήσιου Προϋπολογισμού και Άπολογισμού και υποβάλλονται προς έλεγχον εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον.

Άρθρον 9

1. Καθήκοντα Γραμματέως του Ίδρύματος ανατίθενται εις τόν Γραμματέα - Λογιστήν, όστις τηρεί τά Πρακτικά των Συνεδριάσεων αυτού, διεξάγει τήν άλληλογραφίαν και φυλάσσει τό Άρχείο και τήν σφραγίδα του Ίδρύματος.

2. Ό Γραμματέυσ τηρεί τό Άρχείο του Ίδρύματος, τό όποιον άποτελείται από τά ως κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον Πράξεων Διοικητικού Συμβουλίου

β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου Εισερχομένων και Έξερχομένων Έγγράφων

γ) Βιβλίον Ταμείου και Γενικού Καθολικού

δ) Βιβλίον κινητής και άκινήτου περιουσίας

ε) Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάλματα πληρωμών.

3. Η σφραγίς του Ίδρύματος είναι στρογγύλη φέρουσα εις τό μέσον αυτής τό μονόγραμμα Χ Ρ εις σύμπληγμα και περίξ αυτού κυκλικώς θά αναγράφεται ό τίτλος του Ίδρύματος ως εξής. Εις μέν τόν έξωτερικόν κύκλον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΩΚΙΔΟΣ», εις δε τόν έσωτερικόν κύκλον: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», αι δε διαστάσεις αυτής θά είναι 4Χ4 εκατοστά.

Άρθρον 10

1. Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Η έτησια αναγραφή εις τούς προϋπολογισμούς των Ένοριακών Ίερών Ναών, των Ίερών Προσκυνημάτων και των Ίερών Μονών, εισφοράς, υπέρ του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

β) Ποσοστόν δέκα επί τοις εκατό (10%) εκ των μηνιαίων εισπράξεων των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, παραρτημάτων του Ίδρύματος.

γ) Ποσοστόν 50% εκ των εισπράξεων του Έτησιου Έράνου της Αγάπης.

δ) Προαιρετικά προσφοραί, δωρεαί και τυχόν κληροδοσίαί Φυσικών και Νομικών Προσώπων του Δημοσίου, ως και των Ύπουργείων, των Δήμων και της Περιφέρειας.

ε) Τό προϊόν εκ περιφοράς Δίσκου εις τούς Ίερούς Ναούς της Ίερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, δυνάμει Έγκυκλίου αὐτῆς.

στ) Οἱ τυχόν τόκοι εκ καταθέσεων, ως και πάσα πρόσδος ἀποβλήπουσα εις τόν σκοπόν του Ίδρύματος, μή κατονομαζομένη ρητῶς εις τόν παρόντα Κανονισμόν, ἀλλῆ συνάδουσα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἤθει.

2. Οἱ πόροι του Ίδρύματος διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκπλήρωσιν του διὰ του παρόντος τασσομένου σκοποῦ του Ίδρύματος, ως και διὰ τήν μισθοδοσίαν τυχόν ἀπαιτηθησομένου προσωπικοῦ διὰ τήν ἐκπλήρωσιν των σκοπῶν αὐτοῦ, και δὴ ἐλλείψει ἐθελοτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΦΙΛΟΠΤΩΧΑ ΤΑΜΕΙΑ

Άρθρον 11

Πρὸς καλυτέραν ἐκπλήρωσιν των σκοπῶν του Ίδρύματος, συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ένορία της Ίερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος παράρτημα του Γ.Φ.Τ. ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ένοριακόν Φιλοπτώχων Ταμείον (Ε.Φ.Τ.)».

Άρθρον 12

α) Τά Ε.Φ.Τ. ὑπάγονται εις τό Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμείον (Γ.Φ.Τ.). Ἐκαστον Ε.Φ.Τ. διοικεῖται ὑπό πενταμελοῦς Διοικουσης Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.), διοριζομένης ἀνά τριετίαν και ἀποτελουμένης ἐξ ἐνός Ἐφημερίου, ως Προέδρου, ἐνός (1) μέλους του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου του Ένοριακοῦ Ίεροῦ Ναοῦ, ως συνδέσμου, και τριῶν (3) κυριῶν κατοίκων της Ένορίας.

β) Τόν Ἐφημέριον - Πρόεδρον του Ε.Φ.Τ. και τά λοιπά μέλη της Δ.Ε., διορίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης (μέ τήν ιδιότητα του Προέδρου του Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου), μετά των ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τόν δέ Ἐκκλησιαστικόν Σύμβουλον μετά του ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ προτείνει ὁ Πρόεδρος του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἐκάστης Ένορίας και διορίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης.

γ) Ὁ Πρόεδρος και τά μέλη του Ε.Φ.Τ. δύνανται νά ἀντικατασταθοῦν και πρὸ της λήξεως της θτείας των, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἀποχρῶντες πρὸς τοῦτο λόγοι. Μέλη της Δ.Ε. του Ε.Φ.Τ., τά ὁποία μετοικοῦν ἢ ἀπουσιάζουν ἀδικαιολογήτως ἐκ των ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐπί δίμηνον, θεωροῦνται αὐτοδικαίως παραιτηθέντα.

Άρθρον 13

1. Η Δ.Ε. του Ε.Φ.Τ. συνεδριάζει προσκλήσει του Ἐφημερίου - Προέδρου ἢ προτάσει δύο (2) τουλάχιστον ἐκ των μελῶν αὐτῆς και εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται ὁ Πρόεδρος και δύο (2) μέλη αὐτῆς.

2. Η Δ.Ε. του Ε.Φ.Τ. κατά τήν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς ἐκλέγει Ταμίαν και Γραμματέα.

Άρθρον 14

1. Πόροι των Ένοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων (Ε.Φ.Τ.) είναι οἱ κάτωθι:

α) Αἱ εισπράξεις ἐξ ἐιδικοῦ κυτίου, τοποθετουμένου εις ἕκαστον Ένοριακόν Ίερόν Ναόν, μέ σχετικὴν ἐπιγραφὴν, ως και αἱ τοιαῦται ἐκ περιφοράς ἐκτάκτων ἢ τακτικῶν δισκοφοριῶν κατά τὰς ἐορτάς και ἄλλας εὐκαιρίας, τῇ ἐγκρίσει του Σεβ. Μητροπολίτου εις ἐκάστην περίπτωσιν

β) Αἱ προαιρετικά προσφοραί, δωρεαί και τυχόν κληροδοσίαί των πιστῶν

γ) Αἱ εισπράξεις ἐκ ποσοστοῦ 50% ἐκ του Έράνου Αγάπης

δ) Αἱ ἐπιχορηγήσεις του Δημοσίου, Δήμων ἢ Ὀργανισμῶν ἢ Συλλόγων και πάσα ἔτερα προσφορά ἀποβλήπουσα εις τόν σκοπόν των, μή κατονομαζομένη εις τόν παρόντα Κανονισμόν, ἀλλῆ συνάδουσα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἤθει.

ε) Τόκοι ἐκ καταθέσεων

2. Οἱ πόροι των Ε.Φ.Τ. διατίθενται πρὸς ἀνακούφισιν των ἐνδεῶν και ἀναξιοπαθούτων Ένοριτῶν ἐκάστου τούτων και δὴ:

α) Ὡς τακτικόν ἢ ἔκτακτον οικονομικόν βοήθημα εις χρῆμα ἢ εις εἶδη ρουχισμοῦ και ἱματισμοῦ

β) Δι' ἰατρικὴν, φαρμακευτικὴν ἢ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν και δι' εἰσαγωγὴν εις διάφορα Ίδρύματα

γ) Δι' ἐνίσχυσιν των φιλανθρωπικῶν σκοπῶν της Ίερᾶς Μητροπόλεως

δ) Δι' ὑποτροφίας και σπουδαστικά ἐπιδόματα, και

ε) Διὰ πάντα ἕτερον φιλανθρωπικόν σκοπόν, μή κατονομαζόμενον ἐν τῷ παρόντι.

Άρθρον 15

1. Αἱ πάσης φύσεως εισπράξεις εισάγονται εις τό Ταμείον του Ε.Φ.Τ. διὰ της ἐκδόσεως Γραμματίου Εισπράξεως, ὑπογραφομένου πάντοτε ὑπό του προσφέροντος, του Προέδρου της Δ.Ε. και του Ταμίου του Ε.Φ.Τ. και θεωρουμένου ὑπό της Ίερᾶς Μητροπόλεως.

2. Τοῦτο γίνεται και προκειμένου περὶ των εισπράξεων ἐκ δίσκων, κυτίων κ.λπ., αἵτινες καταμετροῦνται ἐπί παρουσία του Προέδρου και τουλάχιστον τριῶν (3) ἐκ των

μελών της Δ.Ε., άπαντα δέ καταχωρούνται εις τό βιβλίον Ταμείου. Πέραν του Βιβλίου Ταμείου, δέον νά υπάρχουν καί τά κάτωθι άπαραίτητα διαχειριστικά βιβλία: Βιβλίον Πράξεων Δ.Ε. καί Πρωτόκολλων Άλληλογραφίας. Τόσον τά Γραμμάτια εισπράξεων, όσον καί τά Έντάλματα Πληρωμών καί τά διαχειριστικά βιβλία δέον όπως έχουν τήν θεώρησιν καί σφράγισιν της Ίερās Μητροπόλεως.

Άρθρον 16

Μερίμνη εκάστου Ε.Φ.Τ. συντάσσεται κατάλογος τών άπόρων της Ένορίας, προστατευομένων τών προσωπικών δεδομένων εκάστου.

Άρθρον 17

Αί πάσης φύσεως δαπάναι τών Ε.Φ.Τ. ενεργοούνται κατόπιν άποφάσεως της οικείας Διοικούσης Έπιτροπής καί δι' εκδόσεως Έντάλματος πληρωμής. Εις χείρας του Ταμείου δέν επιτρέπεται νά ύπάρχη ποσόν πέραν τών 300,00 € διά τās τρεχούσας ανάγκας.

Άρθρον 18

Έκάστη Διοικούσα Έπιτροπή τών Ε.Φ.Τ. συντάσσει καθ' εκαστον έτος τόν ετήσιον προϋπολογισμόν καί άπολογισμόν αυτού. Υποβάλλει δέ τούτους, εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου του μηνός Ιανουαρίου εκάστου έτους, εις τό Δ.Σ. του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου προς έγκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 19

1. Κατά μήνα Μάρτιον εκάστου ήμερολογιακού έτους καί εις τόπον εκάστοτε καθοριζόμενον συγκαλείται ή Γενική Συνέλευσις του Ίδρύματος, εις τήν όποίαν μετέχουν τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου καί οί Πρόεδροι μετά τών μελών τών Διοικουσών Έπιτροπών τών Ε.Φ.Τ.

2. Άπαρτία της Γενικής Συνελεύσεως λογίζεται όταν παρίσταται τό ήμισυ πλέον ενός τών μελών. Εις περίπτωση μή ύπάρξεως άπαρτίας ή Γενική Συνέλευσις επαναλαμβάνεται μετά τρεις (3) ήμέρας εις τόν αυτόν τόπον, άνευ έτέρας προσκλήσεως, θεωρουμένης άπαρτίας όσωνδήποτε παρόντων μελών.

3. Τήν Ήμερησίαν Διάταξιν τών θεμάτων της Γενικής Συνελεύσεως καταρτίζει ό Σεβασμιώτατος Πρόεδρος. Εις αυτήν συμπεριλαμβάνεται εκθεσις τών πεπραγμένων του Δ.Σ. του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου περί του συνόλου φιλανθρωπικού έργου του τε Γενικού καί τών Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων.

Άρθρον 20

1. Τό Ίδρυμα καταργείται δι' Έγκρίσεως καί Άποφάσεως της Δ.Ι.Σ., επί σχετικής προτάσεως - άποφάσεως του οικείου Μητροπολίτου. Τυχόν άπόφασιν του Δ.Σ. διά κατάργησιν του Ίδρύματος δύναται νά ύποκαταστήσιν τήν πρότασιν - άπόφασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, έφ' όσον λαμβάνεται προεδρεύοντος του Μητροπολίτου, καί μέ θετικήν ύπέρ της διαλύσεως ψήφον αυτού. Ή άπόφασιν της Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως καί διά του Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Εις περίπτωση καταργήσεως του Ίδρύματος άπασα ή κινητή καί άκίνητος περιουσία αυτού άνήκει αυτοδικαίως εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Φωκίδος, διά νά χρησιμοποιηθή διά παρεμφερείς φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Άρθρον 21

Ό Κανονισμός λειτουργίας του Ίδρύματος τροποποιείται δι' Άποφάσεως της Δ.Ι.Σ. επί της σχετικής προτάσεως - άποφάσεως του οικείου Μητροπολίτου. Τυχόν άπόφασιν του Δ.Σ. του Ίδρύματος δύναται νά ύποκαταστήσιν τήν πρότασιν - άπόφασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, έφ' όσον λαμβάνεται προεδρεύοντος του Μητροπολίτου, καί μέ θετικήν ύπέρ της τροποποιήσεως ψήφον αυτού. Ή Άπόφασιν της Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως καί διά του Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 22

Πάν θέμα άνακϋπτον κατά τήν έφαρμογήν του παρόντος Κανονισμού καί μή ρητώς προβλεπόμενον ύπ' αυτού, ρυθμίζεται δι' άποφάσεως του Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

Άρθρον 23

Ή ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως καί εις τό Έπίσημον Δελτίον της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 24

Έκ της δημοσιεύσεως του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ίερās Μητροπόλεως Φωκίδος, κάθε δέ μελλοντική δαπάνη θά έγγράφεται εις τόν οικείον προϋπολογισμόν.

Άθήναι, 14 Ιανουαρίου 2015

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Ό Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Στέγη Φροντίδας Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων “Ὁ Ἅγιος Συμεών”» τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), ὅπως τροποποιήθηκαν μέ τό ἄρθρο 68 τοῦ ν. 4235/2014.

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τούς Ἱεροῦς Κανόνας καί τούς νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 6/8.1.2015 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 7/8.1.2015 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

4. Τήν ἀπό 8.1.2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

5. Τήν ἀπό 14.1.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

Τήν σύστασιν καί λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Στέγη Φροντίδας Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν “Ὁ Ἅγιος Συμεών”», τό ὁποῖον θά λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός

Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:

«Στέγη Φροντίδας Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ

Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων

τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

“Ὁ Ἅγιος Συμεών”

Ἄρθρον 1

Σύσταση

Στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί στήν ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων συστήνεται Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα, κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977), ὑπό τήν ἐπωνυμία «Στέγη Φροντίδας Ἡλικιωμένων Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος

Βριλησίων τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν “Ὁ Ἅγιος Συμεών” τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς αὐτοτελής Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων, ἰδίας διαχείρισις καί μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, θά διέπεται δέ ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ὁ Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων.

Τό Ἰδρυμα ἔχει κυκλική σφραγίδα φέρουσα στό κέντρο παράσταση τοῦ Ἁγίου Συμεών καί περίξ τίς λέξεις «ΣΤΕΓΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΡΙΛΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ - Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

Ἄρθρον 2

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχή πάσης φύσεως ὀργανωμένης περιθάλψεως καί φροντίδας σέ ἀναξιοπαθοῦντες ἠλικιωμένους καί τῶν δύο φύλων, ἄνω τῶν 70 ἐτῶν, πού κατά προτεραιότητα κατοικοῦν ἢ διαμένουν στήν περιφέρεια τῆς ἐνορίας Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων καί ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δυνατότητα σέ περιφέρειες ἄλλων ἐνοριῶν, ὀλικῶς ἢ μερικῶς αὐτοεξυπηρετούμενους ἢ καί κατάκοιτους, καθὼς ἐπίσης καί σέ πάσχοντες ἀπό ἀνίατα νοσήματα τά ὁποῖα ὅμως δέν δυσχεραίνουν τήν διαβίωση τῶν ὑπολοίπων περιθαλημένων.

Ἄρθρον 3

Ὁργάνωση- Διοίκηση

1. Τό Ἰδρυμα τελεῖ ὑπό τήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί διοικεῖται ἀπό πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.), πού ἀπαρτίζεται ἀπό:

α) Τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ὡς Πρόεδρο, ὅπως ὀρίζεται ἀπό τό ἄρθρο 59 παρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναπληρωμένου σέ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἀπό τόν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Βριλησίων καί

β) τά ὑπόλοιπα 4 μέλη τοῦ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, δύναται νά ἀνανεωθεῖ καί τό ἀξίωμά τους εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

2. Τό Δ.Σ. κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του ἐπιλέγει με- ταξύ τῶν μελῶν του τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία.

3. Τό Δ.Σ. συνέρχεται τακτικά κάθε μήνα καί ἐκτάκτως ὅταν κριθεῖ αὐτό ἀναγκαῖο ἀπό τόν Πρόεδρο ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία (3) τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ.

4. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στά ὁποῖα καταχωρίζονται ὅλες οἱ ἀποφάσεις, καθώς καί ἡ γνώμη τῶν μειοψηφουσάντων μελῶν. Τά πρακτικά ἀναγι- γνώσκονται κατά τήν ἐπομένη Συνεδρία τοῦ Δ.Σ. καί ὑπογράφονται ἀπ' ὅλα τά μέλη.

5. Γιά κάθε θέμα πού δέν προβλέπεται στόν παρόντα Κανονισμό ἀποφασίζει τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἡ ἀπόφα- ση ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκριση στό Ἐκκλησιαστικό Συμ- βούλιο καί κοινοποιεῖται στόν Μακαριώτατο Ἀρχι- επισκοπο. Ἡ ἔγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου δέν ἀπαιτεῖται ἐκτός ἐάν ὁ νόμος τό ὀρίζει.

ἄρθρον 4

Καθήκοντα Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τό Δ.Σ. διοικεῖ τό Ἰδρυμα καί φροντίζει γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του. Διαχειρίζεται τίς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἐγκρίνει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό καί ἀπολογι- σμό ἐσόδων καί ἐξόδων, τοῦς ὁποῖους ὑποβάλλει γιά ἔγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί ἀποφασίζει γιά κάθε δαπάνη τῆς Στέγης Φροντίδας Ἡλικιωμένων.

2. Προσλαμβάνει μέ σύμβαση Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καί ἀπολύει τό προσωπικό τῆς Στέγης Φροντίδας Ἡλικιω- μένων, ἀποφασίζει δέ τήν καταβολή ἐφ' ἅπαξ ἀμοιβῆς γιά τήν παροχή ὑπηρεσιῶν στό Ἰδρυμα καί ἐπιλέγει τοῦς ἐθελοντές αὐτοῦ.

3. Προσλαμβάνει Συμβούλους ἐπί ἰατρικῶν, νομικῶν, οικονομικῶν καί ἄλλων θεμάτων καί ἀποφασίζει γιά κά- θε θέμα πού δέν προβλέπεται ἀπό τόν παρόντα Κανονι- σμό, πάντοτε δέ μέ τήν ἔγκριση τῶν Πράξεων του ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

4. Μεριμᾷ γιά τήν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καί τήν ἐπαύξηση αὐτῶν, καθώς καί γιά τήν εὐρυθμῆ, ὁμα- λή, ἀπρόσκοπτη καί ἀποτελεσματική λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

5. Συντάσσει τόν Ἐσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας τῆς Στέγης Φροντίδας Ἡλικιωμένων, πού ἐγκρίνεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τό Ἰδρυμα ἐνώ- πιον κάθε Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καί σέ ὅλες τίς σχέσεις μέ ἄλλα ἰδρύματα, ὀργανισμούς, νομικά καί φυσικά πρόσωπα.

Δύναται δέ νά ἐκχωρεῖ τό δικαίωμα αὐτό κατά περι- πτωση σέ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γεγονός πού αὐτοδικαίως θά συμβαίνει καί στίς περι- ριπτώσεις πού ἀναπληρώνεται στά καθήκοντά του ἀπό τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του.

2. Προσκαλεῖ τό Δ.Σ. σέ τακτικές καί ἔκτακτες συνε- δριάσεις.

3. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας καί ὑπογράφει τή σχετική ἀλληλογραφία.

4. Μεριμᾷ γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ πα- ρόντος κανονισμοῦ καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

1. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύ- ματος.

2. Συντάσσει τό πρακτικό τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καί φυλάσσει τό βιβλίον τῶν πρακτικῶν.

3. Τηρεῖ τό βιβλίον Μητρώου τῶν τροφίμων, τό ἀρχειο τοῦ Ἰδρύματος καί φυλάσσει τή σφραγίδα.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ Ταμία

1. Ὁ ταμίας εἰσπράττει τά ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καί ἐκδίδει Γραμμάτιο εἰσπράξεως ὑπογραφόμενο ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία.

2. Γιά κάθε εἰσφορά σέ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παρα- λαβῆς καί γίνεται καταχώρηση στά οἰκεία βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐνεργεῖ τίς πληρωμές, ἀφοῦ ἐκδοθεῖ τό χρηματικό ἔνταγμα πληρωμῆς, τό ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρό- εδρο καί τόν Ταμία.

4. Τηρεῖ τό βιβλίον τοῦ Ταμείου, στό ὁποῖο καταχωρίζο- νται τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τά ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατά τήν χρονική διάρκεια ἐκάστης οικονομικῆς χρήσε- ως.

5. Τηρεῖ τά διαχειριστικά βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, τά ὁποῖα φυλάσσει καθώς καί τά παραστατικά στοιχεῖα τῶν εἰσπράξεων καί τῶν πληρωμῶν.

6. Συντάσσει τόν προϋπολογισμό καί τόν ἀπολογισμό, τοῦς ὁποῖους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ψήφιση στό Δ.Σ. καί στή συνέχεια στό οἰκείο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

7. Τά διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καί Πλη- ρωμῶν φέρουν τή θεώρηση τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 8

Προσωπικό

τῆς Στέγης Φροντίδας Ἡλικιωμένων

1. Τό προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σέ τακτι- κό (ἀμειβόμενο) καί ἐθελοντικό (μὴ ἀμειβόμενο). Ὁ ἀριθμός τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ τακτικοῦ προσω- πικοῦ καθορίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὥστε νά καλύ- πτονται πλήρως οἱ ἀνάγκες λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

2. Γιά τήν εὐρυθμῆ, ὁμαλή καί ἀποτελεσματική λει- τουργία τῆς Στέγης Φροντίδας Ἡλικιωμένων προσλαμ- βάνεται Διευθυντής ἢ Διευθύντρια πού νά διαθέτει τ' ἀπαραίτητα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα ὁ ὁποῖος/ἡ

όποια έχει την ευθύνη λειτουργίας του Ίδρυματος, έγκρινει την εισαγωγή ή την αποβολή των περιθαλπομένων, παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς την σύννομη, εύρυθμη και αποδοτική λειτουργία του Ίδρυματος και λαμβάνει προς τούτο τα ένδεικνυόμενα μέτρα.

3. Στο Ίδρυμα προσλαμβάνεται ιατρός (έθελοντής ή έμμισθος), ο οποίος επισκέπτεται και παρακολουθεί τους τροφίμους τακτικώς ή έκτακτως σε επείγοντα περιστατικά, αποφασίζει για την φαρμακευτική τους αγωγή, για την διατροφή τους και συστήνει την νοσοκομειακή περίθαλψη.

4. Τό Δ.Σ. δύναται με απόφασή του να προσλάβει βοηθητικό ιατρικό προσωπικό και άλλων ειδικοτήτων, (έθελοντές ή έμμισθους) όπως φυσικοθεραπευτές, εργασιοθεραπευτές, οι οποίοι υποβοηθούν στην άνετοτερη διαβίωση των περιθαλπομένων.

5. Προσλαμβάνεται επίσης με απόφαση του Δ.Σ. το λοιπό αναγκαίο νοσηλευτικό και βοηθητικό Προσωπικό που συμβάλλει στην αποδοτική λειτουργία του Ίδρυματος και τελεί υπό τις υγειονομικές διατάξεις.

6. Οι αποδοχές του προσωπικού του Ίδρυματος καθορίζονται ελεύθερα με συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και εργοδότη, δέν μπορούν όμως να είναι κατώτερες του ελάχιστου ήμερομισθίου που προβλέπεται από τις ισχύουσες κάθε φορά συλλογικές συμβάσεις του Υπουργείου Έργασίας.

7. Λαμβανομένου υπ' όψη του Έκκλησιαστικού χαρακτήρα του Ίδρυματος ελέγχεται ή λειτουργία της συμπεριφοράς του προσωπικού του Ίδρυματος, ή οποία πρέπει να είναι κόσμια, εύπρεπής και με ιδιαίτερα περισεύματα αγάπης, επίεικείας και υπομονής.

Άρθρον 9

Καθήκοντα Διευθυντού

1. Ο Διευθυντής του Ίδρυματος εκτελεί πάσας τās έντολής του Δ.Σ. και είναι υπεύθυνος διά την καλή λειτουργία του Ίδρυματος.

2. Ο Διευθυντής εισηγείται άνευ ψήφου θέματα του Δ.Σ., παρεκτός και εάν είναι παράλληλα μέλος του Δ.Σ., όποτε έχει δικαίωμα ψήφου. Τηρεί τό μητρώον τών περιθαλπομένων, τό μητρώον προσωπικού, τό αρχείον του Ίδρυματος και συντάσσει την έτήσια Έκθεση πεπραγμένων του Ίδρυματος.

3. Καθορίζει τό Πρόγραμμα έργασίας του Προσωπικού και παρακολουθεί την καλή εκτέλεση αυτού.

4. Έλέγχει τις παραβάσεις τών καθηκόντων τών εργαζομένων και επιβάλλει την ποινή της προφορικής ή έγγραφου επιπλήξεως. Βαρύτερα παραπτώματα αναφέρει στον Πρόεδρο του Δ.Σ. διά τά περαιτέρω.

Άρθρον 10

Εισαγωγή και Έγγραφη τροφίμων

1. Στο Ίδρυμα εισάγονται, κατόπιν αιτήσεώς τους, ήλικωμένα άτομα, έγκαταλελειμμένα ή άπροστάτευτα, αυτοεξυπηρετούμενα ή μή δυνάμενα να αυτοεξυπηρετηθούν, άρρενα ή θήλεα, άποδεδειγμένα άναξιοπαθούντα ή έγκαταλελειμμένα, άνω τών 70, τά όποια χρήζουν φρο-

ντίδας και συμπαραστάσεως, την όποια άδυνατούν να την προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, ύστερα από πιστοποίηση της καταστάσεώς τους.

2. Οι υποψήφιοι προς εισαγωγήν τρόφιμοι, δέν πρέπει να πάσχουν από άνιατο ή μεταδοτικό νόσημα ή από ψυχικές παθήσεις. Η εισαγωγή στο Ίδρυμα πραγματοποιείται με απόφαση του Δ.Σ. και σχετικής έγκρίσεως της αιτήσεως του ενδιαφερομένου, κατόπιν αιτιολογημένης εισηγήσεως του Διευθυντού, ο όποιος συγκεντρώνει και όλα τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Δικαιολογητικά εισαγωγής είναι:

α) Αίτηση εισαγωγής υπογεγραμμένη από τόν ίδιο τόν ενδιαφερόμενο ή σε περίπτωση άδυναμίας του, ή όποια πιστοποιείται ιατρικά, από τόν πλησιέστερο συγγενή αυτού ή, σε περίπτωση μή υπάρξεως συγγενών, από την κοινωνική λειτουργό της Κοινωνικής Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ενός εκ τών πλησιεστέρων συγγενών του αιτούντος με Ύπεύθυνη Δήλωση του Ν. 1599/1986, όπως ισχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικό υγείας από δημόσιο νοσοκομείο ότι δέν πάσχει από μολυσματικό, μεταδοτικό ή ψυχικό νόσημα.

δ) Πιστοποιητικό γεννήσεως ή έπικυρωμένη φωτοτυπία της ταυτότητάς του.

ε) Σύντομο βιογραφικό σημείωμα της οικογενειακής καταστάσεως του ενδιαφερομένου, καθώς και της οικονομικής του καταστάσεως, με Ύπεύθυνη Δήλωση και αντίγραφο τών φορολογικών δηλώσεων τών τελευταίων τριών έτών.

στ) Ιατρικό ιστορικό από τόν προσωπικό ιατρό του αιτούντος, στο όποιο θά παρέχονται πληροφορίες για την κατάσταση της υγείας του, τών φαρμάκων που λαμβάνει και όποιες άλλες άπαραίτητες, κατά την κρίση του, πληροφορίες και θά βεβαιώνεται ότι ο αιτών δέν πάσχει από ψυχοκινητικές διεγέρσεις, καθιστάμενος άνήσυχος και άκατάλληλος για συμβίωση.

ζ) Ύπεύθυνη Δήλωση του υποψηφίου περι άποδοχής συνεισφοράς ποσοστού της συντάξεώς του ή μέρους τών εισοδημάτων του ή ακινήτου περιουσίας του προς τό Ίδρυμα, στην περίπτωση που ο τρόφιμος έχει τή δυνατότητα αυτή. Τό ποσό της συνεισφοράς καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ., κατά την έγκριση της αιτήσεώς του και άφου συνεκτιμηθούν όλα τά προσωπικά στοιχεία του αιτούντος.

η) Όλα τά προαναφερθέντα έγγραφα φυλάσσονται άπόρρητα στο φάκελο του τροφίμου, με άπόλυτη ευθύνη του Διευθυντού και χρησιμοποιούνται αυστηρά για τις άνάγκες του Ίδρυματος.

Άρθρον 11

Περιουσία - Πόροι

Πόροι του Ίδρυματος είναι:

1. Η έτήσια έπιχορήγηση του Ίερού Ναού.

2. Τά νοσήλεια από τά Άσφαλιστικά Ταμεία και Όργανισμούς, στα όποια οι τρόφιμοι του Ίδρυματος είναι άσφαλισμένοι.

3. Οι δωρεές, κληροδοσίες ή κληρονομίες υπέρ του Ίδρύματος.

4. Οι συντάξεις των περιθαληπομένων.

5. Οι έπιχορηγήσεις από την Περιφερειακή ή την Τοπική Αυτοδιοίκηση, Όργανισμών και άλλα νομικά πρόσωπα Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου και άλλες εισφορές φυσικών ή νομικών προσώπων.

6. Οι τόκοι εκ των καταθέσεων του Ίδρύματος.

7. Κάθε έσοδο προερχόμενο από νόμιμη πηγή.

8. Όλα τα άνωτέρω έσοδα κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό στο όνομα του άνωτέρω έκκλησιαστικού Ίδρύματος.

9. Ο Πρόεδρος υπογράφει τα σχετικά έγγραφα για ανάληψη χρημάτων, τίς εκδιδόμενες τραπεζικές έπιταγές κ.τ.λ.

Άρθρον 12

Τηρούμενα βιβλία

Τό Ίδρυμα έχει άυτοτελή διαχείριση, τηρεί δέ τα εξής βιβλία θεωρημένα από την Ίερά Αρχιεπισκοπή Άθηνών.

- α) Βιβλίο Ταμείου έσόδων και εξόδων
 - β) Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεως
 - γ) Διπλότυπα Έντάλματα πληρωμών
 - δ) Βιβλίων Άφιερωμάτων-Τιμαλφών
 - ε) Βιβλίων Κτηματολογίου
 - στ) Βιβλίων Πρακτικών Συνεδριάσεων του Δ.Σ.
 - ζ) Βιβλίο Πρωτοκόλλων εισερχομένων και έξερχομένων έγγραφων
 - η) Βιβλίο Μητρώου περιθαληπομένων, στο οποίο θα περιέχονται τα παρακάτω στοιχεία του τροφίμου: βιογραφικό, ιστορικό υγείας, περιουσιακά στοιχεία, οικογενειακή κατάσταση, κληρονόμοι, διαθήκες, διευθύνσεις έγγυτέρων συγγενών, ταμείο άσφαλίσεως, άποδεικτικά συντάξεως, βιβλιάριο άσθενείας, τραπεζής, κλειδιά, πληρεξούσια, δικηγόροι. (Τά ως άνω φυλάσσονται άπόρρητα στον προσωπικό φάκελο ενός έκάστου τροφίμου και προορίζονται άυστηρά και μόνον για τίς άνάγκες του Ίδρύματος και την έπίτευξη της άποστολής του).
 - θ) Βιβλίο Υλικού και Άποθήκης.
 - ι) Βιβλίο Μητρώου προσωπικού τηρούμενο κατά κατηγορία προσωπικού μέ κάθε στοιχείο και μεταβολή.
- Κατά την κρίση του Δ.Σ. μερικά από τα βιβλία αυτά μπορούν να παραλείπονται και άλλα να προστίθενται.

Άρθρον 13

Δωρητές- ευεργέτες

Τό Δ.Σ. μπορεί μέ άπόφασή του να άνακηρύξει Δωρητές και Ευεργέτες είτε έν ζωή είτε μετά θάνατον.

Άρθρον 14

Ειδικές διατάξεις- Κατάργηση του Ίδρύματος

Τό Ίδρυμα καταργείται μέ άπόφαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου κατόπιν αίτιολογημένης άπόφασης του Δ.Σ. αυτού, ή όποία έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, όταν δέν εκπληρώνει τίς έκκλησιολογικές προϋποθέσεις και την άποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή καταστεί άνέφικτη ή λειτουργία του. Σέ κάθε περίπτωση κατάργησης του Ίδρύματος κάθε κινητό ή άκίνητο περιουσιακό στοιχείο αυτού άνήκει στο Νομικό Πρόσωπο του Ίερού Ναού Μεταμορφώσεως Βριηνησίων.

Άρθρον 15

Τροποποίηση Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός μπορεί να τροποποιηθεί από τή Δ.Ι.Σ. μέ αίτιολογημένη άπόφαση του Δ.Σ. έγκεκριμένη από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Η τροποποίηση αυτή ύπόκειται στις ίδιες διατυπώσεις δημοσίευσης όπως και ό παρών Κανονισμός.

Άρθρον 16

Ίσχύς του Κανονισμού

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από την δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο Έπίσημο Δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «Έκκλησία».

Άρθρον 17

Κάλυψη δαπάνης

Η σύσταση Ίδρύματος διά του παρόντος Κανονισμού του μέλλοντος να λειτουργήσει Μονάδα φροντίδας ήλικιωμένων, ουδεμίαν δαπάνην προκαλεί εις βάρος του προϋπολογισμού της Ένορίας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βριηνησίων Ίεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνών, πλήν της έτήσιας έπιχορηγήσεως κατ' άρθρον 12, ή όποία έξαρτάται από την έκδοση έπόμενων άποφάσεων έγγραφης πιστώσεων εις τον προϋπολογισμό της ένορίας, ή δέ δαπάνη μισθοδοσίας του μελλοντικού έμπίσθου προσωπικού θα προέλθει και θα προσδιορισθεί ύπό των κανονιστικών πράξεων της διαδικασίας προσλήψεως του άναγκαίου προσωπικού.

Άθήνα, 14 Ιανουαρίου 2015

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματέυς
Ο Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Πνοή» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977), ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μέ τὸ ἄρθρο 68 τοῦ Ν. 4235/2014.

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1428/4.12.2014 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα.

5. Τὴν ἀπὸ 405/9.1.2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Τὴν ἀπὸ 15.1.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΝΟΗ», ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποίου θά διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καὶ Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Πνοή» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως

Ἄρθρον 1

Συστάσις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

1. Συνιστᾶται στή Νεάπολη Θεσσαλονίκης καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν, διοικητικὴν καὶ γενικότερην ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα πού θά λειτουργεῖ ὡς Νομικὸ

Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) κοινωνικοῦ - φιλάνθρωπικοῦ σκοποῦ, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως μέ τὴν ἐπωνυμία «ΠΝΟΗ», τὸ ὁποῖο θά ἐπικουρεῖ τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως. Γιά τίς διεθνεῖς σχέσεις θά χρησιμοποιεῖται ἡ ἐπωνυμία καὶ στὰ ἀγγλικά ὡς «AURA». Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος θά διέπεται ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὸ σύνολο τῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα.

2. Κατὰ τὴν νομικὴν του μορφή τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τίς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 29 τοῦ Κ.Χ.Ε.Ε. (Ν.590/1977), ὅπως αὐτὸ τροποποιήθηκε διὰ τοῦ ἁρθροῦ 68 τοῦ Ν.4235/2014 (ΦΕΚ Α' 32/11.2.2014).

3. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος θά εἶναι ὁ Δῆμος Νεαπόλεως καὶ συγκεκριμένα τὸ Ἰδρυμα θά στεγάζεται στὴν ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως ἀρ.11. Σὲ περίπτωση ἀλλαγῆς τῆς ἔδρας μέ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δέν θά ἀπαιτεῖται τροποποίηση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ καὶ μέσα ἐπίτευξης

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος, πού ἀποτελοῦν συγχρόνως καὶ μέσα ἐπίτευξης αὐτῶν, εἶναι:

α) Ἡ προστασία καὶ ἐνίσχυση τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, μέ ἐπιπλέον μέριμνα γιὰ τὴν προστασία καὶ συμπαράσταση σὲ παιδιὰ κυρίως τῆς προσχολικῆς ἡλικίας καὶ σὲ μονογονεϊκὲς οἰκογένειες, ἄγαμες μπτέρες, τέκνα γεννημένα χωρὶς γάμο τῶν γονέων τους, γονεῖς - ἀνεξαρτήτως φύλου - πού ἔχουν ἀναλάβει καὶ ἀσκοῦν μόνοι τους τὴν γονικὴν μέριμνα τοῦ ἀνήλικου τέκνου τους.

β) Ἡ ἀναγέννηση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς μέσα ἀπὸ τὴν πνευματικὴν καλλιέργεια τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἡ ἐν γένει ἀναβάθμισή τους. Ἡ προσέγγιση τῶν νέων στὴν ἐλληνορθόδοξη παράδοση καὶ ἡ ἀντιμέτωπιση τῶν ποικίλων προβλημάτων κοινωνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐνταξῆς τους, ἡ πνευματικὴ τους καλλιέργεια καὶ ἡ προσέλληυσή τους στὴν ἐνεργὴ ἐνοριακὴ καὶ ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ δράση.

γ) Ἡ ἐνίσχυση τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀναδόχων οἰκογενειῶν καί τῆς υἰοθεσίας καί γενικά ἡ ἐνίσχυση τῆς ἠθικῆς, ἀλλήλα καί ὑλικῆς, συμπαράστασης πού προσφέρει ἡ οἰκογένεια στόν ἄνθρωπο, μέ ἀπώτερο σκοπό τή συνεχή βελτίωση τῆς ποιότητας ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί τήν κοινωμία του μέ τό Θεό.

δ) Ἡ παροχή σέ κατάλληλους καί εἰδικά ἐξοπλισμένους χώρους, στέγης, τροφῆς, στοργῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς καί κάθε λογῆς περίθαλψης, ψυχαγωγίας, προστασίας, φροντίδας, θαληρωῆς, ἀνακούφισης καί ἀγάπης σέ ἄτομα τρίτης ἡλικίας, ἄνδρες καί γυναῖκες.

ε) Ἡ ὀργάνωση ἐνοριακῶν καί θεματικῶν κατασκνήσεων.

στ) Ἡ προστασία τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας καί ἡ ὑποστήριξη τῆς μητρότητας μέ διάφορες ἐκδηλώσεις καί τήν ἀνάληψη δράσης, ὅταν ἀπαιτεῖται.

ζ) Ἡ λειτουργία «Ἐργαστηρίων Ἐλευθέρων Σπουδῶν» καί «Κέντρων Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης» (Κ.Ε.Κ.) γιά τήν καλλιέργεια καί προαγωγή διαφόρων τεχνῶν, προγραμμάτων Πληροφορικῆς, Εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων, προγραμμάτων παραδοσιακῆς τέχνης καί μουσικῆς.

η) Ἡ συγκρότηση καί λειτουργία Στέγης Γερόντων καί γενικότερα οἰοῦδηποτε Καταστήματος φιλανθρωπίας καί εὐποιίας, ἀλλήλα καί ἡ ἀνέγερση Ναυδρίου ἐντός αὐτῶν, ἐξυπηρετοῦντος τίς πνευματικές καί λειτουργικές ἀνάγκες τῶν χρυζόντων βοθηθείας ἀτόμων πού θά φιλοξενοῦνται ἐντός αὐτῶν τῶν Καταστημάτων, εἴτε στά ὄρια τῆς Μητροπόλεως εἴτε καί ἐκτός αὐτῶν, σέ ιδιόκτητα, παραχωρούμενα ἢ μισθωμένα ἀκίνητα.

θ) Ἡ ἴδρυση καί λειτουργία βρεφονηπιακῶν καί παιδικῶν σταθμῶν. Ὅριζεται ρητῶς ὅτι στήν περίπτωση αὐτή ἡ δημιουργηθσόμνη Μονάδα θά φέρει ὑποχρεωτικά στήν ὀνομασία της τίς λέξεις «ΑΝΑΠΝΟΗ» καί τήν ὀνομασία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πού θά ἐπιμελεῖται τοῦ κάθε σταθμοῦ. Ἀντίστοιχη θά εἶναι καί ἡ σφραγίδα τῆς Μονάδος, φέρουσα στό κέντρο τό αὐτό σύμβολο ὅπως ἀκριβῶς ἡ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος, συνοδευόμενο ἀπό τήν ὀνομασία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἡ κάθε Μονάδα θά εἶναι οἰκονομικά αὐτοτελής.

ι) Ἡ ἴδρυση Οἰκοτροφείων μαθητῶν - μαθητριῶν, φοιτητῶν - φοιτητριῶν καί ἐργαζομένων, τά ὁποῖα θά λειτουργοῦν μέ κανονισμούς ἀνάλογους πρὸς τό πνεῦμα τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, ἐνῶ τά τροφεῖα θά καλύπτουν μόνο τά ἐξοδα λειτουργίας αὐτῶν.

ια) Ἡ ἴδρυση σταθμῶν συμβουλευτικῆς γιά τήν οἰκογένεια, σχολιῶν γονέων, ξενῶνων ἄγαμων μπετρῶν καί τῶν παιδιῶν τους.

ιβ) Ἡ δημιουργία Κέντρων Δημιουργικῆς Ἀπασχόλησης (Κ.Δ.ΑΠ). Κάθε Μονάδα δύναται νά λειτουργεῖ ἢ/καί ὡς ΚΔΑΠ ἐντασσόμενη σέ ἐπιδοτούμενα ἀπό ἐνωσιακοῦς ἢ ἐθνικοῦς (κρατικοῦς καί αὐτοδιοικητικοῦς) πόρους, προγράμματα καί δράσεις.

2. Πέραν ὄλων τῶν ἀνωτέρω πού συνηστοῦν ταυτοχρόνως καί μέσα ἐπίτευξης τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος,

τό Ἴδρυμα θά συνεργάζεται μέ φορεῖς, ὀργανώσεις καί ὑπηρεσίες, εἴτε δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου, τῆς ἡμεδαπῆς ἢ καί ἀλλοδαπῆς, πού ἐπιδιώκουν τοὺς ἴδιους ἢ παρεμφερεῖς σκοπούς, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ καί ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί ὁμολογιῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τόν Ὄργανισμό Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τήν UNESCO (ΟΥΝΕΣΚΟ) καί ἄλλους Διεθνεῖς Ὄργανισμούς, θά συμμετέχει σέ δίκτυα προστασίας μαζί μέ ἄλλους φορεῖς καί θά ἀναλαμβάνει - διοργανῶναι - ἐκπονεῖ ἢ συμμετέχει σέ προγράμματα σχετικά μέ τοὺς ὡς ἄνω σκοπούς αὐτοτελῶς ἢ σέ συνεργασία μέ ἄλλους φορεῖς, θά συνάπτει Προγραμματικές Συμβάσεις μέ ἕναν ἢ περισσότερους ἀπὸ ὄλους τους ἀνωτέρω φορεῖς γιά τήν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν του καί θά ἀναλαμβάνει ὡς δικαιούχος καί φορέας ὑλοποίησης μία ἢ περισσότερες πράξεις, δράσεις ἢ παρεμβάσεις ἀναπτυξιακοῦ χαρακτήρα, συνεργαζόμενος μαζί μέ ἄλλους φορεῖς, γιά τήν ὑλοποίηση αὐτῶν τῶν δράσεων καί παρεμβάσεων σχετικῶν μέ τίς δραστηριότητές του καί τοὺς σκοπούς του.

3. Τό Ἴδρυμα θά συνεργάζεται στενά μέ τίς Ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως στό πλαίσιο ἄσκησης τοῦ ποιμαντικοῦ τους ἔργου, ἐνθαρρύνοντας καί ἐνισχύοντας μέ παροχή τεχνογνωσίας τή δημιουργία καί λειτουργία Ἐνοριακῶν Κέντρων Στήριξης Οἰκογένειας, ὡς δραστηριότητας τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ.

ἄρθρον 3

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τό Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελῆς Διοικητικό Συμβούλιο, Πρόεδρος τοῦ ὁποῖου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καί Σταυροπόλεως, ὁ ὁποῖος ὀρίζει μέ πράξη του τά ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Δ.Σ. καί τόν νόμιμο ἀναπληρωτῆ του γιά τήν περίπτωση πρόσκαιρου κωλύματός του, καθώς καί ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά μέλη. Μετά τή συγκρότησή του σέ ὄμα τό Δ.Σ. ἐκλέγει ἀπὸ τά μέλη του τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία.

2. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτός του Προέδρου πού θά εἶναι ἰσόβιος, εἶναι τριετής, δυναμένη ἐλευθέρως νά ἀνανεωθεῖ, τό δέ ἀξίωμά τους τιμητικό καί ἄμισθο. Ὁ Πρόεδρος ἔχει τό δικαίωμα ἀντικατάστασης μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐφ' ὅσον ὑπάρχει σπουδαῖος λόγος.

3. Τό Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς μία φορά τό δίμηνο καί ἐκτάκτως, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του καί βρίσκεται σέ ἀπαρτία, παρισταμένου τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του καί ἐπιπλέον δύο τουλάχιστον μελῶν του. Τά μέλη τοῦ Συμβουλίου δέν ἀπαγορεύεται νά εἶναι μεταξύ των σύζυγοι εἴτε συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας καί νά συμμετέχουν στήν αὐτή συνεδρίαση.

4. Οι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων μελών και σε περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου (ή του προεδρεύοντος). Σε κάθε συνεδρίαση του Δ.Σ. τηρούνται πρακτικά, τα οποία υπογράφονται από τα παρόντα μέλη.

5. Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. δύναται να παρίσταται χωρίς δικαίωμα ψήφου ο τυχόν διορισθείς Διευθυντής του Ίδρυματος ή της Μονάδας ή των Μονάδων που έχουν συσταθεί και λειτουργούν, ἐφ' ὅσον κληθεῖ πρὸς τοῦτο.

6. Σε περίπτωση που μέλος του Δ.Σ. απουσιάζει ἀδικαιολόγητα γιὰ περισσότερες ἀπὸ δύο συνεχείς συνεδριάσεις, τὸ γεγονός αὐτὸ δύναται νὰ θεωρηθεῖ σπουδαῖος λόγος γιὰ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ πράξη τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα πού ἀφορᾶ στὴν ὀργάνωση, λειτουργία καὶ διαχείριση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ίδρυματος, μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν του, τὴν ἐκπλήρωση τῶν δραστηριοτήτων του καὶ τὴν ὀρθὴ καὶ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τμημάτων του. Εἰδικότερα:

α) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσκτηση, διοίκηση καὶ διαχείριση τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας του καὶ τῶν εἰσοδημάτων πού διατίθενται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του, τὴν ἀποδοχὴ κληρονομιῶν, δωρεῶν (κ.λπ.), τὴν ἔγερση ἀγωγῶν καὶ διεξαγωγὴ δικῶν, δικαστικοῦ ἢ ἐξώδικου συμβιβασμοῦ, παραίτηση ἀπὸ ἔνδικα μέσα (κ.λπ.).

β) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ίδρυματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως γιὰ ἔγκριση καὶ στή συνέχεια δημοσιεύει στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Καθορίζει τὶς ἀναγκαῖες γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ίδρυματος θέσεις προσωπικοῦ, ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ ἀπόλυση τυχόν ἔμμισθου προσωπικοῦ, γιὰ τὰ καθήκοντα, τὶς ἀρμοδιότητες, τὶς ἀποδοχές, καθὼς καὶ γιὰ συναφῆ ζητήματα, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

δ) Ὅρίζει μὲ ἀπόφασή του τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ίδρυματος, μὲ τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ἀρμοδιότητες πού περιγράφονται στὴ συνέχεια, ἡ διάρκεια τῆς θητείας τοῦ ὁποίου εἶναι διετής, δυνάμειν ἐλευθέρως νὰ ἀνανεωθεῖ.

ε) Προβλίνει στὴ δημιουργία ἐπὶ μέρους ὑπηρεσιῶν καὶ ρυθμίζει τὶς σχέσεις τους μὲ τὰ τμήματα πού τυχόν θὰ ἔχουν δημιουργηθεῖ. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ὀρίζει μὲ ἀπόφασή του τὸν Ἐπιμελητὴ κάθε Μονάδας-Ἑπηρεσίας-Τμήματος πού θὰ δημιουργηθεῖ καθὼς καὶ τυχόν ἄλλο διοικητικὸ προσωπικὸ πού θὰ κριθεῖ ἀναγκαῖο γιὰ τὴ λειτουργία καὶ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

στ) Δύναται μὲ ἀπόφασή του νὰ ἀναθέτει σὲ ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ Δ.Σ. νὰ ἐκπροσωπεῖ τὸ Ίδρυμα καὶ νὰ συναλλήσεται στὸ ὄνομα τοῦ Ίδρυματος μὲ δημόσιες ὑπηρεσίες, μὲ τὶς οικονομικὲς ὑπηρεσίες ἢ μὲ ὁποιοσδήποτε τρίτους, γιὰ συγκεκριμένη ὑπόθεση ἢ κατηγορία ὑποθέσεων πού θὰ ἀναφέρεται εἰδικῶς στὴν ἀπόφαση.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ:

α) ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ίδρυμα στὶς πρὸς τὰ ἔξω σχέσεις, ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, τῶν Δικαστηρίων, Ὄργανισμῶν καὶ Τραπεζῶν καὶ ἐναντι κάθε τρίτου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου,

β) ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴ ὁποιασδήποτε δαπάνης γίνεται γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ίδρυματος,

γ) συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως, καταρτίζει μὲ τὴ συνδρομὴ τοῦ Γραμματέα τὴν ἡμερήσια διάταξη τῶν θεμάτων, διευθύνει τὶς συνεδριάσεις του, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφία καὶ κάθε ἔγγραφὸ τοῦ Δ.Σ. καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεών του, καὶ

δ) δύναται νὰ ἐκχωρεῖ τὶς ἀρμοδιότητές του πού προαναφέρθηκαν, κατὰ περίπτωσιν, σὲ ἄλλο μέρος τοῦ Δ.Σ. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

2. Τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ πρόσκαιρου κωλύματός του ἀναπληρώνει στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τοῦ ὀριζόμενος ἀπὸ αὐτὸν νόμιμος ἀναπληρωτὴς του-προεδρεύων, ὁ ὁποῖος ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ, ἔχοντας τὰ ὡς ἄνω καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα Γραμματέα καὶ Ταμίας

1. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.:

α) ἐπιμελεῖται τῆς σύνταξης τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., τηρώντας τὸ σχετικὸ βιβλίον καὶ ἀρχεῖο,

β) τηρεῖ πρωτόκολλο εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,

γ) διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία,

δ) φυλάσσει τὰ ἔγγραφα καὶ τὴ σφραγίδα τοῦ Ίδρυματος.

2. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.:

α) συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ αὐτοῦ κάθε ἔνταλμα. Ἐντάλματα πληρωμῶν πού ἀφοροῦν σὲ λειτουργικὰ ἔξοδα ἢ προμήθειες τοῦ Ίδρυματος καὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸ τῶν πέντε χιλιάδων εὐρώ (5.000,00) ἐκδίδονται μὲ μόνη τὴν ὑπογραφή τοῦ Ταμίας χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται ἡ συνυπογραφή τοῦ Προέδρου.

β) ἐνεργεῖ ὅλες τὶς εἰσπράξεις πού ἀφοροῦν στὸ Ίδρυμα ἐκδίδοντας διπλότυπες θεωρημένες ἀποδείξεις τὶς ὁποῖες ὑπογράφει μαζὶ μὲ τὸν Πρόεδρο,

γ) ενεργεί τις πληρωμές με βάση τα έκδιδόμενα έντάλματα,

δ) τηρεί τα διαχειριστικά βιβλία και στοιχεία του Ίδρυματος,

ε) καταθέτει σε τραπεζικό λογαριασμό επ' όνοματι του Εκκλησιαστικού Ίδρυματος τα εισπραττόμενα έσοδα,

στ) προβαίνει σε αναλήψεις καταθέσεων κατόπιν εγγράφου έντολής του Προέδρου ή του νόμιμου αναπληρωτή του, μετά από απόφαση του Δ.Σ.,

ζ) επιμελείται της κατάρτισης του προϋπολογισμού και απολογισμού, τους όποιους υποβάλλει στο Δ.Σ.,

η) είναι ο υπεύθυνος για την τήρηση κατά νόμο της φορολογικής νομοθεσίας και την υποβολή παντός είδους δηλώσεων προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ. (είσοδηματος, Φ.Π.Α., συγκεντρωτικών καταστάσεων κ.λπ.).

Άρθρον 7

Διεύθυνση και οργάνωση.

1. Τό Δ.Σ. μπορεί με απόφασή του να θεσπίσει θέση Διευθυντή, κατηγορίας Π.Ε., τόν όποιο όρίζει με πράξη του ό Πρόεδρος του Δ.Σ. για την πληρέστερη λειτουργία του Ίδρυματος.

2. Ο Διευθυντής έχει τή μέριμνα για την έκτέλεση τών αποφάσεων του Δ.Σ. πού άφορούν στήν οργάνωση και λειτουργία του Ίδρυματος. Επίσης έποπτεύει, συντονίζει και προτείνει τή λειτουργία όλων τών ύπηρεσιών του Ίδρυματος, συνεργάζεται με τους έθεληντές και τό προσωπικό, εισηγείται στο Δ.Σ. και επιμελείται για την ίδρυση και συντήρηση όλων τών εγκαταστάσεων πού προβλέπονται στους σκοπούς και τά μέσα επίτευξής τους, τή συνεργασία με άλλους φορείς και οργάνώσεις τής ήμεδαπής ή και άλλοδαπής πού επιδιώκουν τους ίδιους ή παρεμφερείς σκοπούς, τή συμμετοχή σε συνέδρια, ήμερίδες, δίκτυα προστασίας, τήν ανάληψη ή και έκπόνηση προγραμμάτων σχετιζόμενων με τους ως άνω σκοπούς αυτότελώς ή σε συνεργασία με άλλους φορείς.

3. Για τήν άσκηση τών δραστηριοτήτων του Ίδρυματος και τήν επίτευξη τών σκοπών του τό Δ.Σ. μπορεί να προβεί στή σύσταση Τμημάτων. Σε κάθε Τμήμα όρίζεται από τό Δ.Σ. ένας Έπιμελητής ό όποιος συνεργάζεται με τόν Διευθυντή, έχοντας τήν ευθύνη τής οργάνωσης και εύρυθμης λειτουργίας του Ίδρυματος και τόν έν γένει προγραμματισμό τών δραστηριοτήτων του, εισηγούμενος στόν Διευθυντή τις έέργειες πού κρίνει αναγκαίες για τή λειτουργία του Ίδρυματος στόν τομέα ευθύνης του και συνεργαζόμενος μαζί του για τήν ύλοποίηση τών αποφάσεων του Δ.Σ.

Άρθρον 8

Προσωπικό

Τό Προσωπικό πού τυχόν κριθεί άναγκαίο να προσφέρει τις ύπηρεσίες του στό Ίδρυμα, πλέον όσων θά προσφέρουν τή βοήθειά τους ως έθεληντές, θά προσληφά-

νεται κατόπιν άπόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου και με σύμφωνη γνώμη του Διευθυντού, σε συνεργασία με τόν όποιο θά καθορίζονται τά καθήκοντα και οι άρμοδιότητες του, τό ώράριο έργασίας και τό ύψος τής άμοιβής αυτού, σύμφωνα με τήν κείμενη νομοθεσία και τόν Κανονισμό περί Εκκλησιαστικών Ύπαλλήλων.

Άρθρον 9

Τηρούμενα βιβλία και στοιχεία

Στό Ίδρυμα θά τηρούνται με μέριμνα του Γραμματέα:

α) Πρωτόκολλο εισερχομένων και έξερχομένων εγγράφων, β) Βιβλίο Πρακτικών συνεδριάσεων και αποφάσεων του Δ.Σ., γ) Μητρώο - βιβλίο προσωπικού (έμμισθου), δ) Μητρώο έθεληντών, και με μέριμνα του Ταμία τά έξής βιβλία και στοιχεία, θεωρημένα για κάθε νόμιμη χρήση από τήν Ίερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως ή τήν αρμόδια φορολογική ή άλλη Αρχή: ε) Βιβλίο Ταμείου, διπλότυπα γραμμάτια εισπράξεως, έντάλματα πληρωμών, στ) Βιβλίο ύλικού. Πέραν τών άνωτέρω στό Ίδρυμα θά τηρούνται και όσα Βιβλία και Στοιχεία επιβάλλει ή νομοθεσία.

Άρθρον 10

Πόροι - περιουσία του Ίδρυματος

1. Πόροι του Εκκλησιαστικού Ίδρυματος είναι:

α) έπιχορηγήσεις τής Ίερας Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, Ίερών Μονών, Ένοριών και άλλων εκκλησιαστικών νομικών προσώπων έντός και εκτός όριών Μητροπόλεως,

β) δωρεές έν ζωή ή αίτία θανάτου, κληρονομίες, κληροδοσίες, κινητών και άκινήτων, φυσικών ή νομικών προσώπων,

γ) εισφορές κάθε είδους και σε χρήματα,

δ) κρατικές ή ευρωπαϊκές έπιχορηγήσεις και ένισχύσεις, ευεργετήματα από ευρωπαϊκά προγράμματα,

ε) έπιχορηγήσεις από συνεργασίες με Ύπουργεία, Άποκεντρωμένες Διοικήσεις και θεσμούς τής Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όργανισμούς και νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου,

στ) έπιδοτήσεις ένωσιακές ή έθνικές (κρατικές και αυτοδιοικητικές), από τήν ένταξη και συμμετοχή σε ευρωπαϊκά ή έθνικά προγράμματα και δράσεις

ζ) κάθε άλλο νόμιμο έσοδο, μη προβλεπόμενο κατά τά άνωτέρω, πού ύπηρετεί τους σκοπούς,

η) ή περιουσία -κινητή και άκίνητη- πού θά άποκτήσει τό Ίδρυμα για τις άνάγκες και τους σκοπούς του,

θ) έσοδα από έκδηλώσεις τμημάτων του Ίδρυματος

2. Οι άνωτέρω πόροι διατίθενται για τήν εκπλήρωση τών ως άνω σκοπών του Ίδρυματος, ιδίως δέ για τήν άντιμετώπιση τών δαπανών συντηρήσεως και λειτουργίας τών κτιριακών και έν γένει εγκαταστάσεων, τήν προμήθεια του άπαιτουμένου έξοπλισμού και αναγκαίων ειδών, τήν πληρωμή του τυχόν έμμισθου ή έκτάκτου

προσωπικού και έν γένει για την κάλυψη κάθε δαπάνης που αποσκοπεί στην επίτευξη των σκοπών του Ίδρυματος.

3. Τό Ίδρυμα μπορεί να κηρύξει ευεργέτες, δωρητές και να απονεμίει ευφημες μνείες και άλλες τιμητικές διακρίσεις.

Άρθρον 11

Τροποποίηση του Ίδρυματισμού

Ο παρών Κανονισμός μπορεί να τροποποιηθεί από τη Δ.Ι.Σ με αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ, έγκριση από τον οικείο Μητροπολίτη, ο οποίος και θα υποβάλει σχετική πρόταση στη Δ.Ι.Σ. Η τροποποίηση υπάγεται στις ίδιες διατυπώσεις δημοσίευσης όπως και ο παρών Κανονισμός.

Άρθρον 12

Διάλυση του Ίδρυματος

Σε περίπτωση διάλυσης του Ίδρυματος, η οποία θα έπεται στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος, ιδίως δέ όταν δέν εκπληρώνει τις εκκλησιαστικές προϋποθέσεις και τους σκοπούς του ή κριθεί ανέφικτη ή λειτουργία του και η εξυπηρέτηση των σκοπών αυτού, ή η παρουσία του Ίδρυματος, κινητή και ακίνητη, καθώς και κάθε δικαίωμα ή αξίωση αυτού, περιέρχεται στην Ίερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως.

Η απόφαση περί διαλύσεως του Ίδρυματος αποφασίζεται από τό Δ.Σ του Ίδρυματος, δέον δέ να αιτιολογείται, και εγκρίνεται υπό του οικείου Μητροπολίτου ο οποίος και θα υποβάλει τη σχετική πρόταση διαλύσεως του Ίδρυματος στη Δ.Ι.Σ. Τό εκκλησιαστικό Ίδρυμα παύει να ύφίσταται από της δημοσίευσής της ως άνω αποφάσεως στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η διά-

λυση του Ίδρυματος δημοσιεύεται επίσης και διά του επίσημου Δελτίου «Έκκλησία» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Έκκαθαριστής ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ ο εκάστοτε Διευθυντής του Ίδρυματος ή άλλο μέλος του Δ.Σ., σε περίπτωση δέ έλλειψης όλων των ανωτέρω, ο Πρόεδρος του Ίδρυματος.

Άρθρον 13

Τό Ίδρυμα έχει ιδίαν σφραγίδα, φέρουσα κύκλω τον τίτλο της Ίερας Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, έσωθεν «Έκκλησιαστικό Ίδρυμα ΠΝΟΗ 2014 και είς τό μέσον την ναύν.

Άρθρον 14

Ίσχύς του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης και διά του επίσημου Δελτίου «Έκκλησία» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Άρθρον 15

Έκ της δημοσίευσής του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη είς βάρος του προϋπολογισμού της Ίερας Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως. Οιαδήποτε μελλοντική δαπάνη θα εγκρίνεται με απόφαση των αρμοδίων όργάνων και θα έγγράφεται στον οικείο προϋπολογισμό.

Άθηναι, 15.1.2015

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεός
Ο Μεθώνης Κλήμης

**Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς**

**Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977), ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μέ τὸ ἄρθρο 68 τοῦ Ν. 4235/2014.

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2363/18.11.2014 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος.

5. Τὴν ἀπὸ 401/25.11.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Τὴν ἀπὸ 15.1.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς», ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποῖου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καὶ Λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Συσσίτιον ἀπόρων τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς καὶ Σκοποί

1. Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Συσσίτιον

ἀπόρων τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς» μέ ἔδραν τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς, κοινωνικοῦ φιλιανθρωπικοῦ σκοποῦ. Διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἰδρύματος παραχωρεῖται πρὸς τοῦτο ἡ χρῆσις τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, ὅστις διατηρεῖ τὸ δικαίωμα παραλλήλου χρήσεως τοῦ κτιρίου μὴ παρεμποδίζουσι τὴν λειτουργίαν τοῦ Συσσίου.

2. Τὸ Ἴδρυμα ἀποτελεῖ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τελεῖ δέ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ γενικωτέραν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, καὶ διοικεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Τὸ Ἴδρυμα ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ κέντρον παράστασιν τοῦ Κυρίου εὐλογοῦντος καὶ πέριξ τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΟΦΙΑΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ» διὰ βυζαντινῶν γραμμάτων .

4. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ σίσις καὶ παντοειδῆς συμπαράστασις τῶν ἀπόρων, ἰδιαιτέρως τῶν γερόντων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κυρίως τῶν εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς διαμενόντων, χωρὶς νὰ ἀποκλείωνται καὶ οἱ διαμένοντες εἰς τὰς ἑσπερὰς ἐνορίας τῆς πόλεως, διὰ τῆς παροχῆς δωρεάν διατροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς κ.λπ. περιθάλψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Ἄρθρον 2

Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῆς

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ τεσσάρων εὐσεβῶν ἐνοριτῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου ὡς τακτικῶν μελῶν μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν.

2. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ θτεία τούτων εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῆ, τὸ δέ ἀξίωμα τυγχάνει τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Ἄρθρον 3

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εὐρίσκεται δέ ἐν ἀπαρτίᾳ

ὅταν παρίστανται τουλάχιστον τρία μέλη καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ὀριζομένων διὰ τῆς προσκλήσεως θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δυναμένη νὰ ἐπιληφθῆ τοιοῦτων ἐκτὸς ἡμερησίας διατάξεως μόνον κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτῆς ὀρίζει μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερσχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 4

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀρχῆς, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν ὀρίζων τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γραμματέως τὰ ἐγγράφα, ἐποπτεύει τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος ἐναντι παντός τρίτου δύναται νὰ ἀνατεθῆ καὶ εἰς οἰονδήποτε μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως αὐτῆς.

3. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον εἰς ὅλας τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ.

4. Ὁ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποία συνοπογράφει μετὰ τὸν Πρόεδρον, τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὸ πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

5. Ὁ Ταμίας ἀσκεῖ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία καὶ τὰ παραστατικά ἐγγράφα πληρωμῶν καὶ εἰσπράξεων, ἀναπληροῦμενος ἐν περιπτώσει κωλύματος δι' εὐλόγον χρονικὸν διάστημα ὑπὸ ἐτέρου μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτῆς.

ἄρθρον 5

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὸ Ἴδρυμα καὶ εἰδικώτερον:

α) Ὀρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν περιθαληομένων προσώπων, τὸ εἶδος καὶ τὰς προϋποθέσεις παροχῆς περιθάλψεως.

β) Ἐγκρίνει τὸ πρόγραμμα συσσιτίου, τὸν τρόπον προμηθείας διαφόρων εἰδῶν, τὴν πρόσληψιν καὶ τοὺς ὅρους ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ.

γ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς ὁργανώσεως διαφόρων ἐκδηλώσεων καὶ πάσης δραστηριότητος τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ε) Ἀποδέχεται τὰς ἐπιχορηγήσεις, κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεάς ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντός θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸ Ἴδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ἄρθρον 6

Πόροι, περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ διαχείρισις αὐτῶν.

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ναοῦ.

β) Αἱ εἰσφοραὶ τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν καὶ Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Αἱ εἰσφοραὶ τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

δ) Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

ε) Αἱ διατιθέμεναι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν κληρονομία, κληροδοσία καὶ δωρεαί.

στ) Αἱ πρόσοδοι εἰδικῶν κυτίων τοποθετουμένων εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ τὰ Παρεκκλήσια αὐτοῦ, ὡς καὶ δισκοφοριῶν ἐν αὐτοῖς.

ζ) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος.

η) Αἱ εἰς εἶδος προσφοραὶ οἰουδήποτε φορέως ἢ ἰδιωτῶν.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 7

1. Ἡ διαχείρισις τῶν πόρων καὶ τῆς τυχόν περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Πρὸς εἰσπραξιν παντός ἐσόδου ἐκδίδεται γραμματικὸν εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου καὶ καταχωριζόμενον εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου.

3. Πρὸς παραλαβὴν οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, προερχομένου ἐκ δωρεᾶς, ἀγορᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας, ἐκδίδεται ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς ὑπογραφόμενον ὁμοίως καὶ καταχωριζόμενον εἰς τὸ βιβλίον ἀποθήκης.

4. Πάσα πληρωμὴ διενεργεῖται βάσει ἐντάλλματος πληρωμῆς ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ἄρθρον 8

Βιβλία - Προσωπικόν - Γενικαὶ Διατάξεις

1. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κο-

μοτηνής, τὰ ἐξῆς βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, β) Βιβλίον Ταμείου, γ) Πρωτόκολλον Ἀλληλογραφίας, δ) Βιβλίον Ἀποθήκης καί Ἀναλωσίμων Ὑλικῶν, ε) Στελέχη Γραμματίων Εἰσπράξεων, στ) Στελέχη Ἐνταλημάτων Πληρωμῶν, ζ) Βιβλίον καταγραφῆς τυχόν ἀκινήτου περιουσίας, καί η) Βιβλίον καταγραφῆς κινητῆς περιουσίας, εἰς τό ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ ἀνήκοντα εἰς τό Ἴδρυμα πάσης φύσεως κινητά πράγματα.

2. Τά στοιχεία τῶν ἀνωτέρω Βιβλίων δύνανται νά καταχωρίζονται καί εἰς ἠλεκτρονικόν ὑπολογιστήν, μὴ ἐπιτρεπομένης ὁμως τῆς καταργήσεως τῶν Βιβλίων εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην.

ἄρθρον 9

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ ἀκίνητος καί κινητή περιουσία αὐτοῦ θά ἀνήκη αὐτοδικαίως εἰς τό Νομικόν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

2. Ἡ ἀπόφασις περὶ διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος λαμβάνεται ὑπό τῆς Διοικουῆς Ἐπιτροπῆς καί δέον ὅπως εἶναι ἠτιολογημένη καί ληφθῆ διὰ τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων, περιλαμβανομένης ἐκείνης τοῦ Προέδρου, ἐγκριθῆ δέ ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικουῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τήν Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία ἀποφασίζει τήν διάλυση, ἐφ' ὅσον τό Ἴδρυμα ἀδυνατεῖ νά ἐκπληρώσῃ τόν σκοπό του.

3. Ἡ τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ λαμβάνει χώραν κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Διοικουῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπό τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν θετικῆς γνώμης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 10

1. Διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος προσλαμβάνεται προσωπικόν διαθέτον τὰ ὀριζόμενα προσόντα καί ἀμειβόμενον συμφώνως πρὸς τήν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν.

2. Ἡ πρόσληψις γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζούσης τὰ τῶν καθκόντων καί τοῦ ὠραρίου τοῦ προσωπικοῦ.

3. Εἶναι δυνατή ἡ χρησιμοποίησις διὰ τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐθελοντῶν διαθετό-

των τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικουῆς Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρον 11

1. Τό Ἴδρυμα παρέχει σίτισιν ἢ ἄλλην περίθαλψιν εἰς ἀπόρους ἰδίως γέροντας, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, προερχόμενους κυρίως ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, οἱ ὁποῖοι προηγούνται, ἀλλὰ καί τῶν λοιπῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως προσερχομένων εἰς τήν στέγην τοῦ Ἰδρύματος. Ἐάν ὑφίσταται δυνατότης, καί κατόπιν συννεοήσεως μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἐπιτρέπεται ἡ ἀποστολή συσσιτίου εἰς τήν οἰκίαν τῶν περιθαλιπομένων.

2. Ἡ σίσις καί λοιπή περίθαλψις προσφέρεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, συνοδευομένης ὑπό ἐπισήμων ἐγγράφων πιστοποιούντων τήν οικονομικήν κατάστασιν τοῦ αἰτούντος, καθοριζομένων ὑπό τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία συνεκτιμῶσα καί ὅσα ἄλλα στοιχεία περὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἶναι γνωστά ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τήν αἴτησιν.

3. Ἡ Διοικουῆς Ἐπιτροπή, ἐφ' ὅσον συντρέξουν ἐιδικοί λόγοι, ἔχει τό δικαίωμα τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης τόσον ἀπό θετική εἰς ἀρνητικήν, ὅσον καί ἀντιστρόφως.

ἄρθρον 12

Ἄπαρ ὁ κανονισμός, ὅπως καί κάθε ἀπόφασις τροποποιήσεως αὐτοῦ, καθὼς καί ἡ ἀπόφασις διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἰσχύουν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Ἄπό τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωονείας καί Κομοτηνῆς.

Ἀθῆναι, 15.1.2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας της Τεχνικής Ύπηρεσίας της Ίερας Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Όρεσιτιάδος και Σουφλίου

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 146), ὅπως τροποποιήθηκαν μέ τό ἄρθρο 68 τοῦ ν. 4235/2014.
2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,
3. Τήν υπ' ἀριθμ. 1261/28.11.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ,
4. Τήν ἀπό 31.12.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
5. Τήν ἀπό 15.1.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τήν σύστασιν καί λειτουργίαν Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου, ἡ ὁποία θά λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός

Συστάσεως καί λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου

Ἄρθρον 1 Σύσταση

Συνιστᾶται Τεχνική Ὑπηρεσία στήν Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου γιά τόν προγραμματισμό, τήν μελέτη, τήν παρακολούθησιν, καί τήν ἐκτέλεσιν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ν. 3669/2008, 4281/2014 καί τοῦ υπ' ἀριθμόν 55/1974 (Φ.Ε.Κ. τ.α΄ 185) Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-

λάδος «Περί μελέτης καί ἐκτελέσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων».

Ἄρθρον 2

Σκοπός - Ἀρμοδιότητες

Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι:

1. Ἡ σύνταξη προγράμματος γιά ὅλα τά ἐκτελούμενα καί προγραμματιζόμενα ἐκκλησιαστικά ἔργα καί ἡ παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στήν περιφέρεια πνευματικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου.
2. Ὁ ἐλεγχος τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς ἔγκρισιν ἀπό τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων καί τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:
 - α) Οἰκονομικῶν μελετῶν γιά τήν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων.
 - β) Λογαρισμῶν, συγκριτικῶν πινάκων (Σ.Π.), πρωτοκόλλων κανονισμοῦ τιμῶν μονάδος νέων ἐργασιῶν (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε), ἐνστάσεων, αἰτήσεων θεραπείας.
3. Ἡ διενέργεια διαγωνισμῶν γιά τήν ἀνάθεσιν συντάξεως μελετῶν καί γιά τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.
4. Ἡ παρακολούθησιν τῶν ἐκτελουμένων ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.
5. Ἡ συγκρότησιν ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καί ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπερατωμένων ἔργων.
6. Ἡ σύνταξη εἰσηγήσεων πρὸς τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο γιά ὅλα τά παραπάνω θέματα.
7. Ἡ παροχή τεχνικῆς ἀρωγῆς πρὸς τά Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τά Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τά Διοικητικά Συμβούλια τῶν Ἰδρυμάτων, τά ὁποῖα ὑπάγονται στήν Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου.
8. Στίς ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἀκόμη νά ἐκπονεῖ τίς μελέτες τῶν τεχνικῶν καί καλλιτεχνικῶν ἔργων, νά παρακολουθεῖ, νά ἐλέγχει καί νά ἐγκρίνει τίς μελέτες, τίς ὁποῖες ἐκπονοῦν ἰδιώτες μηχανικοί γιά τά ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, νά ἐπιβλέπει

καί νά ἐλέγχει τίς κατασκευές, τίς ἐπισκευές καί τίς συντηρήσεις τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, οἱ ὁποῖες ἐκτελοῦνται μέ αὐτεπιστάσια, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Κανονισμοῦ 55/1974 (Φ.Ε.Κ. τ.ᾶ' 185) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τίς συμπληρωματικές διατάξεις τῶν ἀντιστοίχων ν. 3316/ 2005 καί 3669/2008 μετά τῶν ἐκτελεστικῶν του Προεδρικῶν Διαταγμάτων καί τῶν συμπληρωματικῶν καί τροποποιητικῶν τους νόμων, ὅπως ἰσχύουν ἕως σήμερα καθώς καί ἡ ἄσκηση τῶν ἀρμοδιοτήτων πού προβλέπεται ἀπό τόν Ν. 4178/2013 καί τόν Ν. 4301/ 2014, γιά τήν πολεοδομική τακτοποίηση τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν ὑποστηρικτικῶν των χώρων εἰς τοὺς ὁποῖους φιλοξενεῖται ἡ κοινωνική, πνευματική καί ἐκπαιδευτική δραστηριότης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

ἄρθρον 3 Ὁργάνωση

1. Ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία διαρθρώνεται ὡς ἑξῆς:

α. Ἀπό τόν Προϊστάμενό της, ὁ ὁποῖος εἶναι πολιτικός μηχανικός ἢ ἀρχιτέκτονας μηχανικός, διπλωματοῦχος Α.Ε.Ι μέ ἀνεγνωρισμένη ἐμπειρία. Ὁ Προϊστάμενος διορίζεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί εἶναι ἀρμόδιος εισηγητής πρὸς αὐτό γιά τά θέματα τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας. Πρέπει ἐπίσης νά διαθέτει τά οὐσιαστικά καί τυπικά προσόντα, τά ὁποῖα ἀπαιτοῦνται ἀπό τίς κείμενες διατάξεις περί δημοσίων καί ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

β. Ἀπό διπλωματούχους καί τεχνολόγους Μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι διορίζονται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο μετά ἀπό εἰσήγηση τοῦ Προϊσταμένου καί στελεχώνουν τήν Τεχνική Ὑπηρεσία. Οἱ μηχανικοὶ αὐτοὶ μπορεῖ νά εἶναι στελέχη μόνιμα, ἐπὶ συμβάσει ἢ νά ἀναλαμβάνουν ἔργα κατ' ἀνάθεση.

γ. Ἀπό ἓνα διοικητικό ὑπάλληλο, χειριστὴ ἠλεκτρονικοῦ υπολογιστοῦ (Η/Υ), γιά τήν γραμματειακὴ ἐξυπηρέτηση τοῦ γραφείου.

2. Ὁ Προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματός του, ὀρίζει ὁ ἴδιος τόν ἀναπληρωτή του.

3. Μέ τήν ἔναρξη λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ πρόσληψη τοῦ προσωπικοῦ, ἔμμισθου ἢ ἐθελοντικοῦ, θά γίνει μέ σύμβαση ἐργασίας ὀρισμένου ἢ ἀόριστου χρόνου ἢ μέ σύμβαση ἔργου, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις.

4. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή κατὰ τήν ἔννοια τοῦ ν. 4281/2014, ὀρίζεται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου.

5. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή κατὰ τήν ἔννοια τοῦ ν. 3669/2008, ὀρίζεται ἐπίσης τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου.

6. Ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζεται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τά μέλη τῆς ὁποίας ἀσκοῦν καί καθήκοντα ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεση. Ἐπιπλέον καθήκοντα ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ δύνανται νά ἀνατεθοῦν καί σέ ἄλλα πρόσωπα, ἰδιώτες μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι δύνανται νά προσληφθοῦν ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη μέ σύμβαση ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, γιά νά καλύψουν τίς προκύπτουσες ἀνάγκες τῶν ἐργολαβιῶν, οἱ ὁποῖες δέν δύνανται νά καλυφθοῦν ἀπό τήν Τεχνική Ὑπηρεσία.

7. Ὡς Τεχνικό Συμβούλιο ὀρίζεται τό Τεχνικό Συμβούλιο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.ΥΟ.) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο συνεστήθη μέ τόν ὑπ' ἀριθμ. 240/2013 Κανονισμό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 243/Α).

ἄρθρον 4 Ἐφαρμογή θεσμικοῦ πλαισίου

1. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων διέπει τίς συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων, οἱ ὁποῖες θά καταρτισθοῦν ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη, μέ τήν ἔννοια τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων του ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

2. Διαφωνίες, οἱ ὁποῖες τυχόν θά προκύψουν, ἐπιλύονται στά ἀρμόδια Δικαστήρια μέ βάση τήν καθ' ἕλη καί τόπο ἀρμοδιότητά τους, ὅπως αὐτή ὀρίζεται ἀπό τόν «Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας» (Κ.Π.Δ.), μετά ἀπό τήν ἐξάντληση τῆς προδικασίας, ὅπως αὐτή προβλέπεται ἀπό τόν νόμο 3669/2008, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετά ἀπό γνώμη τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 5 Μελέτες καί δημοπράτηση ἔργων

1. Ἡ σύνταξη μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεση ἔργων πραγματοποιεῖται ἀπό τήν Τεχνική Ὑπηρεσία καί ἡ θεώρησή τους ἀπό τόν Προϊστάμενό της.

2. Γιά τήν δημοπράτηση τῶν ἔργων οἱ συνταχθεσόμενες μελέτες θά ἐγκρίνονται ἀπό τήν Προϊσταμένη Ἀρχή, δηλαδή τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἐγκρίνει καί τήν σχετικὴ διακήρυξη.

3. Σέ περίπτωση κατὰ τήν ὁποία ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀδυνατεῖ νά συντάξει καί νά ἐκπονήσει τίς σχετικὲς μελέτες, εἶναι δυνατόν νά ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνησή τους σέ εἰδικό, ἔμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεση ἔργου, μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, στήν ὁποία εισηγεῖται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία. Οἱ μελέτες, οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπό τρίτους θεωροῦνται ἀπό τήν Τεχνική Ὑπηρεσία καί ἐγκρίνονται ἀπό τήν Προϊσταμένη Ἀρχή.

4. Σύμφωνα μέ τά ἀνωτέρω, ἡ Ὁργάνωση τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας γιά τήν ἐκτέλεση ἐκκλησιαστικῶν ἔργων στήν

Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καί Σουφλίου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχή καί ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχή εἶναι τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καί Σουφλίου.

β. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία καί ἡ Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καί Σουφλίου.

ἄρθρον 6

Ἰσχύς - Τροποποίηση

1. Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἄρχει ἀπό τήν ἡμέρα πού θά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία».

2. Ὁ Κανονισμός λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καί Σουφλίου δύναται νά τροποποιηθεῖ ἢ νά συμπληρωθεῖ μετά ἀπό ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ μελλοντικές τροποποιήσεις καί οἱ συμπληρώσεις ἔχουν ἰσχύ μετά ἀπό τήν δημοσίευσή τους στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 7

Τελικές διατάξεις

1. Ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία δύναται νά καταργηθεῖ κατόπιν αἰτιολογημένης καί δημοσιευμένης ἀποφάσεως τοῦ Μη-

τροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἰσχύει μετά τήν δημοσίευσή της στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «Ἐκκλησία».

2. Κάθε θέμα, τό ὁποῖο δέν προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ λειτουργίας, ἀλλά βασίζεται καί δέν ἀντιβαίνει σ' αὐτές, ρυθμίζεται μέ ἰδιαίτερη ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία ὀφείλει νά εἶναι πάντοτε σύμφωνη μέ τοὺς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τίς διατάξεις καί τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι διέπουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στήν Ἑλληνική Ἐπικράτεια, τό Σύνταγμα καί τοὺς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

ἄρθρον 8

Ἀπό τήν δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καί Σουφλίου. Κάθε μελλοντική δαπάνη, εἰς ἐφαρμογήν αὐτοῦ, θά προβλέπεται εἰς τόν οἰκεῖον προϋπολογισμόν.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 15 Ἰανουαρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

**Τροποποιήσις κανονισμού λειτουργίας
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (Β΄ 2185/1999)»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως**

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

3) Τὰς ὑφισταμένas κοινωνικάs, ποιμαντικάs καὶ πνευματικάs ἀνάγκασ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/23.10.2014 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1371/17.11.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα.

5) Τὴν ἀπὸ 9.1.2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6) Τὴν ἀπὸ 15.1.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τροποποιεῖ τὸν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (Β΄ 2185/1999) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ὡs ἐξῆs:

Ἄρθρον 1

Ὁ Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ εὐαγοῦς Φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως» (Φ.Ε.Κ. 2185/Β/1999, τροποποίηση Φ.Ε.Κ. 1470/Β/2012) τροποποιεῖται καὶ συμπληρῶνεται ὡs ἐξῆs:

1. Στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 προστίθεται περίπτωση ὑπ' ἀριθμ. 9 ὡs ἐξῆs:

«9) Ἡ συντήρησις κτιρίων, ξενῶνων καὶ συσσιτίων καὶ ἡ κάλυψις τῶν λειτουργικῶν δαπανῶν αὐτῶν».

2. Στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11 προστίθεται περίπτωση ὑπ' ἀριθμ. 8 ὡs ἐξῆs:

«8) Διὰ τὴ συντήρησις κτιρίων, ξενῶνων καὶ συσσιτίων καὶ τὴν κάλυψις τῶν λειτουργικῶν δαπανῶν αὐτῶν».

3. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 30 ἀντικαθίσταται ὡs ἐξῆs:

«2. Σέ περίπτωση κατάργησις ἢ διάλυσις τοῦ Ἰδρύματος, ἡ ὁποία θά ἐπέρχεται στίς περιπτώσεις πού ὀρίζει ὁ νόμος, ἰδίως δέ ὅταν δέν ἐκπληρῶνει τίς ἐκκλησιολογικέs προϋποθέσεις καὶ τοὺs σκοποὺs του, ἢ κριθεῖ ἀνεφικτὴ ἢ λειτουργία του καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ἡ περιουσία αὐτοῦ, κινητὴ καὶ ἀκίνητη, καθὼs καὶ κάθε δικαίωμα ἢ ἀξίωσις αὐτοῦ, περιέρχεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, εἰs ἓνα τῶν φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως».

Ἄρθρον 2

Ἀπὸ τὴν παροῦσα Ἀπόφασιν δέν προκαλεῖται πρόσθετος δαπάνη εἰs βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν της εἰs τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰs τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

Ἀθῆναι, 15 Ἰανουαρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺs

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός περί τροποποίησης κανονισμών συστάσεως και λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαντορίας Ἐκκλησίας, τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμόν τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3) Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων καί ἰδιαίτερωσ τὴν ἀνάγκη προσαρμογῆς τῶν Κανονισμῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων αὐτῆς πρὸς τὸ ἀρθρον 68 τοῦ ν. 4235/2014.

4) Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 1571/373/1.12.2014, 1574/376/1.12.2014, 1573/375/1.12.2014 καί 1572/374/1.12.2014 Προτάσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

5) Τὴν ἀπὸ 11.12.2014 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τροποποιεῖ τοὺς Κανονισμοὺς συστάσεως καί λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός
Περί τροποποιήσεως Κανονισμῶν
Συστάσεως καί Λειτουργίας
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν
καί Διαποντίων Νήσων

Ἄρθρον 1

1. Εἰς τὸν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐπικοινωνιακὸν καί Μορφωτικὸν Ἴδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητρο-

πόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων "Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων"» (B 1352/2000) προστίθεται ἀρθρον 10Α, ὡς ἐξῆς:

« Ἄρθρον 10 Α

Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καί πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, διευθετεῖται δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου».

2. Εἰς τὸν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Βρεφονηπιακὸς - Παιδικὸς Σταθμὸς «Ἐλένη Μπέλλου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων», (B 1155/ 2010) προστίθεται ἀρθρον 16Α, ὡς ἐξῆς:

« Ἄρθρον 16 Α

Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καί πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, διευθετεῖται δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου».

3. Εἰς τὸν Κανονισμόν συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικὸν Φιλὸπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων "Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων"», (B' 990/2011):

α) Τὸ ἀρθρον 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶσ:

« Ἄρθρον 1

i. Συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸ Φιλὸπτωχο Ταμεῖο "Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων"», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἴδιον Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

ii. Τὸ ὡς ἄνω ἐδρεύει στὴν πόλιν τῆς Κέρκυρας καί τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, τὸ φιλοanthρωπικὸ καί κοινωνικὸ ἔργο τῆς ὁποίας ἐπικουρεῖ».

β) Προστίθεται ἀρθρον 5Α, ὡς ἐξῆς:

«*Άρθρον 5 Α*

Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν διευθετεῖται δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου».

4. Εἰς τὸν Κανονισμόν συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἰδρυμα Χρονίως Πασχόντων «Ἡ Πλατυτέρα» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων» (Β' 990/2011):

α. Στὸ ἄρθρο 1 παράγραφος 1 στή σειρά 6 μετὰ τὸ «... Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.)» προστίθεται ἡ φράσις: «μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα τελούντος ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ἀλλὰ καὶ ...».

β. Τὸ ἄρθρο 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουύθως:

«*Άρθρον 13*

Ὅροι διάλυσις καὶ τύχη περιουσίας

1. Τὸ παρὸν Ἰδρυμα διαλύεται καὶ καταργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶναι τίς ἐκκλησιαστικαὶ αὐτοῦ προϋποθέ-

σεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του ἢ ὅταν εἶναι πλέον ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του.

2. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπολιν Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ἥτις δύναται νὰ διαθέσει αὐτὴν δι' οἰονδήποτε παρεμφερῆ σκοπῶν».

ἄρθρον 2

Μέ τὸν παρόντα Κανονισμόν δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων ἢ τῶν Ἰδρυμάτων αὐτῆς.

ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

Ἀθῆναι, 11 Δεκεμβρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός λειτουργίας του Ἐπιμορφωτικοῦ καί Ἐρευνητικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.)» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), ὅπως αὐτός ἰσχύει,
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,
3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3963/23.12.2014 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΕΞ. 4008/30.12.2014 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
4. τὴν ἀπὸ 7.1.2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τροποποιεῖ καὶ κωδικοποιεῖ τὸν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Λειτουργίας
τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ καὶ Ἐρευνητικοῦ
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.)
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

1. Τό συσταθέν στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1631/896/28-5-2009 (ΦΕΚ 1011Β) ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2293/5-6-2013 (ΦΕΚ 1541Β/2013) ὁμοία ἀπόφαση, Ἐπιμορφωτικό καὶ Ἐρευνητικό Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», ἀποτελεῖ ἐφ' ἑξῆς αὐτοτελές ἐκκλησιαστικό

Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, κατ' ἀρθρο 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 "περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος", τελεῖ ὑπὸ τὴν διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τό ἔργο τῆς ὁποίας ἐπικουρεῖ, διοικεῖται δέ καὶ λειτουργεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Τό Ἰδρυμα ἐδρεύει στήν Ἀθήνα καὶ στεγάζεται στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Φιλοθέης ἀρ. 19-21. Φέρει σφραγίδα μὲ τὴν ἐνδειξη: «ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ» περιμετρικά καὶ στὸ κέντρο σταυρὸ παλαιοχριστιανικοῦ τύπου.

ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

1. Τό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 30 τοῦ Ν. 4115/2013 (ΦΕΚ Α' 24) ἐντάχθηκε στοὺς φορεῖς Παροχῆς Διά Βίου Μάθησης τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ν. 3879/2010 (ΦΕΚ Α' 163) καὶ στοὺς φορεῖς πού παρέχουν Πιστοποιημένη Ἐπιμόρφωση στὸν Δημόσιο Τομέα τοῦ ἀρθρου 85 τοῦ ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α' 51).

2. Σκοποὶ τοῦ «Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (ἐφ' ἑξῆς Ἰδρυμα) εἶναι:

α) Ἡ ποιμαντικὴ θεολογικὴ καὶ πρακτικὴ κατάρτιση τῶν ὑποψηφίων πρὸς χειροτονία καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ζεύγους, μὲ ἔμφαση στήν καθλιέργεια ἱερατικοῦ ἤθους, λειτουργικῆς συνειδήσεως καὶ ποιμαντικῶν δεξιοτήτων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀρτιότερη προετοιμασία γιὰ τὴν ἱερωσύνη.

β) Ἡ ἐν γένει ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ συνεχῆς ἐνημέρωσή τους γιὰ τὶς κοινωνικὲς, πολιτισμικὲς, πολιτικὲς, τεχνολογικὲς, θρησκευτικὲς καὶ πνευματικὲς ἐξελίξεις, πού διέπουν τὴν σύγχρονη ἐγχώρια καὶ διεθνή πραγματικότητα, μὲ ἔμφαση στὸ διάλογο τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας μὲ τὰ σύγχρονα κοινωνικό - πολιτιστικά δεδομένα καὶ τὴν ἀξιοποίηση τῶν γνώσεων στὸ πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς πράξεως.

γ) Ἡ ἐκπαίδευση κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν γιὰ τὶς σύγχρονες ἀνάγκες διακονίας σέ εἰδικούς ποιμαντι-

κούς τομείς, όπως νοσοκομεία, φιλικές, εξειδικευμένα ιδρύματα και δομές κοινωνικοπρονοιακού χαρακτήρα, σχολεία, πανεπιστήμια, τουριστικοί χώροι, αεροδρόμια, κ.λπ.

δ) Η διοργάνωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, εργαστηρίων πρακτικής άσκησης, διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων καθώς και έρευντικών προγραμμάτων επί ποιμαντικών, θρησκευτικών, πολιτιστικών και κοινωνικοπολιτικών θεμάτων.

ε) Η δημιουργία και λειτουργία κέντρου εξ αποστάσεως εκπαίδευσης για την υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου του Ίδρυματος.

στ) Η προσφορά επιστημονικής έποπτείας και υποστήριξης των στελεχών και των διαφόρων ποιμαντικών και διοικητικών δομών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, καθώς και των λοιπών, αυτότελών και μή, Ίδρυμάτων αυτής.

ζ) Η μελέτη, προώθηση και στήριξη της ορθόδοξου παράδοσης και του έλληνοχριστιανικού πολιτιστικού και πνευματικού πλούτου.

η) Η έπαφή και ευαισθητοποίηση του ποιμνίου σχετικά με την ορθόδοξη παράδοση, τον λαϊκό μας πολιτισμό, άλλα και με τις σύγχρονες μορφές τέχνης και πολιτιστικής έκφρασης.

θ) Η ανάπτυξη επιπρόσθετων τυπικών προσόντων και η καλλιέργεια ανάλογων δεξιοτήτων σε σχέση με την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στο συνολικό ποιμαντικό και διοικητικό έργο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τόσο από κληρικούς όσο και από λαϊκά στελέχη, όπως για παράδειγμα η άσκηση της Προεδρίας του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου, οι θέσεις στο διοικητικό Όργανισμό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, η διακονία στον Τομέα της Νεότητας, η χορήγηση όφθικίων κ.ά.

ι) Η ανάθεση και εκπόνηση μελετών, έρευνών και προγραμμάτων συναφών με τους σκοπούς του παρόντος και χάριν αυτών.

κ) Η παντός είδους συνεργασία με Ιερές Μητροπόλεις, εκκλησιαστικούς φορείς και ιδρύματα, εταιρείες ή ιδρύματα του έσωτερικού και έξωτερικού, ινστιτούτα ή ανάλογους φορείς, για την επίτευξη των παραπάνω σκοπών, καθώς και κάθε άλλου είδους ενέργεια που κρίνεται αναγκαία από τό Δ.Σ. του Ίδρυματος. Επίσης, η συμμετοχή σε πρωτοβουλίες και δίκτυα εθνικής και ευρωπαϊκής έμβέλειας που στοχεύουν στην παραγωγή εκπαιδευτικού και πολιτιστικού έργου.

Άρθρον 3

Διοίκηση του Ίδρυματος

1. Τό Ίδρυμα διοικείται από πενταμελές (5μελές) Διοικητικό Συμβούλιο (έφ' έξης Δ.Σ.). Πρόεδρος του Δ.Σ. είναι ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ό οποίος όρίζει με πράξη του τά υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. και τόν νόμιμο αναπληρωτή του για τήν

περίπτωση πρόσκαιρου κωλύματός του, καθώς και τά αναπληρωματικά μέλη.

2. Κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του τό Δ.Σ. όρίζει μεταξύ τών μελών του τόν Γραμματέα και τόν Ταμία του Ίδρυματος.

3. Η θητεία τών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, εκτός του Προέδρου, είναι τριετής, τό δέ αξίωμά τους τιμητικό και άμισθο. Ο Πρόεδρος έχει τό δικαίωμα αντικατάστασης μελών του Δ.Σ., έφ' όσον υπάρχει σπουδαίος λόγος.

4. Σε περίπτωση που μέλος του Δ.Σ. άπουσιάζει άδικαιολόγητα για περισσότερες από δύο συνεχείς συνεδριάσεις, τό γεγονός αυτό δύναται νά θεωρηθεί σπουδαίος λόγος για τήν αντικατάστασή του, μέ πράξη του Προέδρου.

5. Τό Δ.Σ. συνέρχεται τακτικώς μία φορά τό έξάμηνο και έκτάκτως όποτε αυτό κρίνεται αναγκαίο, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου ή του νόμιμου αναπληρωτή του και βρίσκεται σε άπαρτία, παρισταμένου του Προέδρου ή του νόμιμου αναπληρωτή του και επιπλέον δύο τουλάχιστον μελών του.

6. Οι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τών παρόντων μελών και σε περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου (ή του προεδρεύοντος). Σε κάθε συνεδρίαση του Δ.Σ. τηρούνται πρακτικά, τά όποια ύπογράφονται από τά παρόντα μέλη.

7. Στίς συνεδριάσεις του Δ.Σ. παρίσταται, ό Διευθυντής του Ίδρυματος ως εισηγητής τών θεμάτων προς συζήτηση, χωρίς δικαίωμα ψήφου. Τά προς συζήτηση θέματα καταχωρούνται στην ήμερήσια διάταξη, ή όποια κοινοποιείται έγκαιρώς στα μέλη του Δ.Σ. μέ τήν πρόσκληση σε συνεδρίαση.

8. Στίς συνεδριάσεις του Δ.Σ. μπορούν νά παρίστανται όταν αυτό κρίνεται άπαραίτητο, οι Έπιστημονικοί Σύμβουλοι καθώς και ό Νομικός Σύμβουλος, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρον 4

Άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο:

α) Διοικεί τό Ίδρυμα και αποφασίζει για κάθε θέμα που άφορά στην όργάνωση, λειτουργία και διαχείριση του Ίδρυματος, μεριμνά για τήν εκπλήρωση τών δραστηριοτήτων του και τήν όρθή και άπρόσκοπτη λειτουργία τών ύπηρεσιών και τών τμημάτων του.

β) Αποφασίζει για τήν πρόσκτηση, διοίκηση και διαχείριση της κινητής και άκίνητης περιουσίας του και τών πόρων που διατίθενται για τήν εκπλήρωση τών σκοπών του, τήν άποδοχή κληρονομιών, δωρεών (κ.λπ.), τήν έγερση άγωγών και διεξαγωγή δικών, δικαστικού ή έξώδικου συμβιβασμού, παραίτηση από ένδικα μέσα (κ.λπ.).

γ) Συντάσσει τόν Κανονισμό Προμηθειών του Ίδρύματος, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, ο οποίος εγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

δ) Καταρτίζει καί ψηφίζει τόν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό τοῦ Ίδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιά ἔγκριση καί δημοσιεύει τόν ἐτήσιο Ἀπολογισμό αὐτοῦ.

ε) Καθορίζει τίς ἀναγκαῖες γιά τήν εὐρυθμῆ λειτουργία τοῦ Ίδρύματος θέσεις, ἀποφασίζει γιά τήν πρόσληψη καί ἀπόλυση τυχόν ἔμμισθου ἐκπαιδευτικοῦ καί διοικητικοῦ προσωπικοῦ, γιά τὰ καθήκοντα, τίς ἀρμοδιότητες, τίς ἀποδοχές, καθὼς καί γιά συναφῆ ζητήματα, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

στ) Προβαίνει στή δημιουργία ἐπί μέρους ὑπηρεσιῶν καί τμημάτων καί ρυθμίζει τίς σχέσεις τους μέ τὰ λειτουργοῦντα τμήματα.

ζ) Προβαίνει στή δημιουργία λειτουργικοῦ ὀργανογράμματος γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν τῶν συγχρηματοδοτούμενων ἀπό τήν Ε.Ε. ἔργων καί προγραμμάτων.

η) Ἴχει τήν ἀρμοδιότητα ἐτησίας ἀξιολογήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ίδρύματος καί τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται δέ στήν κατάρτιση ἐκθέσεων γιά τόν καθένα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως ἐπίσης καί γιά τόν Διευθυντή αὐτοῦ.

θ) Ἀποφασίζει γιά θέμα πού δέν προβλέπεται στόν παρόντα Κανονισμό.

2. Τό Διοικητικό Συμβούλιο μπορεῖ νά ἀναθέσει τή δικαστική ἢ ἐξώδικη ἐκπροσώπηση τοῦ Ίδρύματος εἴτε γενικῶς εἴτε γιά συγκεκριμένη περίπτωση ἢ συγκεκριμένο τομέα, καθὼς καί ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀρμοδιότητα τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέα ἢ τοῦ Ταμῆ, μέ εἰσήγηση τοῦ Προέδρου, σέ ἄλλο Σύμβουλο ἢ στόν Διευθυντή τοῦ Ίδρύματος.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος:

α) Ἐκπροσωπεῖ τό Ἴδρυμα στίς πρὸς τὰ ἔξω σχέσεις, ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, τῶν Δικαστηρίων, Ὄργανισμῶν καί Τραπεζῶν, καί ἔναντι κάθε τρίτου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου,

β) Συγκαλεῖ τό Δ.Σ. τακτικά καί ἔκτακτα, κηρύσσει τήν ἔναρξη καί λήξη τῶν συνεδριάσεων.

γ) Καταρτίζει σέ συνεργασία μέ τόν Διευθυντή τήν Ἡμερήσια Διάταξη καί τήν ὑπογράφει.

δ) Ἐντέλλεται τήν πληρωμὴ οἰασδήποτε δαπάνης ἐγγεγραμμένης στόν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό.

ε) Ὑπογράφει κάθε ἔγγραφο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ἀναφερόμενα σέ γενικότερα θέματα, ὀρίζων καί τὰ εἰδικότερα θέματα τούτου.

στ) Φροντίζει γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ζ) Ἐλέγχει τή διαχείριση καί τήν ἐν γένει ὑπηρεσία τοῦ Δ.Σ. καί τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ίδρύματος.

2. Τόν Πρόεδρο σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ πρόσκαιρου κωλύματός του ἀναπληρώνει στήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του καί ὅταν καί αὐτός ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ὁ ἀπό τόν Πρόεδρο διοριζόμενος ἀντικαταστάτης.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα Γραμματέα καί Ταμῆ

1. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ., βοηθούμενος ἐνδεχομένως καί ἀπό εἰδικό Γραμματέα, πού ὀρίζεται ἢ προσλαμβάνεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., ἐπιμελεῖται τῆς σύνταξης τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεων καί ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., τηρώντας τό σχετικό βιβλίο καί ἀρχεῖο καί μεριμνᾷ γιά τήν ἔγκαιρη ὑπογραφή τους ἀπό τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Ταμῆς τοῦ Δ.Σ. βοηθούμενος ἐνδεχομένως καί ἀπό διαχειριστὴ ἢ λογιστὴ, πού ὀρίζεται ἀπό τό Δ.Σ. ἢ προσλαμβάνεται μέ ἀπόφαση τοῦ Ίδρύματος, ἔχει τήν ἐποπτεία ὄλων τῶν οικονομικῶν θεμάτων καί μεριμνᾷ γιά τήν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαραιτήτων οικονομικῶν μέσων γιά τήν ἀπρόσκοπη λειτουργία τοῦ Ίδρύματος.

Ὁ Ταμῆς τοῦ Δ.Σ.:

α) Συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του κάθε ἔνταγμα.

β) Ἐνεργεῖ ὅλες τίς εἰσπράξεις πού ἀφοροῦν στό Ἴδρυμα ἐκδίδοντας διπλότυπες θεωρημένες ἀποδείξεις, τίς ὁποῖες ὑπογράφει μαζί μέ τόν Πρόεδρο ἢ τόν νόμιμο ἀναπληρωτὴ του.

γ) Ἐνεργεῖ τίς πληρωμὲς μέ βάση τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάγματα.

δ) Τηρεῖ τὰ διαχειριστικά βιβλία καί στοιχεῖα τοῦ Ίδρύματος.

ε) Καταθέτει σέ τραπεζικό λογαριασμό ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ίδρύματος τὰ εἰσπραττόμενα ἔσοδα.

στ) Προβαίνει σέ ἀναλήψεις καταθέσεων κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του, μετὰ ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

ζ) Ἐπιμελεῖται τῆς κατάρτισης τοῦ προϋπολογισμοῦ καί ἀπολογισμοῦ, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει στό Δ.Σ.

ἄρθρον 7

Διεύθυνση καί ὀργάνωση τοῦ Ίδρύματος

1. Γιά τήν πληρέστερη λειτουργία τοῦ Ίδρύματος θεσπίζεται θέση Διευθυντῆ, κατηγορίας Π.Ε., τόν ὁποῖο ὀρίζει μέ πράξη του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Ός προσόντα κατάληψης τῆς θέσης τοῦ Διευθυντῆ ὀρίζονται τὰ κάτωθι:

- α) Κατοχή πτυχίου Θεολογίας
- β) Κατοχή Μεταπτυχιακοῦ ἢ Διδακτορικοῦ Διπλώματος (Ph.D.) σέ γνωστικό ἀντικείμενο συναφές πρὸς τοὺς σκοπούς πού προάγει τὸ Ἴδρυμα
- γ) Γνώση τουλάχιστον μίας (1) Ξένης Γλώσσας
- δ) Προϋπηρεσία σέ διοικητικούς, ἀκαδημαϊκοὺς ἢ ἐκπαιδευτικούς Ὄργανισμοὺς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, συναφῶν πρὸς τοὺς στόχους τοῦ Ἰδρύματος

2. Ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

- α) Διευθύνει καὶ ἐλέγχει ὅλες τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Ἰδρύματος.
- β) Ἀναθέτει σέ κάθε υπάλληλο καθήκοντα κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐφ' ὅσον εἶναι σχετικὰ μὲ τὴν εἰδικότητα καὶ ιδιότητά του, χωρὶς νά κωλύεται νά ἀναθέσει καὶ ἄλλα καθήκοντα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.
- γ) Τηρεῖ τὸ βιβλίον παρουσίας τοῦ προσωπικοῦ, τὸ βιβλίον μισθολογίου τοῦ προσωπικοῦ, συντάσσει τὶς μισθολογικὲς καταστάσεις τοῦ προσωπικοῦ καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἀσφάλισή του καὶ γενικὰ γιὰ τὴν ἐκτέλεση ὅλων τῶν σχετικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ἰδρύματος.
- δ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν συμφερόντων καὶ τὴν περιφρούρηση τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος.
- ε) Εἰσηγείται στὸ Δ.Σ. γιὰ ὅλα τὰ θέματα τῆς ἀρμοδιότητάς του.
- στ) Ἴχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.
- ζ) Εἶναι υπεύθυνος γιὰ τὴν νομιμότητα τῶν πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν.
- η) Ὑποβάλλει γιὰ κάθε μῆνα τὶς δαπάνες στὸ Δ.Σ. πρὸς ἔγκριση.
- θ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἔγκαιρη κατάρτιση καὶ ἔγκριση τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ.
- ι) Ἴχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἔγκαιρη προμήθεια, παραλαβή, ἀποθήκευση, συντήρηση καὶ κατανάλωση τῶν διαφόρων ἀναγκαίων γιὰ τὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος εἰδῶν καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἔγκαιρη ἐκτέλεση καὶ παραλαβὴ τῶν ἔργων.
- κ) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ, τὸ ἀρχεῖο τίτλων κτήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας καὶ τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς διαφύλαξης τῶν σχετικῶν στοιχείων καὶ τῆς παρακολούθησης τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τοῦ Ἰδρύματος.
- κα) Συντάσσει πρακτικὰ καταστροφῆς ἀχρήστων ὑλικῶν.
- κβ) Καταλογίζει στοὺς υπαίτιους τὴν ἀδικαιολόγητη ἀπώλεια, φθορὰ ἢ κατανάλωση ὑλικῶν.
- κγ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.
- κδ) Διαχειρίζεται χρηματικὸ ποσό, πού ὀρίζεται ἐκάστοτε μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος, μὲ ἀπόδοση λογαριασμοῦ.

κε) Κάθε ἄλλη ἀρμοδιότητα πού τοῦ ἀνατίθεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

3. Γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ὑποστήριξη τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Ἰδρύματος θεσπίζονται δύο (2) θέσεις Ἐπιστημονικῶν Συμβούλων, οἱ ὁποῖοι ὀρίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ μπορεῖ νά εἶναι δημόσιοι λειτουργοὶ ἢ ἰδιῶτες πού προσλαμβάνονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἰδρύματος.

Οἱ Ἐπιστημονικοὶ Σύμβουλοι εἶναι πτυχιούχοι Α.Ε.Ι., κάτοχοι Μεταπτυχιακοῦ ἢ Διδακτορικοῦ Διπλώματος (Ph.D.) σέ γνωστικό ἀντικείμενο συναφές πρὸς τοὺς σκοπούς πού προάγει τὸ Ἴδρυμα ἢ τὸ διοικητικὸ - ἐρευνητικὸ τομέα μὲ προϋπηρεσία σέ διοικητικούς, ἀκαδημαϊκοὺς ἢ ἐκπαιδευτικούς Ὄργανισμοὺς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, συναφῶν πρὸς τοὺς στόχους τοῦ Ἰδρύματος.

4. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἓνας ἐκ τῶν Ἐπιστημονικῶν Συμβούλων ὀρίζεται ὡς Ἀναπληρωτῆς Διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀναπληρώνει τὸν Διευθυντῆ στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ προσκαίρου κωλύματός του. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μέρος τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Ἰδρύματος, μετὰ ἀπὸ εἰσηγήσή του, μπορεῖ νά ἀνατίθεται στοὺς Ἐπιστημονικοὺς Συμβούλους.

5. Γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος προβλέπεται ἡ σύσταση Τμημάτων καὶ συγκεκριμένα τὰ ἐξῆς Τμήματα:

- α) Τμῆμα Γραμματείας
- β) Τμῆμα Προγραμματῶν
- γ) Τμῆμα Λογιστηρίου
- δ) Τμῆμα Προμηθειῶν

6. Γιὰ τὴν νομικὴ ὑποστήριξη τοῦ Ἰδρύματος θεσπίζεται θέση Νομικοῦ Συμβούλου.

7. Γιὰ τὴν διάδοση τῶν σκοπῶν καὶ τῶν δράσεων τοῦ Ἰδρύματος θεσπίζεται θέση Ὑπευθύνου Προβολῆς καὶ Δημοσιότητας.

8. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καθορίζονται ἀναλυτικὰ οἱ ἀρμοδιότητες τῶν Ἐπιστημονικῶν Συμβούλων, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, τῶν ὀργανικῶν του μονάδων καὶ ὁ τρόπος διοίκησης αὐτῶν καθὼς καὶ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια πού δέν καλύπτεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρον 8 Προσωπικὸ

1. Τὸ προσωπικὸ πού τυχόν κριθεῖ ἀναγκαῖο νά προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του στὸ Ἴδρυμα, πλὴν ὅσων προσφέρουν τὴ βοήθειά τους ὡς ἐθελοντές, θά προσλαμβάνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. μὲ εἰσηγήσιν τοῦ Διευθυντῆ σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις, σέ συνεργασία μὲ τὸν ὁποῖο θά καθορίζονται τὰ καθήκοντα καὶ οἱ ἀρμοδιότητές του.

2. Οἱ ἀνάγκες σέ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος μποροῦν νά καλύπτονται μὲ διάθεση ἀπὸ τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή

Ἰαθνῶν καὶ μὲ ἀποσπάσεις δημοσίων ὑπαλλήλων σύμφωνα μὲ τίς κείμενες διατάξεις.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καθορίζονται τὰ προσόντα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε ἀλληλεπιδράση πού δέν καλύπτεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμό.

ἄρθρον 9

Ἰργάνωση Ἐκπαιδευτικῶν Προγραμμάτων

1. Τὸ Ἰδρυμα καταρτίζει καὶ ὑλοποιεῖ ἐκπαιδευτικά προγράμματα καὶ δραστηριότητες πρακτικῆς ἀσκήσεως καὶ ἐξειδικεύσεως καθὼς καὶ ἐρευνητικῆς ἢ ἀλλης ἐπιστημονικῆς δραστηριότητες - ἐκδηλώσεις μὲ σκοπὸ τὴν προώθηση τῶν σκοπῶν του.

2. Τὰ ἐκπαιδευτικά προγράμματα συγκροτοῦνται μὲ κριτήριο τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν γιὰ ἐπιμόρφωση, κατάρτιση καὶ καλλιέργεια πρακτικῶν δεξιοτήτων τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, πού διακονοῦν στὸ Ποιμαντικὸ καὶ Κοινωνικὸ - Προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, σὲ τομεῖς ὅπως:

α) Διαμόρφωση τῆς ἱερατικῆς ταυτότητας μὲ ἔμφαση στὴν πρακτικὴ θεολογικὴ, ποιμαντικὴ, ἐξομολογητικὴ καὶ λειτουργικὴ κατάρτιση.

β) Καλλιέργεια δεξιοτήτων καὶ κατάρτιση τῶν κληρικῶν σχετικὰ μὲ τὴν διοικητικὴ, οικονομικὴ καὶ δομικὴ ὀργάνωση τῆς Ἐνορίας ἢ ἀλλων Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, καθὼς καὶ στὶς σύγχρονες ἀρχές καὶ μεθόδους διαχείρισης τοῦ ἐργασιακοῦ δυναμικοῦ.

γ) Ἐκπαίδευση στὴν ἀξιοποίηση τῶν νέων τεχνολογιῶν στὴν Ἐνορία καὶ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο γενικότερα.

δ) Ἐκπαίδευση στὴν ἀξιοποίηση μὲ ὀρθὰ θεολογικὰ κριτήρια τῶν σύγχρονων δεδομένων τῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἀνθρώπου στὸ ποιμαντικὸ, ὑποστηρικτικὸ καὶ Κοινωνικὸ - Προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

ε) Ἐνημέρωση καὶ καταρτισμὸς ἐπὶ τῶν ἐξελιξέων καὶ τῶν ὀρθοδόξων προσεγγίσεων σὲ θέματα βιοηθικῆς, βιοτεχνολογίας, διορθοδόξων καὶ διαχριστιανικῶν σχέσεων ἢ ἀλλὰ κοινωνικὰ προβλήματα, ὅπως γιὰ παράδειγμα: ἡ μετανάστευση, ἡ παιδικὴ κακοποίηση, τὸ κοινωνικὸ στίγμα τῶν ψυχικῶν παθήσεων, κ.ἄ.

στ) Ἐπιμόρφωση σὲ θέματα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης, ἐκκλησιαστικοῦ τουρισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ.

ζ) Ἰλοποίηση ἐκπαιδευτικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ἀλλων προγραμμάτων μὲ σκοπὸ τὴν προαγωγή τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

3. Κάθε ἐκπαιδευτικὸ ἢ ἐπιμορφωτικὸ πρόγραμμα ἔχει συγκροτημένο περιεχόμενο, πρόγραμμα σπουδῶν, καθορισμένη χρονικὴ διάρκεια καὶ συγκεκριμένους ἐκπαιδευτικούς ἢ ἐπιμορφωτικούς στόχους, συγκεκριμένο ἐξεταστικὸ κύκλω ἀποφοιτήσεως, καὶ καταλήγει στὴν λήψη συγκεκριμένης πιστοποίησης σπουδῶν. Τὰ ἀνωτέρω θὰ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ θὰ

γνωστοποιοῦνται πρὶν τὴν ἔναρξη κάθε ἐκπαιδευτικοῦ ἢ ἐπιμορφωτικοῦ κύκλου σπουδῶν.

ἄρθρον 10

Οικονομικὴ Διαχείριση

1. Ἡ οικονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος διενεργεῖται βάσει Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καταρτιζόμενων κατ' ἔτος, στοὺς ὁποῖους οἱ ἐκτελεστέοι σκοποὶ ἐμφανίζονται σὲ ἴδια κεφάλαια, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ψήφισή τους ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκριση, σύμφωνα μὲ τὰ ὀριζόμενα στὸ ἄρθρο 4 παρ. 1ε τοῦ παρόντος.

2. Τὸ Οικονομικὸ ἄτος ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους.

ἄρθρον 11

Βιβλία καὶ στοιχεῖα

1. Στὸ Ἰδρυμα τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία καὶ στοιχεῖα:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου ἐγγράφων

β) Βιβλίον Πρακτικῶν συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

γ) Βιβλίον Ταμείου

δ) Στελεχὴ ἀριθμημένων διπλότυπων ἀποδείξεων εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν θεωρημένων ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ἢ τὸ νόμιμο ἀναπληρωτὴ του

ε) Βιβλίον ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει κατὰ εἶδος τὸν ἐξοπλισμὸ τοῦ Ἰδρύματος

2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω βιβλίων καὶ στοιχείων, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον μπορεῖ νὰ ἀποφασίσει τὴν τήρηση καὶ ἀλλων βιβλίων καὶ στοιχείων ἢ τὴν μεταβολὴ τῶν ὑφιστάμενων βιβλίων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα κρίνει ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς παρουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκτέλεσης τῶν σκοπῶν του.

ἄρθρον 12

Τηρούμενα μητρώα

1. Στὸ Ἰδρυμα τηροῦνται τὰ κάτωθι μητρώα:

α) Μητρώον Ἐκπαιδευτῶν

β) Μητρώον Πιστοποιημένων Ἐκπαιδευτικῶν Προγραμμάτων

γ) Μητρώον Πιστοποιημένων Ἐκπαιδευομένων

ἄρθρον 13

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) οἱ τακτικῆς ἢ ἔκτακτες ἐπιχορηγήσεις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἱερῶν Μονῶν, Ἐνοριῶν καὶ ἀλλων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων

β) οἱ δωρεές ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, κληρονομίες, κληροδοσίες, κινητῶν καὶ ἀκινήτων, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων

γ) οι εισφορές κάθε είδους και σέ χρήματα

δ) τα χρηματοδοτούμενα ή συγχρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε. έργα και προγράμματα, οι ευρωπαϊκές επιχορηγήσεις και ενισχύσεις, τα ευεργετήματα από ευρωπαϊκά προγράμματα

ε) οι επιχορηγήσεις από συνεργασίες με Ύπουργεία, Ύποκεντρωμένες Διοικήσεις και θεσμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οργανισμούς και νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου

στ) κάθε άλλο νόμιμο έσοδο, μή προβλεπόμενο κατά τα άνωτέρω, πού ύπηρετεί τούς σκοπούς του

2. Οι άνωτέρω πόροι διατίθενται γιά τήν έκπληρωση τών ως άνω σκοπών του Ύδρύματος, ιδίως δέ γιά τήν αντιμετώπιση τών δαπανών συντηρήσεως και λειτουργίας τών έν γενεί έγκαταστάσεων, τήν προμήθεια του άπαιτούμενου έξοπλισμού και αναγκαίων ειδών, τήν πληρωμή του τυχόν έμπίσθου ή έκτάκτου προσωπικού και έν γενεί γιά τήν κάλυψη κάθε δαπάνης πού άποσκοπεί στην έπίτευξη τών σκοπών του Ύδρύματος.

Τό Ύδρυμα μπορεί νά κηρύξει εύεργέτες, δωρητές, νά άπονεύει εύφημες μνείες και άλλες τιμητικές διακρίσεις.

2. Περιουσία του Ύδρύματος είναι:

α) ή περιουσία -κινητή και άκίνητη- πού άνήκει ήδη μέχρι σήμερα στό Ύδρυμα Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως ή έχει διατεθεί γιά τίς άνάγκες και τούς σκοπούς του, ως Ύπηρεσίας της Ι.Α.Α., ή όποία περιέρχεται από τή δημοσίευση του παρόντος στό κατά μετατροπή Έκκλησιαστικό Ύδρυμα πού συνιστάται μέ τόν παρόντα Όργανισμό,

β) ή κάθε είδους κινητή και άκίνητη περιουσία πού θά άποκτηθεί έφ' έξης.

Ύ Άρθρον 14

Διαδοχή δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων

Άπό τή δημοσίευση του παρόντος τό Ύδρυμα Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) ύπό τή νέα του μορφή έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), καθίσταται διάδοχος τών δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων του μέχρι σήμερα λειτουργούντος Ύδρύματος ύπό τή μορφή της έξηρητημένης ύπηρεσίας άυτοτελοϋς διαχειρίσεως της Ύερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών, μέ έξαίρεση τίς Πράξεις-Έπιχειρησιακά Προγράμματα στά όποία είναι δικαιούχος ή έχει ύποβάλει πρόταση συμμετοχής-άνάληψης ή έν λόγω έξηρητημένη ύπηρεσία της Ύερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών.

Ύ Άρθρον 15

Τροποποίηση του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται μέ Άπόφαση της Διαρκούς Ύερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, μετά άπό άπόφαση του Δ.Σ. του Ύδρύματος, ύπέρ της όποίας θά ψηφίσουν τουλάχιστον τέσσερα (4) μέλη του, προεδρεύοντας του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος και δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό Έπίσημο Δελτίο της Ύερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ύ Άρθρον 16

Κατάργηση του Ύδρύματος

Τό Ύδρυμα καταργείται μέ Άπόφαση της Διαρκούς Ύερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, μετά άπό αίτιολογημένη Άπόφαση του Δ.Σ. του Ύδρύματος, προεδρεύοντας του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών, όταν δέν έκπληρώνει τίς έκκλησιολογικές προϋποθέσεις του και τήν άποστολή του ή όταν παρεκκλίνει τών σκοπών του ή καθίσταται άνέφικτη ή λειτουργία του. Μετά τήν κατάργηση του Ύδρύματος ή περιουσία του, κινητή και άκίνητη, καθώς και κάθε δικαίωμα ή άξίωση αυτού, περιέρχεται στην Ύερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών.

Ύ Άρθρον 17

Μέ τόν παρόντα Κανονισμό δέν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη σέ βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ύερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών ή του Ύδρύματος.

Ύ Άρθρον 18

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει άπό τήν δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό Έπίσημο Δελτίο της Ύερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Η άπόφαση αυτή νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άθήναι, 14 Ιανουαρίου 2015

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεύς
Ό Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός έσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θεοτόκου Καλλιπέτρας Σκήτεως Βεροίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ,
ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΛΛΙΠΕΤΡΑΣ
ΣΚΗΤΕΩΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Προοίμιον

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν ἔτει δισχιλιοστῶ δεκάτῳ τετάρτῳ (2014), προβαίνομεν εἰς τήν σύνταξιν τοῦ παρόντος έσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ἀφορῶντος εἰς τήν ὀργάνωσιν, διοίκησιν, πνευματικόν βίον καί τήν ἐν γένει λειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρός τοὺς θείους καί Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς παραδόσεις τῆς Ἁγίας καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τό ἄρθρον 39 παρ. 4 τοῦ Ν.590 / 1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἔ Αρθρον 1

Σύστασις, Ἱστορία καί Φύσις

Ἡ Ἱερά Μονή Θεοτόκου Καλλιπέτρας, ἐκ παραδόσεως μοναστικόν καθίδρυμα ἀπό αἰώνων, διέγραψε λαμπράν, ἱστορικὴν καί πνευματικὴν πορείαν. Πρόκειται διὰ μίαν ἐκ τῶν Μονῶν, αἱ ὁποῖαι συνεκρότουν τήν ἀρχαίαν Σκήτην Βεροίας (πάσαι ποτέ ἀπαρτιζομένη ἐκ 50 Μονῶν). Τό ὄνομα αὐτῆς προέρχεται ἐκ τοῦ παρακειμένου πετρίνου ὄγκου τῆς «Καλλιπῆς Πέτρας».

Ἐπέστη ποικίλης καταστροφᾶς ὑπό κατακτητῶν (1433, 1770, 1822). Ἡ τελευταία μοναστικὴ ἀδελφότης ἐξετελέσθη ὑπό ἀποσπάσματος ξένης προπαγάνδας τό 1908. Ἐκτοτε ἐξέλιπον οἱ ὑπάρχοντες μοναχοί καί ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Μονῆς παρεδόθη εἰς τήν ἐνοριακὴν ἐπιτροπή τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας.

Τό 1924, τό μεγαλύτερον τμήμα τῆς κτηματικῆς περιουσίας διετέθη καὶ διεμοιράσθη εἰς τοὺς Ποντίους πρόσ-

φυγας διὰ τήν δημιουργίαν 4 χωριῶν (Γεωργιανοί, Τριπόταμος, Ράχη, Ἀσώματα) καθὼς καί τμήματος τῆς πόλεως Βεροίας ἕως τῆς περιοχῆς «Πασᾶ-Κιόσκι» καί «Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου». Μετά τήν χορήγησιν, παρέμειναν ἀδιάθετα περίξ τῆς Μονῆς 3.050 στρέμματα.

Τό 1941 ἐπυρπολήθη ὑπό βοσκοῦ τῆς περιοχῆς καί τό κτιριακόν συγκρότημα κατεστράφη σχεδόν ὀλοσχερῶς. Ἀνεστηλώθη μερικῶς καὶ προχείρως διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων τῆς κώμης Ράχης, μετὰ τό 1970.

Κατὰ τήν ἱστορικὴν τῆς πορείαν, ἐδέχθη τήν εὐεργετικὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἁγίων, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καί Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ. Ἔως τόν 17^{ον} αἰῶνα ἔχαιρε τῆς προστασίας ἱερῶν λειψάνων, ὅπως τῆς κάρας τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων κ.ἄ.

Κειμήλια εὐρισκόμενα εἰς τήν περιοχὴν καί ἀνήκοντα εἰς τήν Μονή εἶναι: χειρόγραφος κώδιξ ἡγουμένου Αὐξεντίου τῆς Καλλιπέτρας, εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔτους 1864, εἰκόνα Παντανάσσης μετ' ἀργυροῦ καλύμματος, ἡγουμένου Ἰωάσαφ Καλλιπετρίτου (1870), εἰκόνα Θεοτόκου Παραμυθίας μετ' ἀργυροῦ καλύμματος, ἡγουμένου Γρηγορίου Καλλιπετρίτου (1870), κυτίον ἱερῶν λειψάνων Ἁγίου Χρυσοστόμου μετ' ἐπιγραφῆς.

Ἐντὸς τῆς πόλεως Βεροίας, ὑπῆρχεν μέχρι τὰς ἀρχὰς τοῦ 20^{ου} αἰῶνος μετοχικὸς ναὸς τῆς Θεοτόκου Καλλιπέτρας. Κατεδαφίσθη διὰ τήν διάνοξιν ὁδοῦ καί ἀνέγερσιν τῆς Δημοτικῆς Ἰχθυαγορᾶς, ἀντικατεστάθη δέ ὑπό προσκυντηρίου.

Ἔ Αρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος λατρεία τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν ἐγκρατιῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, δι' ὑπακοῆς εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Ὁρθοδόξου ἡσυχαστικοῦ μοναχισμοῦ.

Ἔ Αρθρον 3

Δικαιοδοσίαι Ἐπισκόπου

Ἡ Μονή λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί

Καμπανίας, τῆς ἐν Ἑλλάδι σεπτῆς ἱεραρχίας, ὁ ὁποῖος καί ἔχει τὴν θέσιν τοῦ Ἀποστολικοῦ κρίκου τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νά ἀποδίδει τὴν ἀρμόζουσαν τιμὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα του.

Ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει τὰς ἀκολουθίους δικαιοδοσίας:

1. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ ἱεροπραξίαις.

2. Μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς ἐπὶ τῆ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς τὸν ἐκλεγμένον ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Ἡγούμενον.

4. Παρέχει τὴν ἔγκρισίν του διὰ τὴν κουράν τῶν δοκίμων ὡς μοναχῶν.

5. Ἀσκεῖ, τῇ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἔλεγχον διὰ τὰ τυχόν κανονικά παραπτώματα τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

6. Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς.

7. Προασπίζεται τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ ἡσυχαστικοῦ τρόπου διαβίωσης τῶν μοναχῶν ἔναντι τῶν ἄλλων φορέων.

8. Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὸν Ἡγούμενον, προκειμένου νά ἀπουσιάσει ἐκ τῆς Μονῆς πέραν τῶν τριῶν (3) ἡμερῶν.

ἄρθρον 4

Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι, Πανηγύρεις,
Ἄγρυπνία, Ἱεροπραξία

1. Εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τελοῦνται ἅσασαι αἱ κεκανονισμένοι ἀκολουθίαὶ κατὰ τὸ μοναστηριακὸν τυπικόν.

2. Ἡ Μονὴ πανηγυρίζει κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου). Ἄγρυπνία ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Εἰς τὴν Μονὴν, κατὰ συγκατάβασιν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρακληύηται ἡ μοναχικὴ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία τῶν Πατέρων, τελοῦνται βαπτίσεις καὶ ἀνηλικίων ὑπὸ προὔποθέσεως. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ τέλεισις γάμων.

ἄρθρον 5

Ὅροι εἰσόδου

1. Πᾶσα ψυχὴ ποθοῦσα τὴν ἰσόβιον ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Χριστόν, γίνεται δεκτὴ καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν σχετικὴν δοκιμασίαν, κατόπιν εἰσδηγήσεως τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Οἱ ὅροι εἰσόδου εἶναι:

α. Κατάλληλος ἡλικία διὰ τὴν λήψιν σχετικῆς ἀποφάσεως (ἐνήλιξ 18 ἐτῶν ἢ νεώτερος, κατόπιν συγκαταθέσεως τῶν κηδεμόνων του).

β. Καλὴ διανοητικὴ, ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία, ἡ ὁποία διαπιστώνεται διὰ τῆς σχετικῆς συναναστροφῆς τῶν ὑποψηφίων.

γ. Ὑποψήφιοι ἔχοντες ἐκκρεμεῖς ὑποχρεώσεις (ἐγγαμοί, ἐκκρεμότης διαζυγίου, γονεῖς ἀνηλικίων τέκνων, ποινικὰς ἢ τραπεζικὰς ἐκκρεμότητας κ.λπ.) γίνονται δεκτοὶ ἐφ' ὅσον τακτοποιήσωσιν ὀριστικῶς τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις των.

δ. Ξενοκουρίζεται, ἐφ' ὅσον προσκομίσωσιν ἀπολυτήριον γράμμα, δοκιμασθῶσιν ἐπὶ ἓν (1) ἔτος τοῦλάχιστον καὶ δηλώσωσιν ἐγγράφως ὅτι ἀποδέχονται τὸν παρόντα κανονισμόν.

2. Ἡ εἴσοδος τῶν προσερχομένων γνωστοποιεῖται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Ἡ δοκιμασία διαρκεῖ τοῦλάχιστον τρία (3) ἔτη. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις (π.χ. κίνδυνος θανάτου) δύναται ὅπως συντέμνηται ὁ χρόνος κατόπιν συμφωνίας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Διαγραφή δοκίμου ἐκ τοῦ Δοκιμολογίου, πραγματοποιεῖται κατόπιν ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας, ἐκούσιας ἀποφάσεως του ἢ δι' ὁμοφώνου ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

4. Ἡ προσέλευσις πρὸς δοκιμασίαν ὑποψηφίου μέλους τῆς Ἀδελφότητος δηλοῖ καὶ τὴν πλήρη ἀποδοχὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

ἄρθρον 6

Μοναχικὴ Κουρὰ

1. Τὴν κουρὰ εἰσηγείται ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, ὡς πνευματικὸς τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀποφασίζει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

2. Ἡ ἀπόφασις ἀνακοινώνεται ἐγγράφως εἰς τὸν Ἐπίσκοπο καὶ ἐξαιτεῖται ἡ ἔγκρισίς του.

3. Ὁ πρὸς κουράν ὑποψήφιος καλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἵνα ρυθμίση ἐντὸς (2) μηνῶν τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν περιουσία του, μεταβιβάζων αὐτὴν ἐλευθέρως ὅπου βούληται, καθότι μετὰ τὴν κουράν ἡ περιουσία του περιέρχεται εἰς τὴν Μονὴν.

4. Ἡ κουρὰ τελεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου

5. Ὁ περατώσας ἐπιτυχῶς τὴν δοκιμασίαν (νεοκαρεῖς ἢ ξενοκουρίτης) μοναχός, ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ θεωρεῖται ἱκανὸς πρὸς ἀπάσας τὰς διοικητικὰς θέσεις, ἀνεξαρτήτως ἱερωσύνης ἢ βαθμίδος κουρᾶς (ρασοεσχὴ, μεγάλη σχῆμα).

6. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, κατόπιν εἰσδηγήσεως τοῦ Ἡγουμένου, ἀποφασίζει τὴν προαγωγὴν μοναχοῦ εἰς τὸ μέγα καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα. Ἡ ἀπόφασις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἡ κουρὰ τελεῖται διὰ σεμνῆς καὶ ταπεινῆς τελετῆς ἐντὸς τῆς ἱερᾶς Μονῆς, παρισταμένου τοῦ Ἡγουμένου ὡς ἀναδόχου.

ἄρθρον 7

Χειροτονία κληρικῶν.

1. Ἡ προαγωγὴ τῶν ὑποψηφίων εἰς τὴν ἱερωσύνην προϋποθέτει κανονικὴν ἔγγραφον συμμαρτυρία τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς, ὡς πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος, ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ὁ Ἐπίσκοπος ἐνημερώνεται ἐγγράφως καί ἐγκρίνει. Ἡ τέλεσις πραγματοποιεῖται ὑπό τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἢ ἀλλοῦ προσκεκλημένου κατόπιν ἀδείας τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου, ἐντὸς τῆς Μονῆς (ἐφόσον τὸ Καθολικὸν φέρει ἐγκαίνια).

2. Ἀπαγορεύεται, ἐκ τῆς ἡσυχαστικῆς φύσεως τῆς Μονῆς, ἢ ὑπὸ τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς ἀνάληψις ἐνοριακῆς ἢ ἀλλῆς ἐξωμοναστικῆς διακονίας.

3. Ξενοκουρίζονται κληρικοί λαμβάνουσι τὴν τελευταίαν θέσιν εἰς τὰ πρεσβεῖα τοῦ ἀξιωματῶν, ὑποβαλλόμενοι πρῶτον εἰς δοκιμασίαν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ὄρων εἰσόδου.

Ἄρθρον 8

Περὶ συνθέσεως, πρεσβειῶν καί ἐνότητος, διακονημάτων καί διαβιώσεως.

1. Μέλη τῆς Ἀδελφότητος εἶναι οἱ καρέντες μοναχοί, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον.

2. Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ὑφίστανται πρεσβεῖα, βάσει τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὰ διοικητικά, τῆς ἱερωσύνης καί τοῦ χρόνου τελέσεως μοναχικῆς κούρας καί χειροτονίας. Ἡ σειρά τῶν πρεσβειῶν τηρεῖται αὐστηρῶς εἰς ἅσπας τὰς συνάξεις.

3. Ἐκαστος ἀδελφός ὑποχρεοῦται ὅπως:

α. Τηρῆ ἀνυπερθέτως ἁπάσας τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, ὑπακούη εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Ὀργάνων καί ἀποδίδῃ τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς σεβασμόν.

β. Ἀπέχῃ ἀπὸ ἰδιαιτέραν φιλίαν καί ἀποφεύγῃ πάσαν φιλονικίαν καί ζηλοφθονίαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς τῆς Μονῆς, διακοντὰς καί προσκυντὰς.

γ. Ἀνακοινοῖ μόνον εἰς τὸν Ἠγούμενον τῆς Μονῆς σφάλματα ἀδελφῶν, ἅτινα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν του καὶ ἐφ' ὅσον προηγήθῃ ἐπίμονος καί ἀναποτελεσματικὴ παρακίνησις τοῦ πρὸς τὸν πταίσαντα ὅπως ἐξομολογηθῇ.

δ. Προσφωνῇ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος ὡς «Πάτερ (δεῖνα)».

ε. Ἐγκαταβιοῖ ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ Μονῇ.

στ. Ἐπὶ φιλονικίας μεταξὺ ἀδελφῶν, ὁ νεώτερος ἱεραρχικῶς ταπεινοῦται, αἰτούμενος συγχώρησιν.

4. Διαγραφή Μοναχοῦ ἐκ τοῦ Μοναχολογίου πραγματοποιεῖται:

α. Τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἰδίου.

β. Κατόπιν ἀδικαιολογίου ἀπουσίας χρονικοῦ διαστήματος.

γ. Κατόπιν ἐγγράφου ἠτιολογημένως ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, κοινοποιουμένως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον.

5. Ἀδελφός ἐπανεληθὼν ἐν μετανοίᾳ γίνεται δεκτός καί ἐπανεγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Ἠγουμένου, ἀπολιηλεκτόν τυχόν προγενεστέρων πρεσβειῶν αὐτοῦ.

6. Οἱ Ἀδελφοί συμμετέχουσιν ἀνελλιπῶς εἰς τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας, μετ' ἀπολύτου σιωπῆς, προσοχῆς καί κατανύξεως, φέροντες ἐξώρασον, σκούφον καί κουκούλιον.

7. Οἱ ἀδελφοί ἐκτελοῦσιν καθημερινῶς τὸν προσωπικὸν αὐτῶν κανόνα (καθωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ἠγουμένου), τὰ δὲ ἱμάτια, χώρους καί σκευὴ χρησιμοποιοῦσιν μετὰ περισσῆς προσοχῆς καί φροντίδος ὡσάν ἱερά.

8. Οἱ προσωπικοὶ χώροι ἐνδιδαιτήσεως τῶν μοναχῶν ἔχουσι χαρακτῆρα ἰδιωτικότητος καί θεωροῦνται ἄβατοι πρὸς ἅπαντας.

9. Συνομιλίαι καί ἐπικοινωνία μετὰ προσώπων ἐκτὸς Μονῆς δέν εἶναι ἐπιτρεπταὶ ἄνευ σχετικῆς προφορικῆς ἀδείας - εὐλογίας.

10. Παρουσίᾳ Ἠγουμένου ἢ Ἠγουμενοσυμβουλίου, οἱ ἀδελφοὶ ἴστανται μετὰ σεβασμοῦ καί δέν παρεμβαίνουσιν εἰς συνομιλίαι, ἄνευ σχετικῆς προφορικῆς ἀδείας - εὐλογίας.

11. Ἡ παροχὴ ἐργασίας συνιστᾷ τὸ δεύτερον κατὰ σπουδαιότητα ἔργον τοῦ μοναχοῦ. Ἡ ἄσκησις ὁποιοῦδήποτε διακονήματος, ἄνευ ἀμοιβῆς, ἀποτελεῖ ὑποχρεῶσιν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ ἐγκαταβιούτων. Οὐδὲν διακονήμα ἐστὶ μόνιμον, ἀμοιβόμενον ἢ ἰσόβιον. Τὰ διακονήματα ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Ἠγουμένου, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς ἰδιαιτέρας ἰκανότητος καί δεξιότητος ἐκάστου ἀδελφοῦ.

12. Δέν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀδελφούς τῆς Μονῆς ἢ ἀποποιήσις τῶν βαρυτέρων ἔργων, ἢ παροχὴ ἐργασίας παρὰ ἢ ὑπὲρ τοῖς διατεταγμένοις, ἢ ἐγκατάλειψις ἔργου τινός εἰς ἄλλον ἀδελφόν, ἢ ἄσκησις ἔργου μετ' ἐπάρσεως, κομψασμοῦ ἢ γογγυσμοῦ, ἢ ἀλλοίωσις διακονίας ἄνευ εὐλογίας τοῦ Ἠγουμένου καί ἢ ἀδιάφορη, πλημμελὴς ἢ ἐπικίνδυνη χρῆσις τῶν συσκευῶν, μηχανῶν καὶ ἐργαλείων.

13. Ἡ ἄσκησις ἐκάστου διακονήματος διαρκεῖ ἐν ἔτος, ἀρχόμενον τὴν 15ην Σεπτεμβρίου. Ἡ ἄρνησις ἀναλήψεως ἢ ἐκτελέσεως διακονήματός τινος ἐπιτιμᾶται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμένου.

Ἄρθρον 9

Ἐπιτίμια

1. Ὁ Ἠγούμενος, ἐντὸς τῶν πηλαισίων ἀσκήσεως τῆς πνευματικῆς καί διοικητικῆς του ἀρμοδιότητος, δύναται ὅπως ἐπιβάλλῃ:

– νουθεσίαν ἢ ἐπιτίμνησιν, κατ' ἰδίαν.

– ἐπιτίμνησιν ἐνώπιον τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου,

– ἐπιτίμνησιν ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος,

– νηστείαν, μετανοίας, κομψοχοίον ἢ ἀποχὴν ἐκ τῆς Θείας Κοινωνίας.

2. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον, τῇ προτάσει τοῦ Ἠγουμένου, δύναται ὅπως ἐπιβάλλῃ:

– ἐπιτίμνησιν ἀδελφοῦ ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος

- άπόλειαν πρεσβείων καί
- άποπομπή δοκίμου ή μοναχοῦ έκ τῆς Μονῆς.

Άρθρον 10

Σχέσις Άδελφότητος μετά τοῦ Κόσμου.

1. Οί μοναχοί περιορίζουσι τās σχέσεις των μετά κοσμικῶν (φίλων ή καί συγγενῶν). Προσωρινή έξοδος τῶν έκ τῆς ιερᾶς Μονῆς, δι' άσκησιν διακονήματος ή διενέργειαν προσκυνήματος, έπιτρέπεται κατόπιν εύλογίας τοῦ Ἡγουμένου. Δέον ὅπως άποφεύγονται οί, άνευ άποχρώντος λόγου, διονυκτερεύσεις έκτός τῆς Μονῆς. Έπανερχόμενοι έν τῇ ιερᾷ Μονῇ, έξομολογοῦνται λεπτομερώς τά συμβεβηκότα, καθῶς καί τήν έσωτερικήν των πνευματικήν κατάστασιν.

2. Ἡ έξοδος τοῦ Ἡγουμένου καί ή παραμονή του έκτός τῶν ὀρίων της Μητροπόλεως πέραν τῶν 3 ἡμερῶν, δέον ὅπως περιβάλληται δι' έγκρίσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τοῦ Ἐπισκόπου. Διά τόν αὐτόν λόγον άδελφός τῆς Μονῆς άπουσιάζων ἔως 30 ἡμέρας, λαμβάνει άδειαν ὑπό τοῦ Ἡγουμένου, διά μεγαλύτερον χρονικόν διάστημα άπαιτεῖται έγγραφος άδεια τοῦ Ἐπισκόπου.

Άρθρον 11

Φιλοξενία

1. Ἡ Ἱερᾷ Μονῇ παραμένει άνοικτή εἰς τοὺς προσκυνητάς-έπισκέπτας άπό τήν Άνατολήν ἔως τῆς Δύσεως τοῦ ἡλίου ή κατά τό έγκεκριμένον ὑπό τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου πρόγραμμα έπισκεψιμότητος.

2. Έπιτρέπεται ή φιλοξενία καί ή διανυκτέρευσις έπισκεπτῶν εἰς τόν Ξενῶνα τῆς Μονῆς, δι' έν 24ωρον. Παράτασις τοῦ χρόνου φιλοξενίας παρέχεται μόνον κατόπιν εύλογίας τοῦ Ἡγουμένου.

3. Οὐδεὶς προσκυνητής-έπισκέπτης εἰσέρχεται εἰς τὰ κελήια καί τοὺς προσωπικούς χώρους τῶν μοναχῶν.

4. Έάν άνήλικός τις αἰτήσῃται άσυλιον έν τῇ Μονῇ, φιλοξενεῖται μέν, ἀλλήλα ένημερώνεται άμέσως ὁ Ἐπίσκοπος καί ή άρμοδία άστυνομική άρχή.

5. Τοὺς έπισκέπτας προσκυνητάς ὑποδέχεται μόνον ὁ κατάλληλος άδελφός (άρχοντάρης), μετά προσηνεΐας, συνέσεως καί σοβαρότητος.

Άρθρον 12

Όργανα Διοικήσεως.

Όργανα Διοικήσεως τῆς Μονῆς εἶναι ὁ Ἡγούμενος, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί ή Σύναξις τῆς Άδελφότητος.

Άρθρον 13

Περί τῆς έκλογῆς τοῦ Ἡγουμένου.

1. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον κηρύσσει τήν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου έν χρεΐᾳ, κατόπιν έκδημίας του, παραιτήσεως του ή παύσεως αὐτοῦ ένεκεν έλλείψεως πληρότητος

ικανοτήτων πρὸς τέλεισιν τοῦ διακονήματος (π.χ. λόγω άνιάτου άσθενείας)

2. Ἡ Σύναξις τῆς Άδελφότητος δύναται ὅπως καλή τόν Ἡγούμενον πρὸς άπολογία, ὅστις ὀφείλει ὅπως άπολογῆται εἰς αὐτήν καί συμμορφοῦται έπακριβῶς πρὸς τās ὑποδείξεις καί συστάσεις της, εάν:

- καταστῆ αἰρετικός,
- παραβιάζῃ έκ προθέσεως ή κατένανάληψιν τās διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,
- άρνηται τήν έκτέλεισιν άποφάσεως τῆς Συνάξεως τῆς Άδελφότητος,
- κωλύῃ τήν σύγκλησιν καί τās έργασίας τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς Μονῆς,
- άποδεικνύνται άνεπαρκῆς εἰς τήν εκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ή άδιαφορῇ έπανεΐημμένως διά τήν σωτηρίαν τῶν άδελφῶν ή άνέχῃται τήν άταξίαν έντός τῆς Μονῆς.

3. Τοῦ Ἡγουμένου μή συμμορφουμένου ή ὑπόθεσις παραπέμπεται, μέ το αίτημα της έκπτώσεως, πρὸς κρίσιν ὑπό τοῦ οικείου Μητροπολίτου. Μετά τήν άσκησιν έλέγχου κανονικῆς, διοικητικῆς καί πειθαρχικῆς ὑφῆς, κατά τās κειμένας διατάξεις, ὁ Μητροπολίτης άποφαίνεται επί τῆς οὐσίας τοῦ αιτήματος τῆς Συνάξεως τῆς Άδελφότητος.

4. Ἡ χρεΐα τῆς θέσεως άναγγέλλεται άμέσως καί έγγράφως εἰς τόν Ἐπίσκοπον.

5. Τόν Ἡγούμενον άντικαθιστᾷ μέχρις τῆς έκλογῆς τοῦ έπομένου Ἡγουμένου, ὁ πρῶτος κατά τὰ πρεσβεΐα Ἡγουμενοσύμβουλιος, προσφωνούμενος «Ἡγουμενεῦ-ων».

6. Ὁ Ἡγούμενος έκλέγεται άπό τήν Σύναξιν τῆς Άδελφότητος. Ὑποψήφιοι δι' έκλογήν ἀλλήλα καί έκλέκτορες εἶναι άπαντες οί έγγεγραμμένοι εἰς τό Μοναχολόγιον κατά τήν ἡμέραν τῆς Έκλογῆς (ὅποιασδήποτε βαθμίδος). Οί δικαιολογημένως άπουσιάζοντες δύνανται νά εκπροσωπηθοῦν ὑφ' έτέρου άδελφοῦ τῆς Μονῆς.

7. Κατόπιν, τελεσθεισης πρὸς τοῦτο, Θεΐας Λειτουργίας έν τῷ Καθολικῷ, κλείονται αἱ θύραι τοῦ ναοῦ, διαπιστώνεται ή άπαρτία, έλέγχεται καί σφραγίζεται ή ψηφοδόχος καί διαμοιράζονται ψηφοδέλτια εἰς τήν Άδελφότητα. Ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστική. Καταμετρηθησομένων τῶν ψήφων, Ἡγούμενος έκλέγεται ὁ λαβῶν τὰ 2/3 αὐτῶν. Έν περιπτώσει μή συγκεντρώσεως τοῦ αριθμοῦ αὐτοῦ τῶν ψήφων, έπαναλαμβάνεται ή διαδικασία διά τοὺς δύο πλειοψηφήσαντας καί έκλέγεται ὁ συγκεντρώσας τήν πλειονοψηφίαν. Επί ίσοψηφίας προτιμᾶται μεταξύ ίσοτίμων ὁ ἔχων τὰ πρεσβεΐα ή μεταξύ κληρικοῦ καί μοναχοῦ, ὁ πρῶτος. Ένστάσεις επί τῆς διαδικασίας ὑποβάλλονται καί έκδικάζονται άπό τήν Σύναξιν τῆς Άδελφότητος αὐθημερόν.

8. Άκολούθως, ψάλλεται δοξολογία διά τήν έκλογήν τοῦ νέου Ἡγουμένου καί ὁ έκλεγείς άναλαμβάνει τήν άσκησιν τῆς διακονίας του. Συντάσσεται πρακτικόν

ἐκλογῆς ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπο πρὸς ἐνημέρωσιν. Ὁ Ἐπίσκοπος ἐν πνεύματι ἀγάπης ἀποδέχεται τὴν ἐκλογὴν, σεβόμενος τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὀρίζει συντόμως τὴν δι' ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας ἐπίσημον ἐνθρόνισιν τοῦ νέου Ἡγουμένου, χορηγῶν εἰς τοῦτον τὰ κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν διατεταγμένα διάσημα.

9. Ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθόντων του, ἀπαιτεῖται ὅπως λάβῃ συντόμως, ἐάν δὲν τὸ ἔχει, τὸ μέγα καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα.

Ἐάν δὲ εἶναι ἀπλοῦς μοναχὸς καὶ δύναται, λαμβάνει χειροτονίαν Διακόνου καὶ Ἱερέως. Ἐάν ὁ Ἡγούμενος εἶναι κληρικὸς λαμβάνει καὶ χειροθεσίαν Πνευματικοῦ.

10. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον ἀδελφῶν εἶναι μικρότερος ἢ ἴσος μὲ πέντε (5), ὁ Ἡγούμενος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου· δὲν ἐνθρονίζεται ἐκκλησιαστικῶς, ἀλλὰ φέρει τὰ διάσημα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καθὼς καὶ χαζράνιο.

ἄρθρον 14

Ἀρμοδιότητες Ἡγουμένου.

1. Ὁ Ἡγούμενος ἐάν εἶναι ἱερομόναχος δέχεται τὰς ἐξαγορεύσεις τῶν ἀδελφῶν. Ἐάν εἶναι μοναχὸς εἰσηγείται εἰς τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος τὸν πνευματικὸν πατέρα αὐτῆς. Παρακολουθεῖ τὴν κατὰ Θεὸν προκοπὴν τῶν ἀδελφῶν, εἰσηγούμενος εἰς τὴν Σύναξιν τῶν Προϊσταμένων τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν σύντημσιν χρόνου δοκιμασίας, τὴν προαγωγήν εἰς τὴν τάξιν τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μεγαλοσχήμων μοναχῶν καὶ χορηγεῖ τὴν κανονικὴν συμμάρτυριάν του διὰ τὴν χειροτονία τους. Παρίσταται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀνάδοχος στὴν τέλεση τῶν κουρῶν.

2. Ἐπισκοπεῖ τὴν ζωὴν τῆς Μονῆς καὶ μεριμνᾷ μετὰ μόχθου διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ εὐρυθμὸν λειτουργίαν αὐτῆς. Ἀναζητεῖ κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τοὺς μοναχοὺς, οἵτινες ἀπέρχονται ἀδικαιολογητῶς ἀπὸ τῆς Μονῆς. Εἰσηγείται εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν κατανομήν τῶν διακονημάτων. Ἐπιτιμᾷ τοὺς ἀδικαιολογητῶς ἐξερχομένους καὶ ἀτακτοῦντας ἀδελφούς.

3. Παρέχει εὐλογία –προφορικὴν ἄδειαν– διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τῆς Ἀκολουθίας, διὰ τὴν διανυκτέρευσιν εἰς τὸν ξενῶνα καὶ διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν μοναχῶν ἐκτὸς τῆς Μονῆς.

Προσφωνεῖται μὲ τὴν προσωνυμίαν «Γέρων».

4. Συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προεδρεύων καὶ εἰσηγούμενος θέματα. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Μονὴν ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ νομικοῦ προσώπου. Προεδρεύει τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ὑπογράφει τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Μονῆς μὲ τύπον κατακλιθεὶς το ἐπίμετρον «ὁ καθηγούμενος (δεῖνα) καὶ οἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί». Συνυπογράφει ὅλα τὰ παραστατικὰ διαχειρίσεως τῆς Μονῆς.

ἄρθρον 15

Ἀρμοδιότητες Ἡγουμενοσυμβουλίου

1. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς ἐκάστη Τετάρτη καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις καταστῆ ἀναγκαῖον. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

2. Διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς καὶ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰοσδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, καὶ ἐν γένει φροντίζει δι' οἰονδήποτε θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον, τηροῦν τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Συντάσσει ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν καὶ τοὺς ὑποβάλλει εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

4. Ὀρίζει ἐν μέλος ἀπὸ τὴν Σύναξιν τοῦ ὡς Ταμία καὶ ἔτερον ὡς Γραμματέα, οἱ ὅποιοι μετέχουσι τῶν συνεδριῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἄνευ ψήφου.

ἄρθρον 16

Συνάξις τῆς Ἀδελφότητος

1. Ἀποτελεῖται ὑφ' ὄλων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ ἐγκαταβιούτων ἐν τῇ Μονῇ ἀδελφῶν.

2. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐνημέρωσιν καὶ διοικητικὴν κατεύθυνσιν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Μονῆς. Τακτικῶς περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου (μετὰ τὴν κυρίαν πανήγυριν) πρὸς ἀνάθεσιν διακονημάτων, ἐκτάκτως δε ὅποτεδήποτε.

3. Τελεῖ ἐν ἀπαρτίᾳ, παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς.

4. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν (οἱ ἡμίσεις τῶν ἐγγεγραμμένων σὺν ἓνα).

ἄρθρον 17

Σφραγίς καὶ Βιβλία

1. Ἡ Μονὴ ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα, ἡ ὅποια φέρει εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς δύο ὁμοκέντρον κύκλους τὴν ἐπιγραφὴν: Εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ», εἰς δὲ τὸν ἐσωτερικὸν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΛΛΙΠΕΤΡΑΣ - ΣΚΗΤΕΩΣ ΒΕΡΟΙΑΣ». Φυλάσσεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἀποτυπώνεται εἰς κάθε ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς Μονῆς.

2. Τὰ τηρούμενα βιβλία εἶναι:

α. Μοναχολόγιον.

β. Ἀρχεῖον Κτηματολογίου κινήτων καὶ ἀκινήτων.

γ. Ἀρχεῖον Σκευοφυλακίου (πολυτίμων ἀντικειμένων, ἀγίων λειψάνων, ἱερῶν εικόνων, κειμηλίων, ἱερῶν σκευῶν, χειρογράφων, κ.λπ.).

δ. Πρωτόκολλον Εἰσερχομένων-Ἐξερχομένων ἐγγράφων.

ε. Βιβλίον Ταμείου.

στ. Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου-Συνάξεως.

ζ. Κτηματολόγιον Βιβλιοθήκης.

Άρθρον 18 Οικονομικά

A. Έσοδα.

1. Έκ τῆς κηροπωλησίας, τῶν ἱεροπραξιῶν καί τῆς ἐκθέσεως βιβλίων καί χειροτεχνημάτων.

2. Έκ τῆς πωλήσεως ἐργοχείρων τῶν ἀδελφῶν καὶ λήψεως τυχόν συντάξεων ἢ μισθοδοσιῶν.

3. Έκ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων, τῆς περιφοράς ἱερῶν εἰκόνων καί ἁγίων λειψάνων καθὼς καὶ τῆς τοκοφορίας καταθέσεων.

4. Έκ δωρεῶν, κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν.

5. Έκ προσόδων κινήτης καί ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς, ἐξ ἐκποιήσεων, ἐκμισθώσεων, συστάσεων, ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν ἢ δουλειῶν ὑπὲρ τῆς Μονῆς, συνάψεων ἀγροληψιῶν καί δανείων, κ.τ.λ.

B. Τὰ ἔσοδα διατίθενται:

1. Διὰ τὴν συντήρησιν, περίθαψιν, ἀσφάλισιν καί τὰς ἐν γένει ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν.

2. Διὰ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας καί προμηθείας.

3. Διὰ ἀνέγερσιν, συντήρησιν, ἐπέκτασιν καί ἐξωραϊσμόν κτιρίων.

4. Διὰ φιλοξενίαν, φιλανθρωπίαν, ἐκδόσεις ἢ ἄλλην πρᾶξιν, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Γ. Οἰκονομικαὶ Συναλλαγαί.

1. Ὁ ἐτήσιος Προϋπολογισμὸς καί Ἀπολογισμὸς συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καί ἀποστέλλονται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην πρὸς ἔλεγχον τῆς νομιμότητος.

2. Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ συναλλαγαί, διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Αἱ εἰσπράξεις διενεργοῦνται δι' ἠριθμημένων διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως καί ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καί τοῦ Ταμίου.

4. Αἱ πληρωμαὶ διενεργοῦνται δι' ἠριθμημένων διπλοτύπων ἀποδείξεων πληρωμῆς, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καί τοῦ Γραμματέως καί συνοδεύονται ὑπὸ τῶν νομίμων παραστατικῶν.

5. Αἱ εἰσπράξεις καί αἱ πληρωμαὶ διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμίου καί καταχωρίζονται ἀμέσως εἰς τὸ Βιβλίον Ταμείου.

6. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου καί τελειώνει τὴν 31η Δεκεμβρίου.

7. Διὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν παγκαρίων καί τὴν καταμέτρησιν τοῦ περιεχομένου ὑπεύθυνος εἶναι ὁ Ταμίας. Τὰ παγκάρια ἐπιβάλλεται νὰ ἔχουν τρία (3) κλειδιά. Το ἓν εἰς χεῖρας τοῦ Ἡγουμένου, τὰ δὲ ἕτερα δύο, ἓν εἰς τὸν Ταμία καί το δεύτερον εἰς ὅποιον ἀδελφόν ὀρίσει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Άρθρον 19

Τροποποίησις Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, τῆ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Άρθρον 20

Ἰσχύς Κανονισμοῦ

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς παραμένει ὑποχρεωτικῶς ἰσχυρὸς, ἀκόμη καί εἰς περίπτωσιν ἐκ νέου ἐπανδρώσεως τῆς Μονῆς καί καθ' ὄν χρόνον οὐδεὶς ἀδελφὸς ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος στό Μοναχολόγιο τῆς.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΤΡΙΑΔΙΚΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Παλαμᾶς Κυριλλίδης

Θεοδόσιος ἱεροδιάκονος

Θεωνᾶς μοναχὸς

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ**Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου
καί Ἁγίου Εὐστρατίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Φυσίνης Λήμνου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μυρίνῃ τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 2015

† Ὁ Λήμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου
ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς,
Βύρωνος καί Ὑμντοῦ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς,
Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς,
Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος,
Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἐλβετίας Βύρωνος,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος,
Ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος,
Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Ὑμντοῦ,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - Ἁγίας Φωτεινῆς
Ὑμντοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου 2015

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμντοῦ
ΔΑΝΙΗΛ

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ**

Πρός
Τόν Πρεσβύτερον
Δημήτριον Ἀδαμόπουλον τοῦ Σωτηρίου,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ διὰ Πρεσβυτέρου, Διακόνου καί Μοναχοῦ, ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1, τὴν 13ην Μαΐου 2015, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 18.00, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τοῖς, δι' οἷς κατηγορεῖσαι, παραπτώμασι, ὡς ταῦτα περιγράφονται ἐν τῷ σχηματισθέντι φακέλῳ, συνωδᾷ καί τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11.2.2015
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων Σεραφεῖμ
Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κυπριανός Γλαροῦδης

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ**

Πρός
τόν Ἱερέα
Κωνσταντῖνον Καλαϊτζίδην,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τρίκκης καί Σταγῶν
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 2015, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 12.00 π.μ., ἐν Τρικάλοις καί συγκεκριμένως ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος 19, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ ἀποδιδόμενων

σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα, ἀδικήματα σαφῶς προβληπόμενα καὶ ρητῶς τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐφανισθῆς τῇ ὥσ ἄνω τε ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ἐν Τρικάλῳ τῇ 30.12.2014

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Γραδοῦλης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς

τόν Πανοσιολογιώτατον

Ἄρχιμ. Εὐθύμιον Χαραλαμπίδην,

Ἀδελφόν Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου

νήσου Ἄνδρου

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Πανοσιολογιώτατε,

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ

Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῇ 10ῃ μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ., ἡμέρᾳ Τρίτῃ καὶ ὥρᾳ 11ῃ προμεσηβρινῇ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, εἰς Ἐρμούπολιν, ἵνα δικασθῆς,

α) ἐπὶ ἐμπροσθέντων ἀλλοιωσῆς τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων παραδεδομένων, β) ἀπειθείᾳ καὶ καταφρονήσῃ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, γ) ἐξυβρίσῃ κατὰ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ Ἐπισκόπου, δ) ἀνυπακοῇ, ε) σφετερισμῷ ἀρμοδιοτήτων Συνοδικῶν ὀργάνων καὶ στ) δεινότητῳ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, ἀδικήμασι σαφῶς προβληπόμενοις καὶ ρητῶς τιμωρούμενοις ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΙΕ', ΛΑ', ΛΘ' ΝΕ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ΙΓ' καὶ ΙΕ' (κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν) τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου, καὶ Η' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς καὶ τῶν Κυριακῶν Λογίων Ματθ. ΙΗ', 6-98.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥσ ἄνω τε ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 2015

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 3.2.2015

Συνήλθε τήν Τρίτη 3 Φεβρουαρίου 2015, στήν πρώτη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Φεβρουάριο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ὁ Μακαριώτατος, κατά τήν ἔναρξη τῆς σημερινῆς Συνεδρίας, ἀνεφέρθη στήν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος, ὁ ὁποῖος ἐπί τριακονταετία ἐποίμανε θεοφιλῶς καί θεαρέστως αὐτήν τήν Ἱερά Μητρόπολη τῶν Ἐπτανήσων. Στήν συνέχεια καλοσῶρισε τόν, κατά τά πρεσβεῖα Ἀρχιερωσύνης, κληθέντα, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκδημήσαντος Μητροπολίτου, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μομφρασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιο.

Ἀκολούθως ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Ἀρχιεραρχία, Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Κλήμεντα, περὶ τῆς διαδικασίας ἀξιολογήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐνημερώθηκε ἐπίσης ἀπό ἔγγραφο τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, γιά τήν πορεία τοῦ ἔργου ψηφιοποιήσεως καί τεκμηριώσεως τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἐνέκρινε κατόπιν προτάσεως τοῦ ἰδίου τήν διοργάνωση τῆς «Ἑβδομάδος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς», κατά τήν περίοδο ἀπό 1ης ἕως καί 7ης Μαρτίου 2015.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε Κανονισμούς λειτουργίας ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Μετά τό πέρας τῆς σημερινῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καί τά Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ἐτέλεσαν Τρισάγιο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ

μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κυροῦ Σπυρίδωνος στό Συνοδικό Παρεκκλήσιο.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 4.2.2015

Συνήλθε τήν Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου 2015, στήν δεύτερη Συνεδρία Της γιά τό μήνα Φεβρουάριο ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Τέλος, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

*Συνεργασία μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας
γιά τόν Θρησκευτικό Τουρισμό*

Ὁλοκληρώθηκε μέ ἐπιτυχία ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη Ἀντιπροσωπείας Κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν τους ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τήν Παρασκευή 6 ἕως καί σήμερα, Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2015.

Ἡ Ρωσική Ἀντιπροσωπεία ἀπετελεῖτο ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὁρενμπουργκ καί Σαράκτας κ. Βαλεντίνο, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πέρμ καί Σολικάμσκ κ. Μεθόδιο, τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Νικόδημο, Πρύτανι τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ὁρένσμπουργκ, τόν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἀντρέι Ἀνατόλιεβιτς καί λαϊκοὺς συνεργάτες τους. Σκοπός τῆς ἐπίσκεψης, ἡ ὁποία διοργανώθηκε ἀπό τόν Ἑλληνικό Ὄργανισμό Τουρισμοῦ σέ συνεργασία μέ τό Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό πλαίσιο τοῦ μεταξύ τους «Συμφώνου Συνεργασίας», ἦταν ἡ προώθηση καί προβολή τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς χώρας μας στή Ρωσία.

Κατά τή διάρκεια τῆς ὀλιγοήμερης αὐτῆς ἐπίσκεψης ἡ Ρωσική Ἀντιπροσωπεία συνοδευόμενη

ἀπό τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Σπυρίδωνα Κατράμαδο, Γραμματέα, καί Μέλη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔγινε δεκτὴ τὸ Σάββατο, 7 Φεβρουαρίου 2015, ἀπὸ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δωδώνης κ. Χρυσόστομο στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Νωρίτερα τὴν ἴδια ἡμέρα, συνοδευόμενη ἀπὸ τόν κ. Βασίλειο Τζέρπο, Μέλος τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου, ἡ Ἀντιπροσωπεία ἐπισκέφθηκε τὸ Ἱερόν Ἡσυχαστήριον τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου στό Μήλεσι Ἀττικῆς καί τὴν Ἱερά Μονή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ στή Νέα Μάκρη Ἀττικῆς καί παρακάθησε σέ γεῦμα πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τῆς Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος.

Τὴν Κυριακή, 8 Φεβρουαρίου 2015, ἡ Ἀντιπροσωπεία συμμετεῖχε σέ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στήν ὁποία χωροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἐκπρόσωπος αὐτῆς, στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἡλιουπόλεως. Μετά τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας προσφώνησαν τὴν Ἀντιπροσωπεία ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δωδώνης κ. Χρυσόστομος, Πρόεδρος τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδων Κατράμαδος, Γραμματεὺς τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου καί Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καί ὁ Δήμαρχος Ἡλιουπόλεως κ. Βασίλειος Βαλασσόπουλος καί ἀντιπλάγησαν ἐνθύμια τῆς ἐπισκέψεως δῶρα. Στὴν Θ. Λειτουργία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπισήμων, παρίσταντο καί ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ κ. Ἀναστάσιος Λιάσκος, ὁ Πρόεδρος κ. Ἡλίας Ἡλιάδης, Προϊστάμενος τῶν Ε1 καί Ε2 Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καί ἡ Γεν. Διευθύντρια Προβολῆς τοῦ ΕΟΤ κ. Ἀγγελικὴ Βαρελά.

Μετά τὴν παράθεση πρωينوῦ στήν Αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἡ Ἀντιπροσωπεία ἀναχώρησε γιὰ τὴν Κόρινθο, ὅπου παρουσία τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου ἐπισκέφθηκε τόν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου, τὸ Βῆμα τοῦ Γαλλίωνος στήν Ἀρχαία

Κόρινθο καί τὴν Ἱερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Χιλιομοδίου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου παρέθεσε πρὸς τιμὴν τῆς Ἀντιπροσωπείας ἐπίσημο γεῦμα στό Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τὴ Δευτέρα, 9 Φεβρουαρίου 2015, ἡ Ἀντιπροσωπεία πραγματοποίησε ἐπίσημη ἐπίσκεψη στήν Ἱερά Μονή Πετράκη, στήν Ἀρχιεπισκοπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀκολούθησε «Κοινὴ Σύσκεψη» μέ τὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στά Γραφεῖα τῆς, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δωδώνης κ. Χρυσόστομου, τοῦ Γραμματέως καί Μελῶν αὐτοῦ. Στὴ συνέχεια ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Νταοῦ Πεντέλης, ἀπ' ὅπου, μετά τὸ προσφερθῆν γεῦμα, ἀνεχώρησε συνοδευόμενη ὑπὸ τοῦ κ. Χρήστου Πετρέα, Μέλους τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου γιὰ τὰ Μετέωρα, τὴν Βέροια καί τὴν Θεσσαλονίκη.

Τὴν Τρίτη, 10 Φεβρουαρίου 2015, ἡ Ἀντιπροσωπεία πραγματοποίησε ἐπίσκεψη-προσκύνημα στίς Ἱερές Μονές τῶν Μετεώρων, εἶχε δέ συναντήσεις μέ ἐκκλησιαστικούς καί ἄλλους τοπικούς φορεῖς τῆς περιοχῆς τῆς Καλαμπάκας.

Τὴν Τετάρτη 11 Φεβρουαρίου 2015 ἡ Ἀντιπροσωπεία πραγματοποίησε ἐπίσκεψη-προσκύνημα στήν Παναγία Σουμελᾶ Βερμίου, στό Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στήν Βέροια καί σέ πλησιόχωρες Ἱερές Μονές τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας. Παρακάθησε ἐπίσης σέ ἐπίσημο γεῦμα πού προσέφερε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναούσης κ. Παντελεήμων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ἡ Ἀντιπροσωπεία ἀναχώρησε γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου πραγματοποίησε ἐπίσκεψη-προσκύνημα στόν τάφο τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου στή Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης, καθὼς ἐπίσης καί στοὺς Ἱερούς Ναοὺς Ἁγίου Δημητρίου καί Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἀντιπροσωπεία ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο «Μακεδονία» τῆς Θεσσαλονίκης γιὰ τὴ Ρωσία σήμερα, Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2015.

Ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου
Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων

*Ὁ ἑορτασμός τῆς μνήμης
τοῦ Μεγάλου Φωτίου,
Προστάτου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
(6.2.2015)*

Μέ λαμπρότητα ἐορτάστηκε καί ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου, Προστάτου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωί, 6 Φεβρουαρίου 2015, τελέστηκε στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης ὁ Ὁρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία, ἱερουργῶντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου τῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ καί τοῦ Ξάνθου καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος.

Παρέστησαν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας στήν Ἀθήνα, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουινέας κ. Γεώργιος, ὁ Ἐξαρχος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων στήν Ἀθήνα, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδριτῆς κ. Δαμιανός Πάνου, οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Μητροπολίτες, Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Καρπενσιῶν κ. Νικόλαος, Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Ξάνθου καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, Δωδώνης κ. Χρυσόστομος, Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρούπολεως κ. Ἀθηναγόρας, Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίτες Μαραθῶνος κ. Μελίτων, Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Νεοχωρίου κ. Παῦλος, Σαλώνων κ. Ἀντώνιος, καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης.

Ἐπίσης παρέστησαν: οἱ Κοσμήτορες τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης κ. Μάριος Μπέζος καί κ. Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, καθώς καί οἱ Ἑλλογιμώτατοι Πρόεδροι τῶν τεσσάρων Τμημάτων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν.

Μετά τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πού εὑρίσκεται στόν κῶρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη, κατά τὴν ἡμέρα αὐτή, σύσκεψη τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ τοὺς Καθηγητές καί τοὺς λοιποὺς διδάσκοντες

στὶς Θεολογικὲς Σχολές τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης. Τῆς συσκέψεως προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμος, ὁ ὁποῖος κηρύσσοντας τὴν ἔναρξη ἀνέφερε: «Κορυφαῖος στήν πλειάδα τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀνεδείχθη μέγας ὡς θεολόγος, μέγας ὡς ἐκκλησιαστικός ἀνὴρ, μέγας ὡς συγγραφεύς, ἀλλά καί μέγας ὡς λαϊκὸς κρατικὸς λειτουργός, σέ μία ἀπό τίς κρισιμότερες περιόδους τῆς ἱστορίας, κατά τὴν ὁποία κράτος καί Ἐκκλησία γνώριζαν βαθιεῖς συγκρούσεις καί ἀντιθέσεις, ἐντὸς καί ἐκτὸς συνόρων. Ὡς μιμητὴς τοῦ Κυρίου, κατά τὴν διάρκεια τῆς ἁγίας βιοτῆς του, ἀντιμετώπισε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καί τῆς δικαιοσύνης σοβαροὺς κινδύνους, βασάνους καί διωγμούς, δὶς ἔξωσθεῖς τῆς Πατριαρχίας, καί, τέλος, ἐν ἔξορῳ ἐκδημήσας».

Ὁ Μακαριώτατος τόνισε ἰδιαίτερα ὅτι ἐμεῖς σήμερα «στρεφόμεθα πρὸς τὸ μεγαλεῖο τοῦ πνεύματος καί τῆς ψυχῆς του, πού τὸν κατέστησαν μείζονα μορφή τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Γραμμάτων. Ἐντροφεῖται στήν ἱστορία καί τὰ συγγράμματά του καί ἐμπνεόμεθα ἀπὸ τὴν ἀγιότητα καί τὴν λαμπρὴ δόξα του ὡς λογίου, ὡς σημαίνοντος κρατικοῦ λειτουργοῦ, ὡς Ἱεράρχου, ὡς ἐκκλησιαστικοῦ συγγραφέως, ὡς οἰκουμενικοῦ διδασκάλου, ὡς ὁμολογητοῦ καί ἰσαποστόλου τῆς πίστεως».

Θέμα τῆς ἐφετινῆς συσκέψεως ἦταν: «Προεβία ἐπ' Ἀσσυρίους: Ἡ ἀνατολικὴ πολιτικὴ τοῦ ἱεροῦ Φωτίου» καί Εἰσηγητὴς ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, Κοσμήτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος κατά τὴν ὁμιλία τοῦ μεταξὺ ἄλλων εἶπε: «Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ 9 αἰώνας εἶναι ὁ αἰώνας τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, καθὼς ἡ προσωπικότητά του κυριαρχεῖ σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ ὁποία διανύει αὐτὴν τὴν περιοδο τὴν πιὸ κρίσιμη φάση τοῦ μακραίωνου βίου της. Ἀλλά, ἐνῶ πάρα πολλὰ ἔχουν γραφεῖ γιὰ τὸν ἐπιτυχῆ τρόπο, μέ τὸν ὁποῖο ὁ ἱερός Φώτιος ἀντιμετώπισε τὸν ἐκ Δυσμῶν κίνδυνο, τόσο γιὰ τὴν αὐτοκρατορία ὅσο καί γιὰ τὴν ὀρθοδοξία, ἐλάχιστα εἶναι γνωστά γιὰ τὴν πολιτικὴ πού ἄσκησε ἡ αὐτοκρατορία, καί πάλι μέ πρωταγωνιστὴ τὸν Φώτιο καί τὸ περιβάλλον του, πρὸς Ἀνατολάς. Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ὁμως παρουσιάζει σήμερα ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον καί ἐρχεται καί πάλι στήν ἐπικαιρότητα, καθὼς μία ματιὰ στήν ἐμπει-

ρία του παρελθόντος ίσως μπορέσει να αποτελέσει πυξίδα για την αναζήτηση, με τις κατάλληλες ασφαλώς προσαρμογές, λύσεων για το σήμερα.

Καθ' όλη σχεδόν την διάρκεια της βασιλείας του αυτοκράτορα Θεοφίλου (829-842) σημειώνονται παρατεταμένες έχθροπραξίες ανάμεσα στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και στο Χαλιφάτο των Άββασιδών. Παρά τις πολεμικές αντιπαραθέσεις όμως, τα πράγματα εμφανίζονται έντελως διαφορετικά σε πολιτισμικό επίπεδο, καθώς οι Άραβες επιδεικνύουν έναν ιδιαίτερο σεβασμό και μεγάλη εκτίμηση στα έλληνικά γράμματα. Έτσι, κατά την διάρκεια του 9ου αιώνα ως τις αρχές του 10ου οι Άββασίδες ήγέτες επιδεικνύουν έναν ιδιαίτερο ζήλο να ιδιοποιηθούν την κληρονομία του αρχαίου κόσμου. Από την άλλη πλευρά, διαπιστώνεται και από ρωμαϊκής πλευράς ένα ενδιαφέρον για πολιτισμική διείσδυση στην περιοχή των Αράβων. Ο ζήλος αυτός αποτυπώνεται στις προσπάθειες πολιτιστικών επαφών που καταγράφονται μεταξύ των ετών 829 και 907, και στις οποίες φαίνεται να μετέχουν από ρωμαϊκής πλευράς εξέχουσες προσωπικότητες των γραμμάτων, όπως ο Ιωάννης ο Γραμματικός, ο Κωνσταντίνος - Κύριλλος, ο Φώτιος και ο Λέων ο Χοιροσφάκτης, οι οποίοι ταξίδεψαν στην αυλή των Άββασιδών.

Ανεξάρτητα από τον σκοπό και τον χρόνο συγγραφής της Βιβλιοθήκης του ιερού Φωτίου, εκείνο που αξίζει να σημειωθεί είναι ότι το έργο αυτό αποτελεί μία σημαντικότερη μαρτυρία, ότι κατά την συγκεκριμένη περίοδο αναβιώνει στους επιστημονικούς κύκλους του Πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης το ενδιαφέρον για την αρχαία ελληνική πολιτισμική κληρονομία. Το ενδιαφέρον αυτό, που ασφαλώς δεν είναι άσχετο με την εκδήλωση ανάλογου ενδιαφέροντος από την πλευρά των Αράβων, αποτυπώνεται στα έργα του πνευματικού περιβάλλοντος του Φωτίου, όπως του Νικήτα Βυζαντίου, του Αρέθα επισκόπου Καισαρείας και του Πατριάρχη Νικολάου Μυστικού. Από τα γραπτά των παραπάνω καθίσταται σαφές ότι οι Βυζαντινοί λόγιοι του 9ου αιώνα είχαν πλήρη συναίσθηση του άδιεξόδου ενός θεολογικού διαλόγου ανάμεσα στην χριστιανική πίστη και στο Ισλάμ. Αναγνώριζαν όμως ότι με την καλλιέργεια των κοινών πολιτιστικών καταβολών Ρωμαίων και Αράβων, που ανάγονται στην αρχαία Ελλάδα, μπορούσε να βρεθεί τρόπος ειρηνικής μεταξύ τους συνύπαρξης.

Σήμερα όλο και περισσότεροι άνθρωποι καλής θέλησης αναγνωρίζουν ότι η ασφάλεια και η σταθερότητα ενός κράτους εξαρτώνται από την παιδεία του, από το μορφωτικό επίπεδο του λαού του. Και, όπως αποδεικνύει η δράση του ιερού Φωτίου και του πνευματικού του περιβάλλοντος, η Εκκλησία μπορεί να αποτελέσει τον παράγοντα εκείνον που θα κινητοποιήσει τον πνευματικό κόσμο να βρει το θάρρος, ώστε να προβάλλει, μέσα σε μία εποχή απόλυτου εγτελισμού και απαξίωσης του ανθρώπινου προσώπου, τις διαχρονικές ανθρώπινες αξίες, στηριζόμενη στην μακραίωνα παράδοσή της, στις Γραφές της και στην πίστη της που την κατέστησαν ικανή όχι μόνον να συνυπάρξει για αιώνες με το διαφορετικό, αλλά και να καταστεί φως του κόσμου που θα καταυγάσει την ανθρωπότητα ολόκληρη».

Μετά την εισήγηση παρεμβάσεις έκαναν: ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος, οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, καθώς και οι Έλλογιμώτατοι Καθηγητές κ. Αθανάσιος Αγγελόπουλος, κ. Θεόδωρος Γιάνγκου, κ. Δημήτριος Μόσχος και κ. Απόστολος Νικολαΐδης.

Ακολούθως ο όμιλητής, Έλλογιμώτατος κ. Μιλιτιάδης Κωνσταντίνου απάντησε στις ερωτήσεις και τοποθετήσεις.

Ο Μακαριώτατος έκλεισε την όλη εκδήλωση, αφού ευχαρίστησε τόσο τον Εισηγητή, όσο και τους συνέδρους.

Στις 13.00 ο Μακαριώτατος παρέθεσε γεύμα προς τιμήν των Έλλογιμωτάτων Καθηγητών των Θεολογικών Σχολών.

Έκ της Διαρκούς Ίερας Συνόδου

Ο Μακαριώτατος εξέφρασε θλίψη για τη δολοφονία Χριστιανών από Ισλαμιστές

Δήλωση για τη δολοφονία των Αιγυπτίων Χριστιανών στη Λιβυή έκανε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος: «Έκφραζουμε τη βαθύτατη θλίψη μας για την τραγική δολοφονία των 21 Αιγυπτίων Χριστιανών στη Λιβυή και ίκετεύουμε ο Θεός να αναπαύει τις ψυχές τους και να δίνει την ειρήνη, την σύνεση και την αγάπη μεταξύ των ανθρώπων στην οικουμένη. Απευθύνουμε θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των θυμάτων».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἡ ΑΘΠ ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης λειτούργησε
στόν Ἅγιον Βουκόλο τῆς Σμύρνης*

«Ἡ πολυπολιτισμική Σμύρνη ἀποτελεῖ διαχρονικόν καστροφύλακα μνήμης καί βιώσεως τῆς σωτηριώδους διδασκαλίας καί τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους», σημείωσε ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στήν ὁμιλία του μετά τήν λαμπρή Πατριαρχική Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στίς 6.2.2015 στόν προσφάτως ἀναστηλωμένο ἱστορικό Ὁρθόδοξο Ναό τοῦ Ἁγίου Βουκόλου, τόν μοναδικό ἐκ τῶν παλαιῶν δεκαέξι Ναῶν τῆς Σμύρνης πού διεσώθη τῆς καταστροφῆς. «Εὐρισκόμεθα ἀληθῶς σήμερον εἰς χῶρον καί τόπον ἀσύλληπτον, τόπον καί χρόνον ἀένναον, ὡς τόν λειτουργικόν, κατά τόν ὁποῖον βιοῦμεν τό παρελθόν καί τό παρόν, ἐν φόβῳ καί τρόμῳ, ἐν συγκινήσει καί μακαρισμῷ, ἐν χαρᾷ καί προσδοκίᾳ. Ζῶμεν τό μαρτύριον καί τήν μαρτυρίαν τῶν παλαιῶν», εἶπε, μεταξύ ἄλλων, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης καί σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του τόνισε: «Ἡ σημερινή λειτουργική ἐμπειρία μας εἰς τόν Ἅγιον Βουκόλον σημειώνει ἀπλῶς τήν μαρτυρίαν καί τό μαρτύριον τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους μας».

Στή θεία λειτουργία, τήν πρώτη πού τελέστηκε στόν Ἅγιον Βουκόλο μετά τό 1922, συμμετεῖχαν οἱ Μητροπολίτες Σικάγου Ἰάκωβος, Κρήτης Εἰρηναῖος, Ἀρκαλοχωρίου Ἀνδρέας καί Κορωνεῖας Παντελεήμων.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Μητροπολίτες Ἑλβετίας Ἱερεμίας, Τορόντο Σωτήριος, Σύμης Χρυσόστομος, Γορτύνης Μακάριος, Βελγίου Ἀθηναγόρας, Λέρου Παΐσιος καί Κυδωνιῶν Ἀθηναγόρας, οἱ Ἐπίσκοποι Ἀμορίου Νικηφόρος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Βλατάδων, καί Ἑγρας Ἱερώνυμος, ἐκ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος στήν Ἀγκυρα, Κυριάκος Λουκάκης, ὁ Γενικός Πρόξενος στή Σμύρνη, Θεόδωρος Τσακίρης, ὁ Πρόεδρος καί ἡ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων μαζί μέ ὄμιλο προσκυνητῶν τῆς Ἑνώσεως.

Ἐπίσης, παρέστησαν ὁ Δήμαρχος τῆς Σμύρνης Aziz Kocaoglu, ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ekrem Demirtas, μαζί μέ τοὺς ὁποίους ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, μετά τή θεία λειτουργία, φύτευσε στόν αὐλόγυρο τοῦ Ναοῦ δενδρόλιο Μυρτιᾶς καί ἀναψε καντήλι στό σημεῖο ὅπου κατά τήν παράδοση βρισκόταν ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Βουκόλου. *(Μέ βάση διαδίκτυακή ἀνταπόκριση τοῦ Νικολάου Μαγγίνα).*